

ΕΡΓΑΤΙΚΗ αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1325, 23 Μάρτ 2018 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

Η μόνη καθαρή έξοδος από
τα Μνημόνια είναι το ξήλωμά τους

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2018
Οι εργατικές
απαντήσεις
στην κρίση
του καπιταλισμού

σελ. 8, 9, 10, 11, 12, 13, 17

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τσακίστε
τους φασίστες

σελ. 2

Το μπλοκ του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια στην Εργατική Πρωτομαγιά

Ο,ΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΛΕΝΕ ΟΙ "ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΕΤΑΙΡΟΙ"

30 ΜΑΗ **ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ**
ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΟΧΙ ΦΡΕΓΑΤΕΣ ΚΑΙ F-16
ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ
ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΕΟΥΣ

Η ΜΟΝΗ "ΚΑΘΑΡΗ ΕΞΟΔΟΣ"
ΑΠΟ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΞΗΛΩΜΑ ΤΟΥΣ

Καμιά ιδιωτικοποίηση
Συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις
Μαζικές προσλήψεις μόνιμη και σταθερή δουλειά
Λεφτά για τα ταμεία όχι για τους τραπεζίτες και το χρέος

ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ 10.30πμ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Επικοινωνία
• 02104 624059
• syntonismosk@protonmail.com
• www.syntonismosk.blogspot.gr

Γυρίστε στις σελίδες 4, 5

Οι Νονοί των Βαλκανίων ενθαρρύνουν τους φασίστες

Τη βδομάδα που πέρασε διέρρευσε η είδηση ότι ο Ζάεφ, ο πρωθυπουργός της Δημοκρατίας της Μακεδονίας πρότεινε ως συμβιβαστική λύση την ονομασία «Δημοκρατία της Μακεδονίας του Ίλιντεν». Ο Ζάεφ είχε συναντηθεί με τον Τσίπρα στα πλαίσια της Συνόδου Κορυφής ΕΕ-Δυτικών Βαλκανίων στη Σόφια στις 17 του Μάρη.

Ο Μητσοτάκης έβγαλε αφρούς εθνικής οργής για αυτή την πρόταση. Την Παρασκευή διέρρευσε την απάντησή του μετά την τηλεφωνική επικοινωνία του με τον Τσίπρα: «Οποιαδήποτε αναφορά του Ίλιντεν στο όνομα της γειτονικής χώρας, όχι μόνον δεν θέτει τέλος στον αλυτρωτισμό των Σκοπίων, αλλά αντιθέτως τον επιβεβαιώνει και τον ενισχύει. Γι' αυτό είναι απαράδεκτο ακόμη και να τίθεται προς συζήτηση».

Στις 20 Μάρη ο Μητσοτάκης μίλησε σε ένα συνέδριο στην Κέρκυρα. Ξεκίνησε με ένα ύμνο στα εθνικιστικά συλλαλητήρια και κατηγόρησε τον Τσίπρα ότι αντιμετώπισε με «εμπάθεια» αποκालώντας «ακροδεξιούς, γραφικούς...ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας το οποίο ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για το ζήτημα αυτό και επιδεικνύει μια ιδιαίτερη εθνική ευαισθησία». Αν αυτό δεν είναι νομιμοποίηση των φασιστών που την προηγούμενη μέρα είχαν λιντσάρει τον Μπουτάρη στη Θεσσαλονίκη, τότε οι λέξεις χάνουν το νόημά τους.

Η εξέγερση του Ίλιντεν

Όμως, ο Μητσοτάκης, κι όσοι τον ακολούθησαν στις κραυγές για τον «αλυτρωτισμό» των «Σκοπιανών», προσπάθησε να κάνει και μαθήματα ιστορίας: «Να ξεκαθαρίσουμε λοιπόν εδώ ορισμένα ζητήματα για αυτούς οι οποίοι φαίνεται ότι δεν γνωρίζουν καλά την ιστορία μας. Η εξέγερση του Ίλιντεν και η ονομασία του Ίλιντεν είναι ταυτισμένη με τον Μακεδονικό αλυτρωτισμό. Είναι μια ονομασία η οποία ταυτίστηκε με μια εθνικιστική εξέγερση η οποία είχε τότε ως κεντρικό της σύνθημα η Μακεδονία στους Μακεδόνες και τη δημιουργία μιας μεγάλης Μακεδονίας με πρωτεύουσα τη Θεσσαλονίκη. Με άλλα λόγια το ίδιο το όνομα το οποίο συζητούσε και συζητάει ενδεχομένως ακόμα και σήμερα ο κ. Τσίπρας είναι η επιτομή του αλυτρωτισμού».

Τι ήταν λοιπόν αυτό το περίφημο «Ίλιντεν»; Είναι η γιορτή του Προφήτη Ηλία στην «ανύπαρκτη» γλώσσα των γειτόνων μας. Εκείνη τη μέρα, 20 του Ιούλη 1903, ξέσπασε η επανάσταση που την είχε οργανώσει η ΕΜΕΟ, η Εσωτερική Μακεδονική Επαναστατική Οργάνωση που είχε ιδρυθεί στα τέλη του 1893.

Η επανάσταση είχε επίκεντρο το βιλαέτι του Μοναστηρίου (Μπίτολα) και πήρε γρήγορα διαστάσεις από την περιοχή της Οχρίδας και τη Φλώρινα μέχρι τις Σέρρες και την Αδριανούπολη. Αυτό που «ξεχνάνε» οι Μητσοτάκηδες είναι ότι τότε η Μακεδονία σαν γεωγραφική περιοχή ήταν κομμάτι της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Το Ίλιντεν ήταν δηλαδή μια εξέγερση για την αποτίναξη του οθωμανικού ζυγού και τη δημιουργία ενός αυτόνομου και στη συνέχεια ανεξάρτητου κράτους.

συνέχεια στη σελίδα 6

Μαζική απάντηση στη φασιστική επίθεση στον Γιάννη Μπουτάρη

Φασιστική επίθεση δέχτηκε στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, μπροστά στο Λευκό Πύργο ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης Γιάννης Μπουτάρης κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων που οργάνωσαν ποντιακές οργανώσεις το Σάββατο 19/5. Μεγάλη αντιφασιστική συγκέντρωση/απάντηση στη νέα φασιστική πρόκληση οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ την Τετάρτη 23/5, στις 7μμ, στον Λευκό Πύργο. Συγκέντρωση μνήμης για τα 55 χρόνια από την δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη είχε καλεστεί στο μνημείο του Λαμπράκη, στις 6μμ, την Τρίτη 22/5 την ώρα που η ΕΑ πήγαινε στο τυπογραφείο.

Η επίθεση στον Γ. Μπουτάρη ήταν οργανωμένη. Με την εμφάνιση του δημάρχου στην εκδήλωση οργανωμένη ομάδα φασιστών που είχε ακροβολιστεί σε διάφορα σημεία της ξεκίνησε να βρίζει, ενώ λίγο αργότερα και μπροστά στα μάτια δεκάδων αστυνομικών τον περικύκλωσαν και άρχισαν να τον προπηλακίζουν και να τον χτυπάνε.

Μέσα στα σπρωξίδια και τις κλωτσιές ο Μπουτάρης έπεσε κάτω ενώ συνέχισε να δέχεται χτυπήματα. Όταν οι αστυνομικοί της φρουράς του τον σήκωσαν και άρχισαν να τον μεταφέρουν προς το αυτοκίνητο που τον περίμενε, δέχτηκε νέο κύμα επίθεσης από κουκουλοφόρους με σιδηρογροθιές στα χέρια. Την ώρα που ο Μπουτάρης επιβιβάζοταν στο μπροστινό κάθισμα του αυτοκινήτου οι φασίστες επιτέθηκαν ξανά σπάζοντας τα τζάμια και τραυματίζοντας ελαφρά τόσο τον ίδιο το δήμαρχο όσο και την πρόεδρο του δημοτικού συμβουλίου που μήκη μπροστά για να τον προστατέψει.

Τα βίντεο που κυκλοφόρησαν στο διαδίκτυο και τα ΜΜΕ είναι αποκαλυπτικά του οργανωμένου χαρακτήρα της επίθεσης μέρα μεσημέρι στο κέντρο της Θεσσαλονίκης μπροστά στα μάτια των μπάτσων.

Οργανωμένη ομάδα παραταγμένη σε επιλεγμένα από πριν σημεία λειτουργεί αρχικά δημιουργώντας ένταση ενώ λίγο αργότερα, όπως καταγράφουν και οι εικόνες που κυκλοφορούν στο διαδίκτυο, με μια κίνηση από τον αρχηγό της ομάδας δίνεται η εντολή της περικύκλωσης και της επίθεσης στο δήμαρχο.

Οι ταυτοποιήσεις και οι συλλήψεις που ακολούθησαν την επόμενη μέρα ήταν το αποτέλεσμα της μαζικής κατακραυγής τόσο για την επίθεση όσο και για την στάση της αστυνομίας που για μια ακόμα φορά άφησε την ομάδα των φασιστών να φύγει ανενόχλητη από την σκηνή του εγκλήματος. Μάλιστα ανάμεσα στους τέσσερις φασίστες που συνελήφθησαν την επόμενη μέρα δεν είναι καν ο άνθρωπος που έδωσε

την εντολή επίθεσης όπως φαίνεται καθαρά από τα βίντεο που έχουν κυκλοφορήσει στο ίντερνετ.

Καταδίκη

“Να τιμωρηθούν οι φασίστες που επιτέθηκαν κατά του Δημάρχου Θεσσαλονίκης Γιάννη Μπουτάρη”, ζητάει σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ. “Καμιά πολιτική διαφορά με τη στάση του δημάρχου Θεσσαλονίκης Γιάννη Μπουτάρη δεν μπορεί να δικαιολογήσει την οποιαδήποτε ομάδα φασιστών να φοράει την μάσκα του «Πόντιου πατριώτη», να φοράει μαύρες κουκούλες και να επιτίθεται δολοφονικά. Καλούμε την αριστερά, τα συνδικάτα, τις δημοτικές κινήσεις να καταδικάσουν την φασιστική επίθεση και να απαιτήσουν τη σύλληψη των φασιστών δολοφόνων”, τονίζεται στην ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ.

Τη βάρβαρη επίθεση που δέχτηκε ο Γ. Μπουτάρης από οργανωμένη φασιστική ομάδα τραμπούκων καταδικάζει και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

“Οι φασίστες δεν υπερασπίζονται καμιά δίκαιη υπόθεση ούτε και την ιστορική μνήμη. Πρόκειται για άλλη μια επίθεση των φασιστικών κύκλων της πόλης, των ιδίων που κυνηγούν τα προσφυγικά έξω από τα σχολεία, κάνουν επιθέσεις στα θέατρα, απειλούν το εργατικό κίνημα και όσους διαφωνούν με την εγκληματική ιδεολογία τους, κηρύσσουν το μίσος ενάντια σε κοινωνικές ομάδες, από τους ομοφυλόφιλους μέχρι τις θρησκευτικές μειονότητες.

Οι πολιτικές διαφωνίες μας και η σταθερή αντιπαράθεση με τις επιλογές του δημάρχου Θεσσαλονίκης, δεν θα θολώσουν τη ματιά μας. Όποιος ανεχτεί ή εθελούφλει μπροστά στην τρομοκρατική δράση της φασιστικής ακροδεξιότητας, θα τη βρει μπροστά του”, τονίζεται στην ανακοίνωση.

Η αριστερά, το εργατικό και λαϊκό κίνημα πρέπει να μπουν μπροστά ενάντια στη φασιστική απειλή. Να τσακίσουμε τους φασίστες και τους επίγονους των δολοφόνων του Λαμπράκη.

Κυριάκος Μπάνος

“**Η** συγκεκριμένη επίθεση δεν είναι τυχαία και κεραυνός εν αιθρία. Είχαμε το εθνικιστικό συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη και τον εμπρησμό της κατάληψης Libertatia μπροστά στα μάτια της αστυνομίας. Έχουν περάσει 4 μήνες και δεν έχει συλληφθεί ούτε ένας. Αποθρασύνουν τους φασίστες για να προχωράνε σε αυτού του τύπου τις επιθέσεις. Χρειάζεται να γυρίσουμε πίσω και η δεξιά με την ιστορία της με ποιο τρόπο υποδεχόταν τους πόντιους σε αυτή τη χώρα. Τους υποδεχόταν με τη ρετσινιά του Τουρκόσπορου. Το να ντύνονται οι φασίστες με το μανδύα του “πατριώτη Πόντιου” είναι μεγάλο θράσος. Η προσπάθεια διείσδυσής τους μέσα στα Ποντιακά Σωματεία είναι κάτι που οφείλουν τα ίδια τα Ποντιακά Σωματεία να απαντήσουν”.

• Από την ομιλία του Πέτρου Κωνσταντίνου στη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου της Αθήνας που καταδίκασε ομόφωνα την φασιστική επίθεση στον δήμαρχο Θεσσαλονίκης Γιάννη Μπουτάρη

Αντιφασιστική διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη στις 17 Μάρτη

Σε ένα κατάμεστο αμφιθέατρο πραγματοποιήθηκε το πανηγυρικό κλείσιμο του τετραήμερου φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών Μαρξισμός 2018 που φέτος οργανώθηκε στη Νομική από τις 17 έως τις 20 Μάη. Ομιλητές στην εκδήλωση, που είχε τον τίτλο «Από την εξέγερση του '68 στην αντίσταση του 2018 – ο αγώνας συνεχίζεται», ήταν ο Μάκης Καβουριάρης, πανεπιστημιακός, αγωνιστής του κινήματος του Μάη του '68 και πρόεδρος της Συλλόγου Ελλήνων Φοιτητών κατά τη διάρκεια της δικτατορίας, ο Φόλκαρτ Μόζλερ, αγωνιστής του κινήματος του Μάη του '68 στη Γερμανία, μέλος τότε της οργάνωσης SDS και σήμερα στέλεχος της κίνησης Marx21, η Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός στο Γεννημάτας και μέλος του ΣΕΚ, ο Γκαμπριέλ Καρντοέν, φοιτητής στο Πανεπιστήμιο του Στρασβούργου και μέλος του NPA στη Γαλλία και η Μαρία Στύλλου, υπεύθυνη σύνταξης του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω.

Σε αυτή τη σελίδα και τις σελίδες 10-11, παρουσιάζουμε βασικά σημεία των ομιλιών τους.

Το πάνελ της τελικής συζήτησης του φεστιβάλ Μαρξισμός 2018

Στον αγώνα με δυναμική από τον Μάη

Οι απεργοί στη Γαλλία κατεβαίνουν με σύνθημα ότι «ένας νέος Μάης είναι εδώ». Οι φοιτητές κατεβαίνουν με σύνθημα «φοιτητές εργατιά μια φωνή και μια γροθιά». Ο Μάης δεν είναι ανάμνηση, αλλά εμπειρία ενός ολόκληρου κομματιού που πάλεψε τότε και έχει μείνει εκεί, στο DNA της νέας γενιάς των εργατών και των φοιτητών.

Αυτή είναι η εικόνα ενός συγκλονιστικού γεγονότος πριν πενήντα χρόνια. Αλλά και ότι από τότε βγήκε μια δυνατή επαναστατική αριστερά στην Ελλάδα και όλο τον κόσμο. Μέχρι τότε, μόνο στον Οκτώβρη του '17 και την επαναστατική περίοδο της Τρίτης Διεθνούς, υπήρχε δυνατή επαναστατική αριστερά. Σήμερα υπάρχει σε πολλές χώρες και έχει αναφορά στο Μαρξ, τον Ένγκελς, το Λένιν, τον Τρότσκι, το Γκράμσι, τη Ρόζα.

Τι άφησε ο Μάης; Τη δύναμη να αλλάξεις τα πράγματα. Ο Μάης είναι

μια ολόκληρη δεκαετία. Πιο πριν είναι στην Ελλάδα τα Ιουλιανά του '65, τα αντιπολεμικά συλλαλητήρια στις ΗΠΑ και όλη την Ευρώπη. Και δεν αποκλιμακώνεται, προχωρά σε κορύφωση. Καταρρέουν δικτατορίες παντού, καθεστώτα που ήταν επιλογές της κυρίαρχης τάξης προσπαθώντας να ελέγξει τις εργατικές τάξεις, στην Πορτογαλία, την Ισπανία, την Ελλάδα και παντού.

Όλο αυτό γίνεται σμπαραλία. Γιατί δημιουργείται ένα τεράστιο εργατικό κίνημα παντού. Μία δεκαετία που ανακαλύπτουν τον κίνδυνο της εργατικής τάξης. Στην Ιταλία ήταν πρωτόγνωρο, νέα συνδικάτα, που οργανώνουν όλους τους χώρους, που έρχονται σε κατά μέτωπο σύγκρουση με τα μεγάλα αφεντικά, τραπεζίτες, αυτοκινητοβιομηχανίες, χαλυβουργίες. Και παντού τους αναγκάζουν σε υποχώρηση.

Ο Μάης δεν έχει τελειώσει. Η Ρώσικη Επανάσταση του 1905 δεν κέρδισε, αλλά κέρδισε το 1917. Οι πρόβες τζενεράλε είναι για να συνεχίσουμε, να ξέρουμε το πρόβλημα την προηγούμενη φορά και τι να κάνουμε καλύτερα τώρα. Αυτό είναι το μέ-

τρημα σήμερα στις καινούργιες συνθήκες. Υπάρχουν ομοιότητες αλλά και διαφορές. Έχει ξεκινήσει μια τεράστια ριζοσπαστικοποίηση αλλά σε άλλες συνθήκες, σε συνθήκες κρίσης του καπιταλισμού, που δεν μπορούν να την ελέγξουν και να τη σταματήσουν, ούτε μπορούν να τσακίσουν την εργατική τάξη γιατί την έχουν ανάγκη.

Αδιέξοδα

Γι' αυτό τα πολιτικά τους αδιέξοδα απλώνονται, όχι σε μία χώρα, αλλά σε πολλές ταυτόχρονα. Στην Ιταλία η κυβέρνηση Πέντε Αστέρων και Λέγκας του Βορρά έχει να λύσει το ζήτημα της ΕΕ. Το ίδιο στη Βρετανία. Έχουν μπορέσει να ελέγξουν το Brexit; Έχουν καταφέρει να ελέγξουν την αριστερά που ανεβαίνει ή το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα; Προσπαθούν να λύσουν τα προβλήματα οξύνοντας τους ανταγωνισμούς ανάμεσά τους. Ο Τραμπ φεύγει από τη συμφωνία με το Ιράν, ανοίγει εμπορικούς πολέμους. Όμως σε μεγαλύτερα αδιέξοδα και πολεμικές συγκρούσεις θα τους οδηγήσουν.

Στην Ελλάδα, όλοι περίμεναν ότι μια αποτυχία κυβέρνησης της αριστεράς θα οδηγήσει στην δεξιά και την ακροδεξιά. Γιατί δυστυχώς, αυτό που κυριαρχεί στα μυαλά πολλών δεν είναι η δύναμη της τάξης. Δεν βλέπουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι μια κυβέρνηση που ανέβηκε με την ψήφο εκατομμυρίων εργατών που είχαν τσακίσει κυβερνήσεις και είχαν αντισταθεί στα μνημόνια.

Μόνο αν υπάρχει επαναστατική αριστερά, μπορεί αυτή η εμπειρία, αυτή η δύναμη, να πάει παρακάτω. Όταν έγινε κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ, το εξώφυλλο του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω έλεγε «η Αριστερά στην κυβέρνηση, οι εργάτες στο δρόμο». Πολλοί μας κατηγορούσαν ότι αυτό είναι υπερβολικό. Σιγά μην οι εργάτες που τους ψήφισαν βγουν στους δρόμους. Αλλά έγινε. Γιατί οι εργάτες είχαν ανεβάσει την αριστερά μέσα από την αυτοπεποίθησή τους και τις μάχες τους, όχι μέσα από απελπισία και την παραίτηση για εκλογική λύση.

Έχουμε ένα εργατικό κίνημα που παλεύει και αντιστέκεται και μια επαναστατική αριστερά που έχει δεσμούς μαζί του και προσπαθεί τρία πράγματα. Πρώτο να στηρίξει όλους τους αγώνες, από τον πιο μικρό μέχρι το πιο μεγάλο. Όλοι προσπαθούν να πουν μην κάνετε απεργίες γιατί μπαίνουμε σε προεκλογική περίοδος. Και γι' αυτό έχει τεράστια σημασία να πετύχει το απεργιακό κίνημα και η Πανεργατική στις 30 Μάη.

Το δεύτερο ότι χτίζουμε αυτές τις μάχες διαμορφώνοντας παντού μέσα στους χώρους ένα δίκτυο των

πιο προχωρημένων εργατών. Στα νοσοκομεία αυτή είναι η εμπειρία των συντρόφων. Ότι ανάμεσα στις απεργίες έχεις να δώσεις πολλές και συγκεκριμένες μάχες, οικονομικές και πολιτικές. Δεν παρεμβαίνουμε περιστασιακά, οργανώνουμε και συντονίζουμε τα δίκτυα και έτσι έρχονται οι κλιμακώσεις.

Το τρίτο είναι ότι σε αυτή τη σχέση ξεκαθαρίζεις την προοπτική. Κι αυτό σημαίνει ότι παλεύουμε για να ανατραπεί αυτό το σύστημα. Σημαίνει ότι στον καθένα και στην καθεμία που αγωνίζεται προτείνεις «πρέπει να ενταχθείς στο επαναστατικό κομμάτι, έλα να παλέψουμε μαζί». Σημαίνει έλα στο ΣΕΚ. Χωρίς το Μαρξισμό, πολλοί Μάηδες μπορούν να συμβούν αλλά δε μπορούν να νικήσουν. Πατώντας στους ώμους του Μαρξ έχεις τα εργαλεία για να τους φτιάξεις. Θα νικήσουμε!

Μαρία Στύλλου

Κυκλοφορεί νέο τεύχος
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

30 ΜΑΗ Οργανώνουμε τη γενική

Όλοι στα Προπύλαια

Η μάχη για την επιτυχία της Πανεργατικής Απεργίας έχει ξεκινήσει. Ο **Συντονισμός Εναντία στα Μνημόνια**, όπως αποφασίστηκε στη σύσκεψη που οργάνωσε την Παρασκευή 11 Μάη, καλεί σε απεργιακή συγκέντρωση στις 10:30πμ στα Προπύλαια. Ήδη έχει κυκλοφορήσει προκήρυξη κι αφίσα με τις οποίες οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες του Συντονισμού οργανώνουν την απεργία. Το κεντρικό σύνθημα στο υλικό του Συντονισμού λέει: “Ό,τι και να λένε οι κοινωνικοί εταίροι – Πανεργατική Απεργία στα χέρια των εργατών – Η μόνη ‘καθαρή έξοδος’ από τα μνημόνια είναι το ξήλωμά τους” και προβάλλει τις διεκδικήσεις για προσλήψεις, αυξήσεις, μόνιμη δουλειά αλλά και τη μάχη ενάντια σε ιδιωτικοποιήσεις και περικοπές.

Η συζήτηση για την πανεργατική απεργία της 30ης Μάη, απασχόλησε και μέρος των συζητήσεων του **Φεστιβάλ Μαρξισμός 2018**. Σε αυτό το δισελίδο μπορείτε να διαβάσετε αποσπάσματα από τοποθετήσεις συντρόφων και συντροφισσών σχετικά με τη σημασία και την οργάνωση της απεργίας, στις συζητήσεις “**Η έξοδος από τα μνημόνια στα χέρια των εργατών**” και “**Πώς δυναμώνουμε τα σωματεία**”.

Η πανεργατική απεργία στις 30 Μάη είναι ίσως από τις πιο σημαντικές που έχει κάνει το εργατικό κίνημα τα χρόνια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί έρχεται σε μια στιγμή που η κυβέρνηση δηλώνει σε όλους τους τόνους ότι τον **Αύγουστο βγαίνουμε από τα μνημόνια** κι όλη η συζήτηση από και και πέρα γίνεται για το πόσο “καθαρή” θα είναι αυτή η έξοδος. Αυτό είναι το κεντρικό αφήγημα από τη δική της μεριά. Χρειάζεται να μείνουμε σε αυτή την εικόνα γιατί στην πραγματικότητα η **έξοδος από τα μνημόνια τον Αύγουστο μοιάζει ούτως ή άλλως να απομακρύνεται σαν σενάριο**.

Δεν ξέρουμε αν θα φτάσει σαν την Αργεντινή που ξανασηγάζεται στην αγκαλιά του ΔΝΤ, αλλά χτυπάει αυτό το καμπανάκι. Το καμπανάκι της Αργεντινής χτυπάει για τους δανειστές, το ΔΝΤ, την ΕΕ, χτυπάει πάνω απ’ όλα για την κυβέρνηση του Τσίπρα.

Δεύτερον υπάρχουν οι εξελίξεις στην περιοχή. Η απόσυρση των ΗΠΑ από τη συμφωνία με το Ιράν δημιουργεί προβλήματα κι έχει συνέπειες στο αν βγαίνουμε από τα μνημόνια. Η Ελλάδα είναι από τις χώρες που όλα τα προηγούμενα χρόνια αγόραζε πετρέλαιο από το Ιράν δίνοντας 1,2 δις. Αν θέλει να ακολουθήσει τις επιλογές των ΗΠΑ – που το κάνει – και κόψει τις σχέσεις με το Ιράν θα πρέπει να αγοράζει ακριβότερο πετρέλαιο, γεγονός που θα έχει συνέπειες σε οικονομικό επίπεδο.

Άρα τα σχέδια του Τσίπρα και η προπαγάνδα ότι βγαίνουμε από τα μνημόνια είναι κυριολεκτικά στον αέρα.

Η πραγματικότητα που βιώνει ο κόσμος είναι τελείως διαφορετική. Για έναν νέο εργαζόμενο που βρίσκεται π.χ δουλειά σ’ ένα σουπερμάρκετ, εξάωρο αλλά που πρακτικά σημαίνει 8 με 10 ώρες δουλειά, αυτή η “έξοδος” που διαφημίζει η κυβέρνηση, σημαίνει 380 ευρώ μισθό. Οι θέσεις εργασίας που καμαρώνουν ότι

ρίχνουν την ανεργία είναι τέτοιες θέσεις εργασίας – στην καλύτερη περίπτωση.

Για τις προσλήψεις στο δημόσιο που παλεύουν οι εργαζόμενοι από τα νοσοκομεία, τα σχολεία, τους δήμους, τις ΔΕΚΟ κλπ, δεν το συζητάμε. Από τη μεριά της κυβέρνησης δεν υπάρχει κανένας προγραμματισμός ότι θα αλλάξει το 1 προς 15 (σ.σ μία πρόσληψη για κάθε 15 συνταξιοδοτήσεις) που έχει φτάσει να είναι σήμερα κι έχει δημιουργήσει μια τραγική κατάσταση στην Υγεία, την Παιδεία κλπ.

Το ίδιο ισχύει με τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τις συντάξεις. Στο τέλος της χρονιάς έρχεται το ψαλίδι στις συντάξεις με τον επανυπολογισμό που θα γίνει μέσω του νόμου Κατρούγκαλου, που σημαίνει νέες περικοπές στο ήδη πετσοκομμένο εισόδημα των συνταξιούχων.

Θα μπορούσα να συνεχίσω και μ’ άλλα, σχετικά με το σημαίνει αυτή η “έξοδος” που διαφημίζουν. Πρόκειται για μια πολιτική που λέει ότι τα επόμενα χρόνια θα συνεχίσουμε με τη βαρβαρότητα της λιτότητας και των περικοπών, των μηδενικών προσλήψεων και ακόμα μεγαλύτερης διάλυ-

σης του κράτους πρόνοιας, της μαζικής ανεργίας και της ελαστικής εργασίας για χιλιάδες κόσμο.

Ακόμα κι αν δεν υπήρχε η απεργία στις 30 Μάη θα έπρεπε να την ανακαλύψουμε.

Γιατί αυτή τη στιγμή είναι ένα κρίσιμο στοιχείο το να ακουστεί καθαρά η φωνή του εργατικού κινήματος που να λέει ότι η μόνη έξοδος είναι η κατάργηση των μνημονίων κι όλων των μέτρων τους κι αυτό μόνο με εργατικούς αγώνες επιβάλλεται.

Το άλλο στοιχείο που κάνει κρίσιμη αυτή την απεργία είναι το ότι διαψεύδονται όλες οι κασσάνδρες που λένε ότι ο κόσμος έχει “κάσει”, “είναι στον καναπέ του”, “δεν κινητοποιείται”. Η εικόνα που έχουν φέρει όλοι οι σύντροφοι και οι συντροφισσες στη συζήτηση, είναι η ανάποδη.

Σε μερικές μέρες θα συμπληρωθεί ένας χρόνος από όταν ξεκίνησε η προσπάθεια του Σκουρλέτη να ρίξει “μαύρο” στους συμβασιούχους των δήμων.

Σοκ και δέος σημαίνει αυτή η προσπάθεια, με την ξαφνική απόλυση πολλών χιλιάδων εργατών κι εργατριών. Και εισέπραξε μια μεγάλη απεργία που τον ανάγκασε να κάνει πίσω. Ένας αγώνας που ήρθε από

το πιο χτυπημένο κομμάτι, τους συμβασιούχους, στην πλειοψηφία τους ασυνδικαλιστοι, με πετσοκομμένα δικαιώματα, που τους λένε να κρατάνε χαμηλό προφίλ μπας και τους ξαναπάρει ο δήμαρχος κλπ. Και παρ’ όλα αυτά βγήκανε μπροστά, απήργησαν, έκαναν καταλήψεις κι όχι μόνο σταμάτησαν τις ξαφνικές απολύσεις, αλλά ανάγκασαν τον Σκουρλέτη να βρει το παραθυράκι και να υποσχεθεί 8.000 προσλήψεις μονίμων. Και πολλοί από αυτούς – συνεχίζουν και σήμερα αγωνιζόμενοι να παραμείνουν στη δουλειά κι όσοι πετάχτηκαν έξω από τη διαδικασία του διαγωνισμού. Αυτό είναι το κέντρο αγώνα εδώ δίπλα, στην πλ. Κλαυθμώνος.

Η μάχη των συμβασιούχων στους δήμους είναι που έδωσε τον τσαμπουκά και την αυτοεπιποίηση στους εκπαιδευτικούς να είναι στα κάγκελα του υπουργείου ξανά και ξανά το Μάρτη και τον Απρίλη διεκδικώντας μαζικές, μόνιμες προσλήψεις. Η έμπνευση απλώθηκε μέχρι τους εργαζόμενους στα Ελληνικά Πετρέλαια που παίζουν τη ζωή τους κορόνα γράμματα στα καζάνια, οι οποίοι έκαναν απεργία. Άμα συνεχίσω θα πρέπει να συμπεριλάβω τη ΔΕΗ και την τριήμερη απεργία ενάντια στο ξεπούλημα, τη Λάρκο, το Μετρό, προφανώς τους αγώνες στα δημόσια νοσοκομεία, αλλά και τους συνταξιούχους της Εθνικής Τράπεζας που με τις κινητοποιήσεις τους οι συνταξιούχοι στείλανε σπίτι του τον αρχιτραπεζίτη τον Φραγκιαδάκη.

Μιλάμε για μια εργατική τάξη που ότι και να λένε οι Κασσάνδρες για “καναπέ”, είναι εδώ, δίνει μάχες και συμπεριλαμβάνει όλα τα διαφορετικά κομμάτια. Από τους ελαστικά εργαζόμενους δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, μέχρι τις κλασσικές δυνατές και συνδικαλισμένες “ταξιαρχίες” των ΔΕΚΟ και τους συνταξιούχους που δεν παραιτούνται.

Η δυνατότητα να απεργήσουν και να βρεθούν όλα αυτά τα κομμάτια μαζί στο δρόμο είναι ανεκτίμητη κι αυτή τη δυνατότητα τη δίνει η απεργία στις 30 του Μάη. Δίνει τη δυνατότητα, του συντονισμού, της τόνωσης της αυτοπεποίθησης των διαφόρων αγωνιζόμενων κλάδων, προκειμένου να κλιμακώσουν τον αγώνα τους το αμέσως επόμενο διάστημα. Γι’ αυτό και θα πρέπει να επιμείνουμε ότι η επιτυχία της είναι κρίσιμη για τη συνέχεια.

Τρίτον είναι το πολιτικό ζήτημα. Η κυβέρνηση διαμορφώνει το αφήγημα που λίγο πολύ λέει ότι “παλέψαμε ενάντια στα μνημόνια στο παρελθόν, ρίξαμε τους προηγούμενους, εκλεγήκαμε, κάναμε ότι μπορούσαμε μέσα στα πλαίσια που μας ανάγκασαν να κινούμαστε. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι το τέλος του δρόμου”. “Άρα”, λένε στον κόσμο, “κάτσε και περίμενε την ανάπτυξη που θα φέρει ο Λάτσης και ο Σαββίδης. Γιατί το εναλλακτικό είναι η Νέα Δημοκρατία”. Κι ευτυχώς η ΝΔ φροντίζει να υπενθυμίζει πόσο αποκρουστικό είναι το σχέδιό της.

Η επιτυχία της απεργίας στις 30 Μάη θα είναι η επιβεβαίωση του αντίθετου, ότι οι εργαζόμενοι δεν θεωρούν το ΣΥΡΙΖΑ, το τέλος του δρόμου προς τα αριστερά. Ότι συνεχίζουν τη σύγκρουση με τα μνημόνια, με τον τρόπο που έκαναν όλα τα προηγούμενα χρόνια, με μαζικές απεργίες και πάνε ένα βήμα παρακάτω.

Για όλους αυτούς τους λόγους βάζουμε όλες μας τις δυνάμεις να οργανώσουμε την πανεργατική απεργία στις 30 Μάη, καλώντας στις 10:30 στα Προπύλαια και βάζοντας αυτό το πλαίσιο. Ότι κι αν λέει ο κάθε Παναγόπουλος, η μαζική συμμετοχή στην απεργία, θα καθορίσει το μήνυμά της κι αυτό είναι οι υπαρκτές διεκδικήσεις των εργαζόμενων. Γιατί η έξοδος από τα μνημόνια είναι στα χέρια των εργατών.

Τάσος Αναστασιάδης,
Συντονισμός Εναντία στα Μνημόνια

απεργία από τα κάτω

Θέλω να πω για την εμπειρία μου ως εκπρόσωπος της Αγωνιστικής Ταξικής Ενότητας στο Δ.Σ. στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας. Είναι γεγονός ότι όταν τέθηκε το ζήτημα του αντισυνδικαλιστικού νόμου το Γενάρη, μπήκε από εμάς κι άλλες αριστερές δυνάμεις η πρόταση για απεργία που θα σταματήσει αυτή την επίθεση. Η ηγεσία του ΕΚΑ, οι δυνάμεις που έχουν το προεδρείο κι ελέγχονται από τη ΔΑΚΕ, την ΠΑΣΚΕ και το ΣΥΡΙΖΑ, έβαλαν αντίρρηση ακολουθώντας τη γραμμή της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. “Να δούμε κάτι διαφορετικό” έλεγαν “γιατί οι απεργίες έχουν ξεφτίσει. Να περιμένουμε τις πρωτοβουλίες της ΓΣΕΕ”.

Η απεργία προχώρησε κι έγινε όμως “από τα κάτω” με σημαντική επιτυχία, στηριγμένη από συνδικαλιστικές δυνάμεις της Αριστεράς. Μετά από κάνα δίμηνο ανακοινώθηκε ότι η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ συμμετέχουν σε αυτό που το λένε “Κοινωνική Συμμαχία” με εργοδοτικές κι επαγγελματικές οργανώσεις κι ένα πλαίσιο «εθνικής ενότητας, ανάπτυξης, επιχειρηματικότητας, κατά του λαϊκισμού και της πόλωσης κ.ά.». Μετά από αναβολές προσδιόρισε ότι η 30 Μάη είναι μέρα πανεθνικής δράσης με αυτό το αντιδραστικό πλαίσιο.

Οι αντιδράσεις που δημιουργήθηκαν στο εσωτερικό της ΑΔΕΔΥ από τις «Παραμβάσεις» κι άλλες δυνάμεις της αριστεράς, την ανάγκασαν να βγάλει δικό της κάλεσμα με πιο εργατικά χαρακτηριστικά το οποίο έρχεται ουσιαστικά σε αντιπαράθεση με το πνεύμα περί ανάπτυξης κι εθνικής ενότητας που προτάσσει το πλαίσιο της ΓΣΕΕ, μια καθαρή αντίφαση κι υποκρισία σχετικά με τη συμμετοχή της στην “Κοινωνική Συμμαχία”. Στη ΓΣΕΕ δεν εμφανίζονται μέχρι στιγμής τέτοιες “αντιφάσεις”.

Πριν λίγες βδομάδες βάλαμε το ζήτημα της 25ης Απρίλη και της προκήρυξης απεργιακής κινητοποίησης μαζί με τους εργάτες της ΔΕΗ που απεργούσαν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση. Πήρε απόφαση το Δ.Σ του ΕΚΑ για στάση εργασίας τη συγκεκριμένη μέρα. Η ηγεσία που προαναφέραμε τουμπάρισε την απόφαση λίγες μέρες μετά. Βλέπουμε ότι αυτό που λέμε συνδικαλιστική γραφειοκρατία βρίσκεται σε μια φάση που άλλες φορές είναι αρνητική κι άλλες αδιάφορη σε σχέση με τη στήριξη των αγώνων που έχει να δώσει ο κόσμος.

Δυστυχώς, μέσα από αυτή τη διαδικασία, ένα κομμάτι συντρόφων της αντικαπιταλιστικής αρι-

“Οι εργάτες θα καθορίσουν το πλαίσιο”

στεράς, έχει φτάσει στο συμπέρασμα ότι αυτό που έχει προτεραιότητα είναι να έρθουμε σε απόλυτη ρήξη και πόλεμο με τη γραφειοκρατία. Φτάνει να το μετατρέψει σε ζήτημα που έχει μεγαλύτερη σημασία από τη μάχη απέναντι στην

κυβέρνηση, τα μνημόνια, το κεφάλαιο, την εργοδοσία, τους δανειστές κλπ. Φτάνουν στο συμπέρασμα ότι οι εργάτες δεν πρέπει να απεργήσουν όταν η ΓΣΕΕ καλεί με ένα πλαίσιο “φούσκα”, που όμως τέτοιο είναι και τις περισσότερες φορές μέχρι τώρα.

Ευτυχώς, φαίνεται να μην περνάει μαζικά αυτή η άποψη. Οι εργάτες θα πρέπει να απεργήσουν στις 30 Μάη. Οι ίδιοι θα την κάνουν απεργία “από τα κάτω” και θα καθορίσουν και το πλαίσιο της. Οι γραφειοκράτες δεν τη θέλανε αυτή την απεργία. Ακούγονται κάτι τέτοιες ανοησίες, που λένε ότι η ΓΣΕΕ μαζί με το ΣΕΒ και την κυβέρνηση θέλουν να πετύχει η απεργία. Κανένας εργοδότης, καμία κυβέρνηση και κανένας αρχισυνδικαλιστής δεν θέλει κι ούτε έχει κάνει τίποτα ποτέ για να πετύχει μια πανεργατική απεργία.

Αυτή την απεργία θα την κερδίσουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι μέσα στους χώρους δουλειάς τόσο οργανώνοντάς την πριν από τις 30 Μάη, αλλά και μετά κλιμακώνοντας τον αγώνα. Αυτό θα πρέπει να βάλουμε στόχο. Να πετύχει η απεργία και να επιβάλουμε αυτό που λέει και η αφίσα του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια. Ότι και να λένε οι κοινωνικοί εταίροι η απεργία είναι των εργατών.

Βασίλης Συλαϊδής, Εργαζόμενος Ιντρακόμ
μέλος Δ.Σ ΕΚΑ με την Αγωνιστική Ταξική Ενότητα

Ο,ΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΛΕΝΕ ΟΙ "ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΕΤΑΙΡΟΙ"

30 ΜΑΗ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Η ΜΟΝΗ "ΚΑΘΑΡΗ ΕΞΟΔΟΣ" ΑΠΟ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΞΗΛΩΜΑ ΤΟΥΣ

Καμιά ιδιωτικοποίηση
Συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις
Μαζικές προσλήψεις μόνιμη και σταθερή δουλειά
Λεφτά για τα ταμεία όχι για τους τραπεζίτες και το χρέος

ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ 10.30πμ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Επικοινωνία: 6964 624069
www.synntonismosdilat.blogspot.gr

Να οργανώσουμε τους χώρους

Την Τετάρτη κάναμε εξόρμηση στο Ιατρικό Αθηνών στο Περιστερί για να μιλήσουμε με τους συναδέλφους για την πανεργατική απεργία στις 30 Μάη και το φεστιβάλ Μαρξισμός. Στις συζητήσεις που κάναμε ανοίγαμε τα ζητήματα με την Εργατική Αλληλεγγύη στο χέρι, για τη χρεοκοπία, τον πόλεμο που ετοιμάζουν και τις μαρξιστικές ιδέες. Οι εργαζόμενοι έλεγαν ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα που έχουν είναι η έλλειψη προσωπικού, ότι ούτε μέχρι την τουαλέτα δεν προλαβαίνουν να πάνε, ενώ την ίδια στιγμή ανθεί η ελαστική εργασία. Στα μαγειρεία είναι από εταιρία κετερικ, που συ-

ζητάγαμε μαζί τους ότι υπάρχει σωματείο κι ότι χρειάζεται να οργανωθούν. Κι όλα αυτά ενώ υπάρχει τρομοκρατία στο χώρο. Για να κάνουμε την εξόρμηση παίξαμε κυνηγητό με τους σεκιουριτάδες. Εκμεταλλευόμαστε τη δυνατότητα που δίνει το γεγονός ότι υπάρχει μια γενική απεργία μπροστά μας, για να μπορούμε να οργανώσουμε τους χώρους, με τις δικές μας ιδέες, για να βγούμε πιο δυνατοί. Όχι με νέους Παναγόπουλους αλλά με πιο δυνατά σωματεία και πιο δυνατούς επαναστάτες μέσα σε αυτά.

Κώστας Πολύδωρος, μέλος ΔΣ Σωματείο Προσωπικού Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας

Ευκαιρία για συνολική απάντηση

Δυναμώνουμε τα σωματεία μας όταν μπορούμε κι ανταποκρινόμαστε σε κάθε πρόκληση που παρουσιάζεται. Η πανεργατική απεργία στις 30 Μάη είναι μια τέτοια πρόκληση. Τα συνδικάτα και οι επαναστάτες μέσα σε αυτά πρέπει να δώσουμε το 1000% των δυνάμεών μας για να την οργανώσουμε. Η πανεργατική απεργία δίνει τη δυνατότητα να συνδεθούν και να συνολικευτούν όλες οι επιμέρους μάχες που δίνει αυτή τη στιγμή η εργατική τάξη. Στα Χανιά ήδη έχουμε κινηθεί για την οργάνωσή της. Καλέσαμε συντονιστικό σωματείων, οργανώνουμε συνέλευση του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια και κάτω από αυτή την πίεση αναγκάστηκε το Εργατικό Κέντρο Χανίων να καλέσει σύσκεψη με τα σωματεία της πόλης για να οργανώσει την απεργία.

Σεραφεύμ Ρίζος,
πρόεδρος Συλλόγου Εκπαιδευτικών ΠΕ Χανίων

Πίεση στις ομοσπονδίες

Η πανεργατική απεργία στις 30 Μάη έχει σημασία. Χρειάζεται να την οργανώσουμε σε κάθε χώρο δουλειάς, ασχέτως των ενδοιασμών που ακούμε από συναγωνιστές της αριστεράς. Όλα τα χρόνια των μνημονίων η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ αυτά τα πλαίσια είχαν, αυτό το ρόλο έπαιζαν, αλλά αυτό δεν μας εμπόδιζε να κατέβουμε με το δικό μας πλαίσιο και να οργανώσουμε δεκάδες γενικές απεργίες. Και με αυτό τον τρόπο να τραβάμε ολόκληρα συνδικάτα και να μπαίνουν οι πιέσεις στις ομοσπονδίες που έφερναν τις νέες πανεργατικές απεργίες στη συνέχεια. Είναι ένας δοκιμασμένος τρόπος τα χρόνια των μνημονίων κι έτσι πρέπει να συνεχίσουμε.

Ντίνα Γκαρανέ, Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας

Με εξορμήσεις στους χώρους δουλειάς

Έχουμε μπροστά μας την πανεργατική απεργία στις 30 Μάη. Συνήθως οι συνδικαλιστικές ενώσεις των ΜΜΕ προκηρύσσουν την απεργία μια μέρα πριν, υποτίθεται για να υπάρξει ενημέρωση από τις απεργιακές κινητοποιήσεις την επόμενη μέρα. Από τη μεριά μας διαφωνούμε σε αυτό. Διεκδικούμε να απεργούμε την ίδια μέρα με όλους τους εργαζόμενους και να γίνεται ενημέρωση μόνο για τις απεργιακές κινητοποιήσεις μέσω απεργιακών δελτίων. Ακόμα κι αν αυτή τη φορά βγει η απεργία για τις 29 Μάρτη θα παλέψουμε να έχει επιτυχία και να βγει τουλάχιστον στάση εργασίας και για την επόμενη προκειμένου να μπορέσουμε να ενωθούμε με όλο το εργατικό κίνημα. Προγραμματίζουμε ήδη εξορμήσεις σε χώρους εργασίας του Τύπου για την επιτυχία της απεργίας.

Είναι πεποίθησή μου ότι οι εργαζόμενοι μπορούν να ανατρέψουν τα μνημόνια. Και οι εργαζόμενοι οργανώνονται σε σωματεία. Με ξεπουλημένες ηγεσίες τις περισσότερες φορές. Αλλά αν οι εργαζόμενοι δεν βάζουμε τις πιέσεις στα σωματεία να κινηθούν, δεν αλλάζει τίποτα. Η βάση βάζει τις πιέσεις και προκηρύσσονται οι απεργίες.

Ειρήνη Φωτέλλη, εργαζόμενη ΕΡΤ, μέλος Δ.Σ ΠΟΣΠΕΡΤ

Οι Νονοί των Βαϊκανίων ενθαρρύνουν τους φασίστες

συνέχεια από τη σελίδα 2

Εκτός από εθνική ήταν και αντιφε- ουδαρχική επανάσταση. Σχεδόν ολό- κληρη η καλλιεργούμενη γη της Μα- κεδονίας καταλαμβάνόταν από περί- που 500 τσιφλίκια. Το 70% των αγρο- τών ήταν ακτήμονες. Το πιο μισητό φόρο, τη δεκάτη, τον συνόδευαν ένα σωρό άλλα «δοσίματα» και φόροι. Οι μητροπολίτες έδειχναν ιδιαίτερο ζήλο στην αφαίμαξη του «ποιμνίου» τους. Το σύνθημα η Μακεδονία στους Μα- κεδόνες σήμαινε πάνω απ' όλα το διώξιμο των τσιφλικάδων.

Γι' αυτό σε πολλές περιοχές, πρω- ταγωνιστές της επανάστασης δεν ήταν μόνο οι «τσέτες» (αντάρτικες ομάδες) της ΕΜΕΟ αλλά όλοι οι αγρότες. Τριάντα πέντε χρόνια μετά ο **Κωνσταντίνος Μαζαράκης-Αινιάν**, «μακεδονομάχος» και αξιωματικός, έγραφε στα απομνημονεύματά του ότι: «Όλα τα χωριά εξήλθον πανοικεί εις την ύπαιθρον με όπλα και ξύλα ακόμη».

Οι επαναστάτες κατάφεραν να ελέγξουν μόνο μια πόλη, το ορεινό **Κρούσεβο**, όπου ανακήρυξαν την ομώνυμη Δημοκρατία. Επικεφαλής τους ήταν σοσιαλιστές όπως ο **Νικό- λα Κάρεφ**. Στο επαναστατικό συμβού- λιο της πόλης αντιπροσωπεύονταν όλο το εθνοτικό/θρησκευτικό μίγμα του πληθυσμού της περιοχής. Έβγα- λε μια διακήρυξη στους μουσουλμά- νους αγρότες που τους καλούσε να πάρουν μέρος στην επανάσταση: «και σεις είστε σκλάβοι σαν κι εμάς, σκλά- βοι της αυτοκρατορίας και των μπέη- δών της, των αφεντάτων και των πα- σάδων της, δούλοι των πλούσιων και ισχυρών, των εκβιαστών και των τυ- ράννων».

Βέβαια, τότε το ελληνικό κράτος εί- χε καταδικάσει την επανάσταση συ- νεργαζόμενο με την Οθωμανική Αυτο- κρατορία. Ο μητροπολίτης Καστοριάς **Γερμανός Καραβαγγέλης** ευλογούσε τα πυροβόλα των Οθωμανών που βομβάρδιζαν χωριά. Η Μακεδονία θα γινόταν με το ζόρι ελληνική, ότι και να κάνανε οι «χωριάτες» που είχαν άλλη γνώμη.

Ο οθωμανικός στρατός έπνιξε στο αίμα την επανάσταση. Οι νεκροί έφτασαν τις δέκα χιλιάδες, 200 χωριά κάηκαν. Όμως, ταυτόχρονα το Ίλντεν ήταν η «ληξιαρχική πράξη γέννησης» του μακεδονικού έθνους, όπως η επα- νάσταση του 1821 στην Ελλάδα. Το 1944 οι αντιφασίστες παρτιζάνοι που ίδρυσαν τη Δημοκρατία της Μακεδο- νίας (ως ομόσπονδο κράτος στην Γι- ουγκοσλαβία) θεωρούσαν ότι έκαναν το «δεύτερο Ίλντεν».

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΣΤΟΠ στις φασιστικές επιθέσεις

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Σύσκεψη 30/5

Σύσκεψη καλούν στις 30 Μάη στις 6.30μμ στο στέκι της Αριστερής Κίνησης, η ΚΕΕΡΦΑ Περι- στερίου και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με στόχο την οργάνω- ση αντιφασιστικής διαδήλωσης καταγγέλλοντας τις φασιστικές επιθέσεις που έχουν σημειωθεί το τελευταίο διάστημα στις περιοχές Σεπολίων-Πε- ριστερίου.

Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ: «Την Κυριακή 13 Μάη, ο Μοχάμεντ Γκούλμπαζ, εργάτης, βαφέας αυτοκινήτων, ενώ βάδιζε προς το σπίτι του μέσω της οδού Σολω- μού, δέχτηκε επίθεση από περίπου δέκα άτομα. Άρχισαν να τον χτυπούν ως αγέλη, στο κεφάλι και τη πλάτη. Η επίθεση κράτησε δύο λεπτά πε- ρίπου και αποχώρησαν.

Ο μετανάστης πήγε στο Αστυνομικό Τμήμα Περιστερίου, το οποίο βρίσκεται στο ίδιο τρίγω- νο με το δρόμο που έγινε η επίθεση, σε απόστα- ση διακοσίων μέτρων. Το πρόσωπο του ήταν μα- τωμένο. Οι αστυνομικοί τον έστειλαν να πάει μό- νος του σε νοσοκομείο για να δουν τα τραύματα του... Το περιστατικό δεν είναι μεμονωμένο κα- θώς τις τελευταίες υπάρχουν καταγγελίες και για άλλες επιθέσεις στην ίδια περιοχή. Απαιτού- με την σύλληψη των ρατσιστών και την καταδίκη τους».

Κ.Μ.

Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Διαδήλωση 25/5

“Να σταματήσουμε τις φασι- στικές επιθέσεις στο Νέο Ηρά- κλειο”, είναι το κεντρικό σύν- θημα της αντιφασιστικής συγ- κέντρωσης που οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ Ν. Ηρακλείου μαζί με αντιφασιστικές κινήσεις και οργανώσεις της περιοχής, την Παρασκευή 25/5 στις 7μμ στον σταθμό του ΗΣΑΠ Ν. Ηρακλείου.

Σημαντική ανταπόκριση είχε

και η συγκέντρωση ενημέρω- σης με μικροφωνική που στή- θηκε τη Δευτέρα 14/5 μπροστά στο σταθμό του ηλεκτρικού.

Πρόκειται για την κλιμάκωση των αντιφασιστικών κινητοποι- ήσεων που οργανώνονται στην περιοχή μετά το τελευταίο κρούσμα φασιστικής επίθεσης. “Τα ξημερώματα της Πρωτο- μαγιάς, Τάγμα Εφόδου φασι- στών επιτέθηκε, λήστεψε και τραυμάτισε νεολαίο αγωνιστή της νΚΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη πλατεία του Ν. Ηρακλείου.

Το τελευταίο διάστημα οι εμφανίσεις και οι επιθέσεις

των φασιστών στη γειτονία μας, όλες μέσα στη νύχτα, εί- ναι συχνές. Κάνουν επιθέσεις σε νεολαίους και μετανάστες, βρωμίζουν τους τοίχους με να- ζιστικά σύμβολα και τους δρό- μους με ναζιστικά τρυκάκια.

Με τον παλμό των μεγάλων αντιναζιστικών διαδηλώσεων όπου κατάφεραν να κλείσουν τα γραφεία των νεοναζί της Χρυσής Αυγής στο Νέο Ηρά- κλειο, να μην τους αφήσουμε να βγουν από τις τρύπες τους”, τονίζεται στο κάλεσμα της συγκέντρωσης.

ΠΑΤΡΑ

Την Τρίτη 15/5 το πρωί πάνω από 450 αστυνομικοί περικύ- κλωσαν τα παλιά εργοστάσια της ΑΒΕΞ και του Λαδόπουλου στην περιοχή του νέ- ου Λιμανιού της πόλης και στα οποία για χρόνια στεγάζονται πρόσφυγες και μετα- νάστες σε άθλιες συνθήκες.

Με μια πρωτοφανή για τα δεδομένα της πόλης επιχείρηση σκούπα ευρείας κλίμα- κας έκαναν εκκαθάριση στο κτήριο συλ- λαμβάνοντας πάνω από 600 μετανάστες και πρόσφυγες που τους μετέφεραν αρχι- κά στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Κορίνθου και στην συνέχεια τους δια- σκόρπισαν σε άλλα «καμπς» σε όλη τη χώ- ρα.

“Πρόκειται για μια ρατσιστική επιχείρη- ση σκούπα κατ’ εντολή της κυβέρνησης”, ανέφερε στην ΕΑ ο **Νεκτάριος Χάινταρ**, φοιτητής Ιατρικής και μέλος της ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας. “Τα αντανάκλαστικά μας ήταν άμεσα. Το απόγευμα της ίδιας μέρας κα- λέσαμε σε κινητοποίηση στην πλατεία Γε- ωργίου ενάντια στις επιχειρήσεις σκούπα στην πόλη μας. Στην συγκέντρωση πήραν μέρος πάνω από 100 άτομα από όλο το φάσμα της αριστεράς και των κινημάτων. Η πορεία κινήθηκε στους δρόμους της πό- λης φωνάζοντας συνθήματα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και τους μετανάστες”.

Ανακοίνωση καταδίκης της επιχείρησης σκούπα εξέδωσε και ο δήμαρχος Πάτρας **Κώστας Πελετίδης** τονίζοντας μεταξύ άλ- λων πως “για την Δημοτική Αρχή και το λαό της Πάτρας, οι πρόσφυγες και οι με- τανάστες, δεν αποτελούν απειλή γιατί οι λαοί δεν έχουν να χωρίσουν τίποτα».

Όχι στο νομοσχέδιο

“Όχι στο νέο νομοσχέδιο για το προσφυ- γικό”, ήταν το κεντρικό σύνθημα της κινη- τοποίησης που οργανώθηκε την Τρίτη 15/5 στο Σύνταγμα τη στιγμή που ο υπουργός μεταναστευτικής πολιτικής Βίτσας το έφερ- νε για ψήφιση στη Βουλή.

Στην κινητοποίηση που στήριξε η ΚΕΕΡ- ΦΑ και μέλη της Πακιστανική Κοινότητας, συμμετείχαν επίσης μέλη του Αντιφασιστι- κού Συντονισμού αλλά και δεκάδες μετανά- στες και πρόσφυγες.

“Πρόκειται για έναν κατάπτυστο νόμο που επιχειρεί να επιταχύνει τις μαζικές απε- λάσεις προσφύγων υιοθετώντας τον πιο σκληρό πυρήνα της πολιτικής της Ευρώ- πης-Φρούριο που ακολουθεί η ΕΕ. Δύο χρό- νια μετά τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας ο Βί- τσας και η κυβέρνησή του συνεχίζει να κρα- τάει χιλιάδες ανθρώπους εγκλωβισμένους στα νησιά, συνεχίζει την πολιτική των στρα- τοπέδων συγκέντρωσης και την στοχοποί- ηση των προσφύγων. Ο ίδιος ο Βίτσας είναι συνυπεύθυνος και για τις επιθέσεις στους πρόσφυγες όπως αυτή στην πλατεία Σαπ- φούς στη Λέσβο γιατί με τις πολιτικές που υλοποιεί αποθρασύνει τους φασίστες και τις ρατσιστικές επιθέσεις. Το αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα θα βρεθεί μπρο- στά σε κάθε προσπάθεια υλοποίησης του ρατσιστικού, βάρβαρου και απάνθρωπου σχεδίου του Βίτσα και στην εξοργιστική αν- τιμετώπιση απέναντι στο δράμα των χιλιά- δων προσφύγων”, ανέφερε στην ΕΑ ο **Πέ- τρος Κωνσταντίνου** συντονιστής της ΚΕΕΡ- ΦΑ και δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρ- σία στις γειτονίες της Αθήνας.

Αθώα η αλληλεγγύη

Αθωώθηκε πλήρως και από όλες τις κατηγορίες η Κα- τερίνα Πατρικίου, δημοτική σύμβουλος με την Ανυπότα- κτη Πετρούπολη, μέλος της ΚΕΕΡΦΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που δικάστηκε με τις κατηγορίες της αντίστασης κατά της αρχής, της απειλής και της εξύβρισης επειδή είχε παρέμβει σε ένα περιστατικό αστυνομικής βίας απέναντι σε μετανάστη στην περιοχή των Κάτω Πατησίων.

“Ήταν μια δίκη που έγινε δυο χρόνια ακριβώς από την στιγμή του περιστατικού αφού είχε πάρει πολλές αναβολές ως τώρα. Την τελευταία φορά είχαμε κάνει αίτημα να έρθουν αυτοπροσώπως να καταθέσουν και οι δυο αστυνομικοί που είχαν εμπλακεί στην επίθεση στο μετανάστη και με είχαν συλλάβει”, αναφέρει στην ΕΑ η Κ. Πατρικίου.

“Η παρουσία τους ήταν βασικό στοιχείο που οδήγη- σε στην αθώωσή μου αφού οι αστυνομικοί έπεσαν σε μεγάλες αντιφάσεις. Αυτά που έλεγαν δεν δένονταν ούτε με τα γεγονότα, ούτε με το κατηγορητήριο κάτι που έγινε ξεκάθαρο από την έδρα. Στην αρχική τους κατάθεση οι αστυνομικοί ισχυρίζονταν πως μόνη μου προσπάθησα να μπω ανάμεσά τους και να παρεμποδί- σω την δράση τους. Όμως μόνοι τους αποκάλυψαν πως στο σημείο βρίσκονταν 12 άνδρες της ομάδας ΔΙΑΣ. Προφανώς και είναι αστείο, πώς είναι δυνατόν να μπορέσω μόνη μου να παρεμποδίσω 12 ΔΙΑΣ. Αυτό ήταν το ερώτημα που έβαλε και η ίδια η έδρα που τε- λικά αποφάσισε πως οι κατηγορίες έπρεπε να καταπέ- σουν και να αθωωθώ.

Η προσπάθεια των αστυνομικών ήταν προφανής. Να με τρομοκρατήσουν και να σταματήσουν τη δράση μου απέναντι στην αστυνομική βία που έβλεπα να εκτυλίσσεται μπροστά στα μάτια μου. Όμως όσο και να προσπαθούν η αλληλεγγύη δεν ποινικοποιείται. Συ- νεχίζουμε τον αγώνα μας στο πλευρό των προσφύγων και των μεταναστών και απέναντι σε κάθε ρατσιστική αστυνομική συμπεριφορά”, αναφέρει η Κ. Πατρικίου.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΑ ΕΓΓΡΑΦΑ Κάλυψη της ΕΛ.ΑΣ και ευθύνες των κυβερνήσεων

Μέχρι το έγγραφο 425 προχώρησε το δικαστήριο κατά τις δικάσιμους 250 (16/5) και 251 (21/5). Λόγω των ανεπαρκών τεχνικών μέσων στο Εφετείο, προηγούμενα αναγνωστέα που περιλαμβάνουν υλικό από τους σκληρούς δίσκους των στελεχών της Χρυσής Αυγής, θα εξεταστούν στον Κορυδαλλό.

Ανάμεσα στα έγγραφα που διαβάστηκαν στο Εφετείο είναι το 414, απομαγνητοφωνήσεις από αμοντάριστα πλάνα του ντοκιμαντέρ «The Cleaners». Ο σκηνοθέτης του, **Κώστας Γεωργούσης**, κατέθεσε ως μάρτυρας κατηγορίας την άνοιξη του 2017. Με ομολογίες επιθέσεων, εγκληματική ρητορική (ένας από τους πρωταγωνιστές, ο **Α. Πλωμαρίτης**, καταδικάστηκε τελεσίδικα την προηγούμενη εβδομάδα για τις γνωστές δηλώσεις ότι οι μετανάστες θα γίνουν σαπούνια και λαμπατέρ) ακόμα και επιθέσεις (!) μπροστά στην κάμερα, οι χρυσαυγίτες που βρήκε ο Γεωργούσης στον Άγιο Παντελεήμονα αποδεικνύουν ότι οι

κραυγές του **Μιχαλολιάκου** «δε θα αφήσουμε να υπάρχουν καταστάσεις εκτός γραμμής» ισχύουν. Πράγματι η βία, ο ναζισμός και η επίγνωση της αστυνομικής ανοχής (την οποία, όπως έχει πει ο **Παναγιώταρος** και διαβάστηκε σε πρόσφατη δικάσιμο, εξασφαλίζει η ηγεσία και η πιστή υπακοή σε αυτή), ξεχειλίζουν από το υλικό της έρευνας του Γεωργούση.

Άλλο σημαντικό έγγραφο είναι το 415, η κατάθεση του **Ν. Αλιβιζάτου**, καθηγητή Συνταγματικού δικαίου, συνοδευόμενη από ανακοίνωση της **Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και του Πολίτη (ΕΛΕΔΑΠ)** που βγήκε στις 3/10/13. Η ανακοίνωση δείχνει τη σημασία της δίκης της Χρυσής Αυγής όχι μόνο για την απομόνωση της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης, αλλά και για την ανάδειξη των ευθυνών όλου του κρατικού μηχανισμού, των ΜΜΕ και των κυβερνήσεων που κάλυψαν ή και βοήθησαν τη Χρυσή Αυγή να γιγαντωθεί και να κλιμακώσει τα εγκλήματά της.

Διαβάστηκαν επίσης έγγραφα υποθέσεων για τις οποίες έχουν καταθέσει μάρτυρες κατηγορίας, όπως η επίθεση στο εκλογικό περίπτερο του ΣΥΡΙΖΑ στον Πειραιά (βασικό χαρακτηριστικό της οποίας ήταν η ανοχή -και ειρωνεία προς τα θύματα- μιας ολόκληρης διμοιρίας ΜΑΤ), οι βανδαλισμοί σε Εβραϊκό νεκροταφείο στα Γιάννενα (υπόθεση που το δικαστήριο σίγουρα λαμβάνει ακόμα πιο σοβαρά υπόψη του, έχοντας πια ακούσει στις συνεδριάσεις της 20 και 23 Απρίλη την ομοβροντία αντισημιτικών δηλώσεων του Μιχαλολιάκου), κ.α.

Αφροδίτη Φράγκου

Επόμενες δικάσιμους

Μάρς: 24/5, 29/5 και 30/5 στον Κορυδαλλό. **Ιούνης:** 1/6, 25/6, 26/6 και 28/6 στο Εφετείο. 21/6, 22/6, 27/6 και 29/6 στον Κορυδαλλό.

The Cleaners «Μετά τις εκλογές θα βγουν μαχαίρια»

Αποσπάσματα από τα αμοντάριστα πλάνα του ντοκιμαντέρ:

Γ. Βάθης (μέλος ασφάλειας Χ.Α και τομεάρχης, όπως δήλωσε στην κάμερα): «Φωνάξαμε τη Χρυσή Αυγή [...] περίπου 200 παιδιά και καθάρισε η πλατεία [Αγ. Παντελεήμονα] σε 2 μέρες».

«Ναι, ναι, είναι γραμμένος, έχω πάρει το χαρτί του με αριθμό», δηλώνει και περηφανεύεται στην κάμερα ότι ο οκτάχρονος γιος του είναι «ο μικρότερος χρυσαυγίτης»! «Εδώ είναι όλο μαγαζιά ξένων. Δηλαδή ήταν, αφού τα περισσότερα μαγαζιά έχουν κλείσει.. Ό,τι είναι κλειστό, είναι κλεισμένο από εμάς, τη Χρυσή Αυγή». «Αυτά θα τα πούμε μετά τις εκλογές... Μετά τις εκλογές που θα βγουν και τα μαχαίρια».

«Αυτό το μπουρδέλο [η Βίλα Αμαλίας] θα γίνει ολοκαύτωμα εκεί πέρα και θα πεθάνουν και πολλοί».

«Όλους θα τους πετσοκόψουμε. Το μαχαίρι θα φύγει από το αυτί και θα φτάνει στο δεξιό πλευρό κάτω, ανάμεσα στο τρίτο και τέταρτο μερατόριο του πλευρού. [...] [συνεχίζοντας με βρισιές και αναλυτικές απειλές λέει επιτακτικά στον Γεωργούση] Όλο αυτό θα το γράψεις». Οι γύρω χρυσαυγίτες επικροτούν.

Ο **Γ. Σμυρνιώτης** φωνάζει «εγέρθητι» πριν γίνει πανελλαδικά γνωστό με τον **Γερμενή**. Ο **Α. Πλωμαρίτης** φωνάζει «γαμώ το Αφγανιστάν» και κλωτσά μετανάστη μπροστά στην κάμερα. Λίγο αργότερα, πάλι με συνειδητή προσπάθεια να φανεί στην κάμερα, απειλές και προπη-

λακισμοί μεταναστών στη λαϊκή αγορά. Εξηγεί πώς στήθηκε η «τέχνη της προπαγάνδρας» με τις γριούλες που πάνε στα ΑΤΜ συνοδεία χρυσαυγιτών, «είδηση» που κατασκεύασε η Χ.Α με τη βοήθεια του Πρώτου Θέματος και πρωταγωνίστρια στην φωτογραφία της φυλλάδας τη μητέρα του Πλωμαρίτη. Ο Πλωμαρίτης δηλώνει ότι αυτό «χρησίμευσε και στον αρχηγό». Άλλες δηλώσεις του στην κάμερα:

«Φέρε τα ντόπερμαν να ρίξουμε τα μωρά», βλέποντας μετανάστρια με καροτσάκι. «Τι κοιτάς; Εδώ σφαλιάρες μοιράζουμε», σε μετανάστη.

«Τέρμα η μπάλα εδώ», διατάζει παιδιά που παίζουν στην πλατεία Αγ. Παντελεήμονα κι αυτά σταματάνε.

«Τους πλακώσαμε με κλωτσιές, μπουνιές, ρόπαλα», για τους μετανάστες. Και συνεχίζει: «Ήρθανε τα παιδιά της Χ.Α, 20 γομάρια 150 κιλά ο καθένας, τους ρίχνανε μια μπουνιά και πέφταν κάτω. Αυτά τα γομάρια θα μπουν και στη βουλή».

«Ο Γιώργος [Βάθης] έχει φάει δύο [...] και έχει τιμωρηθεί 21 χρόνια φυλακή. Άμα φάει άλλον έναν... είναι δώρο από το κράτος».

«Οι μισοί [αστυνομικοί] είναι δικοί μας και μας τα λένε».

«[Οι μετανάστες] είναι για να τους βάλουμε σ' ένα καράβι [...] να πάνε με 10 μποφόρ [...] να ψοφήσουν όλοι. [...] Δε μας ενδιαφέρει, είμαστε έτοιμοι να ανοίξουμε τους φούρνους».

Για τους τσιγγάνους: «Θα μούνε όλοι στα καζάνια [...] είναι υπάνθρωποι, μιάσματα».

Τα παρακάτω αποσπάσματα είναι από το Έγγραφο 415 (κείμενο τεκμηρίωσης της ΕΛΕΔΑΠ):

«Προς τη δικαιοσύνη.

Μετά τη δολοφονία του Π. Φύσσα η ΕΛΕΔΑΠ εξέδωσε δελτίο τύπου με τίτλο: Η Χρυσή Αυγή είναι ο δράστης. [...] Η εγκληματική οργάνωση ΕΙΝΑΙ το κόμμα. Και αντιστρόφως το κόμμα είναι μια εγκληματική οργάνωση. [...] Ένα κόμμα που σίγουρα θα είχε κηρυχτεί παράνομο στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, εδώ εξασφαλίζει το προνόμιο της νόμιμης λειτουργίας. Μειζονα τμήματα των πολιτικών θεσμών... δεν δίνουν τα μέλη της Χ.Α, ακόμη κι όταν αυτά προκλητικά εγκληματούν, επειδή εκφράζονται και τα ίδια μέσα από τον ακροδεξιό λόγο και πράξεις. Αναφερόμαστε στην Ελληνική Αστυνομία και τη Δικαιοσύνη. [...] Η συστηματική ατιμωρησία έχει θρέψει την ανεξέλεγκτη βία και έχει εξοικειώσει μια κοινωνία σε αυτήν, στα μαχαιρώματα και στα μπραβιλίκια. [...] Προκαλεί απορία το γεγονός ότι σε μια χώρα που το μέτρο της προσωρινής κράτησης κάθε άλλο παρά εξαιρετική πρακτική... αποτελεί, που κρατήθηκαν 18 μήνες οροθετικές γυναίκες ή πολίτες για χρέη, δεν εφαρμόστηκε στην περίπτωση... της ηγετικής ομάδας της Χ.Α. [...]

Η πολιτεία πρέπει... να επανε-

Αντιφασιστική διαδήλωση στον Αγ. Παντελεήμονα, 17/3/12

ξετάσει το νομοθετικό πλαίσιο που σχετίζεται με την καταπολέμηση του ρατσισμού... δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη προστασίας θυμάτων και ουσιαδών μαρτύρων... υπάρχει έλλειψη σύνδεσης του ρατσιστικού κινήτρου με το 187 [άρθρο του ποινικού κώδικα περί εγκληματικών οργανώσεων]. [...] Όσο η πολιτεία δεν παρέχει προστατευτικό πλαίσιο σε αυτά τα πρόσωπα... αρνείται σε αυτά την πρόσβαση στη Δικαιοσύνη... και στέλνει πολιτικό μήνυμα ατιμωρησίας στις ομάδες κρούσης. [...] Είναι βέβαιο ότι, λόγω της απροθυμίας του νομοθέτη να ρυθμίσει αυτό το πλαίσιο [και από την] απροθυμία των δικωτικών αρχών να ασχοληθούν με αυτά τα εγκλήματα, η Δικαιοσύνη έχασε τη δυνατότητα δίωξης δεκάδων τέτοιων εγκλημάτων. [...]

Προς την κυβέρνηση.

Η άνοδος του νεοναζισμού και η βίαιη είσοδός του στο πολιτικό και κοινωνικό προσκήνιο δεν έπεσε από τον ουρανό, δεν είναι θεϊκή τιμωρία, φυσικό φαινόμενο ή αδιερεύνητο καπρίτσιο της μοίρας. [...] Τροφοδοτείται από δύο κυρίως παράγοντες. Ο ένας είναι η φτωχοποίηση... η τεράστια απαξίωση του πολιτικού προσωπικού ως αποτέλεσμα της ύφεσης και της βίαιης λιτότητας. Ο δεύτερος παράγοντας είναι η υιοθέτηση της σκληρής ξενοφοβικής πολιτικής ατζέντας από μια σειρά κυβερνήσεων: από... την διαπόμευση των οροθετι-

κών γυναικών... στο ζήτημα της ιθαγένειας των παιδιών των μεταναστών. Από τον 'Ξένιο Δία' και τα στρατόπεδα κράτησης μεταναστών στην ακραία αστυνομική βία... Αυτό το τοξικό πολιτικό περιβάλλον τροφοδοτεί τον νεοναζισμό... Η αποδόμηση βασικών κοινωνικών δικαιωμάτων στην εργασία, την υγεία και την παιδεία από τη μία, η ρητορική και πρακτική του κοινωνικού μίσους από την άλλη. [...]

Μην ξεχνάμε ότι μέχρι τη δολοφονία του Φύσσα, υπήρχαν πολιτικοί και δημοσιογράφοι που καλούσαν την -κατά τα άλλα 'αντισυστημική'- Χ.Α σε συστράτευση μέσω της αυτοκάθαρσης από 'ακραίους', παρούσαν τη Χ.Α ως την οργάνωση που 'περνάει τη γιανιά απέναντί', ως αγανακτισμένους πολίτες που αυτοδικούν, ως διάφορους συμπαθείς νοικοκυραίους που παντρεύονται ή 'άτακτους' εργένηδες με 'ταμπού' τατουάζ. Τα τελευταία χρόνια, η οργάνωση αυτή ξεπλύθηκε και νομιμοποιήθηκε με τον πιο χυδαίο τρόπο από το ίδιο το σύστημα που τώρα έρχεται να κάνει τον 'εκαθαριστή'. [...] Ο πρώην Υπ.Εσωτερικών κ. Στυλιανίδης, σε ερώτημα... Παναγιώταρου σχετικά με αριθμό αλλοδαπών παιδιών σε βρεφονηπιακούς σταθμούς, έσπευσε... μην τυχόν και αργήσει να απαντήσει εγκαίρως [σε αυτόν που] είχε δημόσια εξαγγείλει ότι θα πετάξει έξω τα αλλοδαπά παιδάκια».

Αριστερά: Η στημένη φωτογραφία της μητέρας του Πλωμαρίτη ως γριούλας που φοβάται στον Άγιο Παντελεήμονα και πάει στο ΑΤΜ συνοδεία χρυσαυγιτών, δημοσιευμένη στο Πρώτο Θέμα.

Δεξιά: ο Πλωμαρίτης περιγράφει στην κάμερα τι θα κάνει η Χ.Α με τους μετανάστες: «θα φτιάξουμε λαμπατέρ από τα δέρματά τους».

We will make lamps from their skin

Κατάμεστο το αμφιθέατρο στη συζήτηση που έκλεισε το φεστιβάλ

Είναι η πρώτη φορά που παρακολουθώ το Μαρξισμό, ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία. Είμαι μέλος στο ΣΕΚ από το περσινό Pride, αλλά λόγω εργασίας, μέχρι πρόσφατα έκανα δύο δουλειές, δεν μπορούσα να παρακολουθώ και να έχω ενεργή δράση. Αυτή ήταν στην ουσία η πρώτη γνωριμία.

Μου έδωσε πολλές νέες γνώσεις, ξεχώρισα πολύ τη συζήτηση για το Κομμουνιστικό Μανιφέστο και τη συζήτηση με τον οικονομολόγο από τη Βρετανία. Η αλήθεια είναι ότι μπορεί όλοι να έχουμε μια κοινή συνισταμένη, ότι δηλαδή παλεύουμε το φασισμό, το ρατσισμό, την καταπίεση, συνολικά τον καπιταλισμό, αλλά είναι εδώ, στο φεστιβάλ, που βλέπουμε το βάθος αυτών των μαχών.

Τώρα μπορώ να επιχειρηματολογήσω πιο εύκολα πάνω στα πιστεύω μου. Οι επέτειοι στις οποίες ήταν αφιερωμένο το τετράημερο, τα 200 χρόνια από τη γέννηση του Μαρξ και τα 50 χρόνια από το Μάη του '68, μας έδωσαν έμπνευση να κάνουμε καλύτερα αυτές τις ιδέες πράξη μέσα στο κίνημα.

Έλις Μουτσέλι,
προγραμματιστής,
Πειραιάς

Το πάνελ της συζήτησης
'Οχι στην Ευρώπη Φρούριο -
Σύνορα ανοικτά'

Αδιαχώρητο στην αίθουσα όπου μιλάει ο Μάικλ Ρόμπερτς
για τον Μαρξ, το Κεφάλαιο και τις κρίσεις

Το τετράημερο μου άρεσε πάρα πολύ, μου άνοιξε την όρεξη να συνεχίσω να αγωνίζομαι ακόμα παραπάνω. Μου άνοιξε την όρεξη να καθίσω να ψάξω πολύ περισσότερο ιστορικά, ιδεολογικά, τα πάντα. Επίσης μου άρεσε που είδα πολλά πρόσωπα νέα, αλλά και από άλλες χώρες και κινήματα. Ο διεθνισμός είναι πολύ σημαντικός ενάντια στις φυλετικές, θρησκευτικές και άλλες διακρίσεις. Μόνο αν όλοι και όλες ενωθούμε, θα υπάρξει αλλαγή.

Φαίδωνας Κοραγιαννίδης,
τμήμα γερμανική φιλολογίας
και γλώσσας στο ΕΚΠΑ

Περισσότερο από όλες τις κουβέντες μου άρεσε η συζήτηση "Από το κυνήγι των μαγισσών στο #metoo - Η πάλη των γυναικών ενάντια στην καταπίεση", τόσο η εισήγηση όσο και οι τοποθετήσεις. Μέσα από το τετράημερο, παίρνουμε έμπνευση να αγωνιστούμε περισσότερο, να μεγαλώσουμε το ΣΕΚ, να παλέψουμε για την επανάσταση.

Βασιλική Γκαδάτσου,
μαθήτρια Γ' Λυκείου,
Ηράκλειο Κρήτης

Μια έκρηξη επαναστατικών ιδεών

Ένα μεγάλο πολιτικό γεγονός για τους αγώνες του κινήματος και της αριστεράς ήταν ο Μαρξισμός 2018, το φεστιβάλ που οργάνωσε το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα από τις 17 έως τις 20 Μάη στη Νομική Αθήνας. Το τετράημερο, αφιερωμένο φέτος στα 50 χρόνια του Μάη του '68 και τα 200 χρόνια από τη γέννηση του Μαρξ, "πάντρεψε" την έμπνευση εκείνης της εξέγερσης με τις επαναστατικές ιδέες και δυνάμωσε τον αγώνα για την ανατροπή σήμερα.

Για τέσσερις μέρες, η Νομική μετατράπηκε κυριολεκτικά σε ένα εργαστήριο επαναστατικών ιδεών, με πάνω από 50 συζητήσεις και πάνω από 70 ομιλητές, συνδικαλιστές, πανεπιστημιακούς, αγωνιστές των κινήματων, από όλο το φάσμα της αριστεράς. Στο κέντρο του τετράημερου, που συγκέντρωσε εκατοντάδες κόσμο από την Αθήνα και πολλές άλλες πόλεις της χώρας, βρέθηκαν όλα τα κρίσιμα μέτωπα της περιόδου.

Απέναντι στις εθνικιστικές κραυγές για τη Μακεδονία, τους πολεμικούς ανταγωνισμούς με την Τουρκία και τους αντιδραστικούς άξονες με την Αίγυπτο και το Ισραήλ, στο Μαρξισμό αγωνιστές και αγωνίστριες από την Μακεδονία, την Τουρκία, την Κύπρο και την Ελλάδα ενώθηκαν στο ίδιο πάνελ και συζητήσαν για τη διεθνιστική απάντηση των εργατών. Όχι τυχαία η συζήτηση έκλεισε με όλους μαζί, πάνελ και κοινό, να φωνάζουν δυνατά διεθνιστικά συνθήματα.

Απέναντι στα προκλητικά ψέματα της κυβέρνησης ότι "βγαίνουμε από την μνημόνια" την ίδια ώρα που το κλείσιμο της τέταρτης αξιολόγησης φέρνει νέες σκληρές επιθέσεις, στο Μαρξισμό αγωνιστές και αγωνίστριες, συνδικαλιστές και συνδικαλίστριες από δεκάδες χώρους δουλειάς σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα

Είναι η πρώτη φορά που παρακολουθώ το Μαρξισμό. Είναι χρήσιμες οι επαναστατικές ιδέες, μας βοηθάνε να πάμε τον κόσμο παρακάτω. Τον κόσμο και σαν αγωνιστές στις μάχες που δίνει, αλλά τον κόσμο και σαν ανθρωπότητα. Χρειάζεται να απαντήσουμε στις επιθέσεις των από πάνω, να τους τσακίσουμε, να ζήσουμε καλύτερα. Φεύγω από το τετράημερο πιο ενημερωμένη, πιο δυνατή πολιτικά για να μπορώ να απαντήσω σε πολλά πράγματα, πιο ξεκάθαρη.

Δέσποινα,
φοιτήτρια ΦΠΨ Ιωαννίνων

Είμαι από το Βόλο και είναι η δεύτερη φορά που έρχομαι στο Μαρξισμό. Είναι μια πάρα πολύ ωραία εμπειρία, έχω κερδίσει πολλά πράγματα. Μέσα από τις συζητήσεις μαθαίνεις, προβληματίζεσαι, ξεκαθαρίζεις και βλέπεις και πολλούς άλλους συντρόφους και συντρόφισσες από άλλα μέρη που παλεύουν κι αυτοί. Πολιτικοποιείσαι και κοινωνικοποιείσαι παράλληλα. Βλέπεις και τις δυσκολίες που υπάρχουν, διαφωνείς κιόλας, γενικά μόνο θετικά μπορείς να πάρεις. Μου άρεσαν ιδιαίτερα οι συζητήσεις για το ρατσισμό, για την τέχνη, για τις μάχες του Μεσοπολέμου. Εδώ ακούς πολλές γνώμες, γίνεσαι τελικά πιο αντικειμενικός, αποκτάς πιο σφαιρική εικόνα.

Ζωή Αποστολοπούλου,
άνεργη, Βόλος

συζητήσαν για την οργάνωση των αγώνων, το δυνάμωμα των σωματείων τους, την κλιμάκωση των απεργιών, με πρώτο σταθμό την πανεργατική απεργία στις 30 Μάη.

Απέναντι στις ρατσιστικές πολιτικές της Ευρώπης Φρούριο, απέναντι στις φασιστικές προκλήσεις και επιθέσεις, στο Μαρξισμό ντόπιοι, μετανάστες και πρόσφυγες συζητήσαν για την οργάνωση του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος, για τη μάχη για την καταδίκη των δολοφόνων της Χρυσής Αυγής. Όσο για τις συζητήσεις σχετικά με την κατάντια του ΣΥΡΙΖΑ που προχωρά σε όλες αυτές τις επιθέσεις και για το ποια πρέπει να είναι η απάντηση και η προοπτική απέναντι στο ρεφορμισμό και τα αδιέξοδα του κοινοβουλευτικού δρόμου, ήταν από τις κορυφαίες στο τετράημερο. Και πρόβαλλαν την εναλλακτική της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, της ANΤΑΡΣΥΑ, που είχε τη δική της θέση στο φεστιβάλ.

Στα μέτωπα αυτά της επικαιρότητας έδεναν οι βασικές ιδέες του Μαρξ, από την οικονομία και τη διαλεκτική μέχρι την αλλοτρίωση, την καταπίεση και την κλιματική αλλαγή. Το αδιαχώρητο έγινε σε συζητήσεις όπως αυτή με εισηγητή τον μαρξιστή οι-

κονομολόγο **Μάικλ Ρόμπερτς** για τα "200 χρόνια Μάρξ - Το Κεφάλαιο και οι κρίσεις", που έφερε με τον πιο ζωντανό τρόπο αυτή τη σύνδεση και την επικαιρότητα των μαρξιστικών ιδεών. Ασφυκτικά γεμάτη ήταν και η συζήτηση για την πάλη ενάντια στη γυναικεία καταπίεση με το χρόνο να μην είναι αρκετός για όλους και όλες που ήθελαν να παρέμβουν στην κουβέντα.

Τις συζητήσεις για τη μαρξιστική θεωρία συμπλήρωναν αυτές για την επαναστατική παράδοση που έφεραν όλους τους αγωνιστές, νέους

και παλιούς, κοντά στις ιδέες του **Λένιν**, του **Τρότσκι**, της **Ρόζας Λούξεμπουργκ**, του **Γκράμσι**. Αλλά και οι συζητήσεις για τις μεγάλες στιγμές του εργατικού κινήματος και της αριστεράς, από την ίδρυση του **ΣΕΚΕ** ένα αιώνα νωρίτερα μέχρι τις μάχες του Μεσοπολέμου και τον "ελληνικό Μάη" το 1965 και το 1973, που όλες έχουν να προσφέρουν πολύτιμα διδάγματα στο σήμερα.

Συνολικά το τετράημερο, τόσο οι εισηγήσεις όσο και οι παρεμβάσεις που έπεφταν βροχή, χωρίς διακοπές, κενά ή αμχανία, έδειξε πόσο μεγάλη είναι η ριζοσπαστικοποίηση και η αναζήτηση των εργατών και της νεολαίας για τις επαναστατικές ιδέες. Αυτό φάνηκε και από το ρεκόρ πωλήσεων που έκανε το **Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο** που είχε μετα-

φερθεί και τις τέσσερις μέρες στη Νομική με μια εντυπωσιακή έκθεση με εκατοντάδες τίτλους βιβλίων. Το τραπέζι του περιοδικού **Σοσιαλισμός από τα Κάτω** έγινε επίσης κέντρο για πολύ κόσμο καθώς εκεί μπορούσε κανείς να βρει όχι μόνο το τρέχον αλλά και ένα πλήρες αρχείο με τα παλαιότερα τεύχη. Πολλοί ήταν αυτοί που όχι μόνο αγόρασαν την **Εργατική Αλληλεγγύη** αλλά και έκοψαν επι τόπου την πρόσκλησή τους για την γιορτή που οργανώνει στις 23 Ιούνη, θέλοντας να ενισχύσουν την εφημερίδα των αγώνων και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Ο Μαρξισμός ήταν όμως και μια άψογη διοργάνωση, από τα πανό, τις αφίσες και τις εκθέσεις που κοσμούσαν το χώρο μέχρι τα βίντεο που πρόβαλλαν την πορεία του από το 1988 μέχρι σήμερα. Σε αυτό συνέβαλλαν οι δεκάδες σύντροφοι και συντρόφισσες που συμμετείχαν στην οργανωτική επιτροπή του φεστιβάλ και διαχειρίστηκαν όλες τις λειτουργίες του χώρου, από την υποδοχή μέχρι τις αίθουσες. Αντίστοιχο ρόλο είχαν όλοι και όλες που βοήθησαν στο συντονισμό των συζητήσεων, που έκαναν τις μεταφράσεις στους διεθνείς προσκεκλημένους, που επιμελήθηκαν τα βίντεο, τις προβολές καθώς και ένα πολύ όμορφο πάρτυ το Σάββατο το βράδυ με μουσικές από το Μάη του '68. Ιδιαίτερη συμβολή είχε και η Πακιστανική Κοινότητα που για δύο βράδια πρόσφερε πολύ νόστιμο και φτηνό φαγητό.

Σε αυτό καθώς και στα αμέσως επόμενα φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης παρουσιάζουμε κάποιες από τις συζητήσεις που έγιναν στο φεστιβάλ. Και σύντομα θα αναρτηθούν στο sekonline.gr βίντεο και ηχητικά από όλο το πρόγραμμα των συζητήσεων.

Λένα Βερδός

Έρχομαι στο Μαρξισμό τα τελευταία τέσσερα με πέντε χρόνια. Κάθε χρόνο περιμένω πότε θα βγουν οι ημερομηνίες και το πρόγραμμα για να δω. Μπορώ να έρθω; Μπορώ να βγάλω εισιτήρια;

Έχασα τον περσινό Μαρξισμό και αυτό μου στοίχισε. Αλλά δυστυχώς λόγω σχολείου, είμαι μαθήτρια εσπερινού και γράφαμε εξετάσεις τέτοια εποχή πέρσι, δεν μπόρεσα να έρθω. Είναι εμπειρία καταπληκτική, μοναδική θα έλεγα. Και οι τοποθετήσεις που έρχονται μετά τις εισηγήσεις, δίνουν μια διάσταση του μαρξισμού φοβερή. Αυτή είναι η γοητεία του. Μου έχει δώσει πολλές φορές απαντήσεις σε ερωτήματα που έχω εγώ αλλά και σε ερωτήματα που μου θέτει το περιβάλλον γύρω μου. Οι ιδέες βοηθάνε πάντα στους αγώνες που είναι στο καθημερινό μας πρόγραμμα, στο σπίτι, στο σχολείο, στο δρόμο, στη δουλειά, στην ανατροφή των παιδιών, στις σχέσεις μας τις επαγγελματικές και τις προσωπικές. Είναι ένας διαρκής αγώνας γιατί μας την πέφτουν από παντού, αφεντικά αλλά και διάφοροι που μας βλέπουν υποτιμητικά, σεξιστικά, ρατσιστικά. Πρέπει να είμαστε σε θέση να απαντήσουμε.

Κυριακή Γονάκη, άνεργη, μητέρα δυο παιδιών μονογονεϊκής οικογένειας, μαθήτρια εσπερινού λυκείου με ειδικότητα τεχνολογία τροφίμων, Χανιά

Γκαμπριέλ Καρντοέν

Η κυβέρνηση Μακρόν στη Γαλλία αποτελεί μια ευθεία συνέχεια των προηγούμενων κυβερνήσεων, με επιθέσεις στις ελευθερίες και τα δικαιώματα. Στρέφονται εναντίον όλης της κοινωνίας, των μαθητών, των συνταξιούχων, των σιδηροδρομικών, των μεταναστών και προσφύγων. Παράλληλα έχουμε την άνοδο των φασιστών με έντεκα εκατομμύρια ψήφους στις τελευταίες εκλογές, έναν εντυπωσιακό αριθμό αν σκεφτούμε ότι αντιστοιχεί με τον πληθυσμό ολόκληρης της Ελλάδας. Το πρόβλημα είναι ότι τους ξαναβρίσκουμε στα γραφεία τους και στο δρόμο. Γιατί συνεχίζουμε κι εμείς να κινητοποιούμαστε καθημερινά εναντίον τους.

Να δούμε τους τρεις βασικούς άξονες των αγώνων που αναπτύσσονται, των φοιτητών, των σιδηροδρομικών, των προσφύγων και μεταναστών χωρίς χαρτιά. Οι εργατικοί αγώνες ξεκίνησαν ήδη από το 2016 που πέρασε η νέα εργασιακή νομοθεσία. Σήμερα είναι πάρα πολλοί οι αγώνες στα συνδικάτα και διαπιστώνουμε ότι είναι ένα κίνημα που γίνεται όλο και πιο ριζοσπαστικό. Παράλληλα αναπτύχθηκαν οι αγώνες των φοιτητών που αντιτάχθηκαν στη μεταρρύθμιση των πανεπιστημίων με στόχο την ιδιωτικοποίηση αγγλοσαξωνικού τύπου.

Όπως και το '68 αλλά και μετά, όπως σε όλες τις χώρες, το βασικό όπλο των φοιτητών είναι να μπλοκάρουν τους χώρους σπουδών. Πάνω από είκοσι πανεπιστήμια είναι κατειλημμένα στη Γαλλία και υπήρξε πολύ έντονη αντίδραση τόσο από την αστυνομία όσο και από τους φασίστες. Πολλοί είδατε τις εικόνες στο διαδίκτυο από το Μονπελιέ όπου ο πρύτανης είχε το θράσος να φωνάξει μία ομάδα από φασίστες οι οποίοι ήταν κουκουλοφόροι με ρόπαλα που χτύπησαν τους φοιτητές μέσα σε συνέλευση, ήταν σοκαριστικό για όλη τη γαλλική κοινωνία. Είναι πάντα σοκαριστικό να βλέπεις τους φασίστες ή τους μπάτσους να μπαίνουν μέσα στα πανεπιστήμια με τα αέρια και τα ρόπαλα και να δημιουργούν χάος.

Χαρακτηριστικό είναι ότι κάθε φορά που συμβαίνει κάτι τέτοιο, η αντίδραση είναι όλο και πιο μαζική και ριζοσπαστική. Παράδειγμα αυτής της διαδικασίας είναι η αντίθεση στην επέκταση του αεροδρομίου της Ρεν στη Βρετανία, στην οποία χρόνια αντιδρούν οι οικολόγοι και όπου παρενέβη η αστυνομία. Το αποτέλεσμα ήταν ότι στις συνελεύσεις τα διακόσια άτομα έγιναν την επόμενη μέρα πέντε χιλιάδες. Στην πραγματικότητα οι φοιτητές αντιτίθεται σε όλες τις μεταρρυθμίσεις του Μακρόν. Από την πρώτη μέρα, όταν ξεκίνησαν οι αντιδράσεις των σιδηροδρομικών, υπήρχε το σύνθημα, "φοιτητές και σιδηροδρομικοί θυμωμένοι, δε θα αφήσουμε

να περάσουν οι μεταρρυθμίσεις".

Οι καταλήψεις των φοιτητών είναι πολύ σημαντικές ως διαδικασία. Έχει ξεκινήσει μια πολύ μεγάλη κουβέντα για το ποιος είναι ο ρόλος του πανεπιστημίου στον καπιταλισμό, ποιος ο ρόλος και η θέση των φοιτητών στην κοινωνία. Οι μισοί χρειάζεται να εργάζονται τουλάχιστον περιστασιακά και το ένα τέταρτο σε μόνιμη βάση, παράλληλα με τις σπουδές. Το πτυχίο ή το μάστερ πολλές φορές σου εξασφαλίζει μία ωραία θέση στα Μακντόναλτς. Όλα αυτά τους ώθησαν να μην κλειστούν μέσα στα πανεπιστήμια και στα δικά τους ζητήματα, αλλά να βγουν από τις σχολές και να προσπαθούν να ενωθούν με τους σιδηροδρομικούς που απεργούν, τους ταχυδρομικούς που απεργούσαν, με τους εργαζόμενους στα Μακντόναλτς και διάφορες άλλες κατηγορίες. Πάρα πολλοί νεαροί που ψήφισαν για πρώτη φορά και νοητεύτηκαν από τον Μελανσόν και την Ανυπότακτη Γαλλία, τώρα στις συνελεύσεις συζητάνε για το ρόλο του κράτους, την καταπίεση κλπ.

Υπάρχουν νικηφόροι αγώνες. Σε πολλές περιπτώσεις μετανάστες χωρίς χαρτιά κατάφεραν να κερδίσουν άδειες ότου φωνάξει μετάνοια χωρίς διαρκείας. Επίσης, μετά από πίεση των σιδηροδρομικών, τα συνδικάτα απαίτησαν την πρόσληψη όλου του προσωπικού των υπεργολάβων. Είτε μιλάμε για καταλήψεις είτε για απεργίες, όταν η άρχουσα τάξη φωνάζει συνέχεια τα αστυνομικά όργανα, αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν ρήγματα και μέσα σε αυτά είναι που θα μιλούμε. Τέτοιο ρήγμα είναι στις 26 Μάη που προβλέπεται μια πολύ μεγάλη διαδήλωση με συνδικάτα, πολιτικές οργανώσεις και ευελπιστούμε στην υποστήριξη της νεολαίας ευρύτερα. Ας είμαστε ρεαλιστές, ας απαιτήσουμε το αδύνατο.

Από την εξέγερση του '68 στην αντίσταση του 2018 Ο αγώνας συνεχίζεται

Μάκνς Καβουριάρης

Όταν μιλάμε για το Μάη του '68 μιλάμε για την εκπληκτική δεκαετία του '60. Για το αντιπολεμικό κίνημα ενάντια στον πόλεμο στο Βιετνάμ, την Αλγερινή επανάσταση, την επανάσταση στην Κούβα, τον επαναστατικό περίπλου του Τσε και τη δολοφονία του στη Βολιβία, την πολιτιστική επανάσταση στην Κίνα, τα Ιουλιανά το '65 στην Ελλάδα, το κίνημα στην Πολωνία και τη Γερμανία, τον Ιταλικό Μάη όπου πρώτα ξεσηκώθηκαν οι εργάτες και ακολούθησαν οι φοιτητές, την Άνοιξη της Πράγας. Ο Μάης δεν ήταν ένα "παρισινό φαινόμενο", αλλά ένας ξεσηκωμός σε όλη την Ευρώπη, ανατολική και δυτική, και σε όλο τον κόσμο, τις ΗΠΑ, την Ιαπωνία.

Στη Γαλλία έχουμε ένα πολύ μεγάλο κίνημα. Το βασικό χαρακτηριστικό του ήταν η συνάντηση του φοιτητικού κινήματος και ευρύτερα της νεολαίας με την εργατική τάξη. Ξεκινάει από την εξέγερση της νεολαίας και όταν μπαίνει η εργατική τάξη, οι δέκα εκατομμύρια απεργιοί, οι καταλήψεις των εργοστασίων, γίνεται ένα μαγικό πράγμα. Και βέβαια έχουμε το φόβο της άρχουσας τάξης. Αυτό έκφραζαν όλες οι προσπάθειες του Ντε Γκωλ να το σταματήσει ακόμα και με πραξικόπημα. Αυτό έκφραζε και η δικτατορία στην Ελλάδα ενάντια στο κίνημα για το 1-1-4 και το 15% στην Παίδεια, ενάντια στα Ιουλιανά. Όμως ο Μάης έχει και μετέπειτα ζωές. Τον αγώνα ενάντια στη δικτατορία και το Πολυτεχνείο εδώ, εκεί πρέπει να τον εντάξουμε.

Το ενδιαφέρον για το Μάη δεν είναι νοσταλγία. Η αναφορά μας εκεί μας επιτρέπει να καταλάβουμε πώς θα πρέπει να κινηθούμε στο σήμερα. Να έχουμε παρουσία και να ανοίγουμε τη δυνατότητα να κάνουμε το αδύνατο δυνατό. Να μη λέμε μόνο "η φαντασία στην εξουσία". Τότε το κίνημα ξέσπασε σε περίοδο ανάπτυξης και σχετικής ευμάρειας. Οι εξεγερμένοι πάλευαν ενάντια στην ιεραρχία και τις απαγορεύσεις, για να ανα-

πνεύσουν οι νέοι άνθρωποι, θέλαν αγάπη, χαρά, έρωτα, το δικαίωμα στο λόγο.

Σήμερα το σύστημα βρίσκεται σε κρίση. Διαβάζω στην Εργατική Αλληλεγγύη όσους γράφουν από τις άλλες χώρες. Στη Γερμανία πχ το 50% ζει με το φάντασμα της φτώχειας. Στην Ιταλία έχουμε το τεράστιο χρέος που θα σκάσει σα βόμβα. Στη Γαλλία οι πολιτικές Μακρόν βγάζουν τους σιδηροδρομικούς και τους φοιτητές στους δρόμους. Εδώ οι αγώνες στο χώρο της Υγείας που δίνουν τα μέλη του ΣΕΚ είναι παράδειγμα. Παντού υπάρχουν κινήματα, κόσμος που συνειδητο-

ποιεί ότι κάτι μπορεί να γίνει. Στον πεσιμισμό της λογικής έχουμε την αισιοδοξία της θέλησης, ότι όλα μπορούν να γίνουν, εδώ και τώρα.

Χρειάζεται οργάνωση. Εκεί που έχουμε ο Μάης είναι ότι δεν είχε το πολιτικό υποκείμενο που θα έβαζε το ζήτημα της εξουσίας. Κι έτσι δεν έφτασε στην επανάσταση. Έμεινε στο επίπεδο της εξέγερσης γιατί υπήρχε αυτό το κενό. Θα μπορούσαν να διεκδικηθούν πολλά πράγματα, αλλά ούτε το Σοσιαλιστικό Κόμμα ήθελε, ούτε το ΚΚ ήθελε. Αντίθετα, έλεγαν στην αστική τάξη να κάνει γρήγορα τις μεταρρυθμίσεις και πράγματα έδωσαν πράγματα, αυξήσεις, δυνατότητες εκπροσώπησης, επιτροπές κλπ, αλλά τα πήραν όλα πίσω. Αυτό κάνει πάντα ο καπιταλισμός.

Είμαστε σε περίοδο κρίσης και μεγάλου αυταρχισμού, αλλά πάλι το φάντασμα είναι εδώ. Συγκεκριμένα δύο φαντάσματα. Το ένα είναι η ένωση των εργατών με τη νεολαία, τεράστιο και επικίνδυνο για τους από πάνω. Δυστυχώς όμως έχουμε και το φάντασμα του φασισμού και του ρατσισμού που αναπτύσσονται όλο και περισσότερο. Πρέπει να βοηθήσουμε το πρώτο και να θάψουμε το δεύτερο. Η πρωτοβουλία της ΚΕΕΡ-ΦΑ που έβαλε από την αρχή και το ζήτημα της φασιστικής απειλής είναι τεράστια. Σας ευχαριστώ που τη φτιάξατε κι έγινα κι εγώ μέλος.

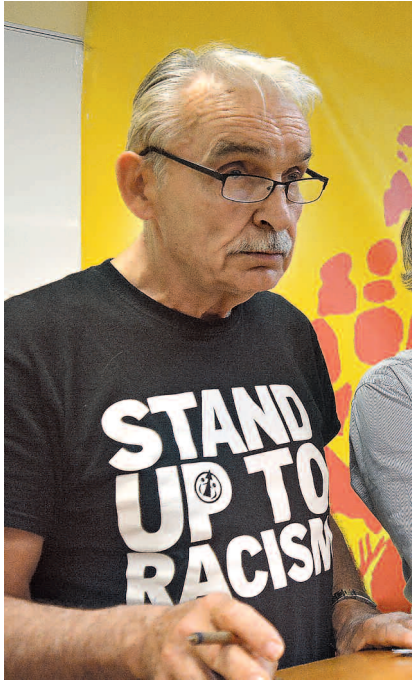
Φόλκαρτ Μόζλερ

Μπήκα το 1963 στο SDS, την επαναστατική νεολαία της εποχής. Δύο χρόνια πριν αυτό το τμήμα είχε διαγραφεί από το Σοσιαλιστικό Κόμμα λόγω των επαναστατικών ιδεών. Στην πραγματικότητα, λόγω της δεξιάς στροφής της ηγεσίας του SPD.

Το οικονομικό θαύμα είχε οδηγήσει σε μια αλλαγή μέσα στην εργατική τάξη. Πάρα πολλές γυναίκες μπήκαν τη δεκαετία του '60 στην παραγωγή. Μία ολόκληρη γενιά εργατών χωρίς την εμπειρία του πολέμου είχε μπει στα εργοστάσια. Και πάνω από 2 εκατομμύρια εργάτες από τις χώρες του ευρωπαϊκού νότου είχαν πάει στη Γερμανία για να πιάσουν δουλειά. Όταν το 1964 το SDS κάλεσε σε διαδήλωση ενάντια σε όσα συνέβαιναν στο Κογκό εκείνη την εποχή, μαζεύτηκαν όχι τριάντα ως συνήθως, αλλά οχτακόσιοι. Αυτό ήταν το σημείο καμπής.

Υπάρχουν όμως και υποκειμενικοί λόγοι για την άνοδο του κινήματος, όπως η ριζοσπαστικοποίηση του SDS από το '66 ως το '68. Κάτω από την ηγεσία του Ντούτσκε, μετατράπηκε από μια ρεφορμιστική οργάνωση σε μια επαναστατική οργάνωση νεολαίας. Ο Ντούτσκε ερχόταν από την Ανατολική Γερμανία.. Ήταν αντισταλινικός και αποφασισμένος επαναστάτης. Σήμερα είναι συμπαθητικός σε όλους, εκείνη την εποχή όχι. Οι ιδέες του επανέφεραν το ρόλο του υποκειμενικού παράγοντα στην ιστορία. Οι άνθρωποι κάνουν την ιστορία οι ίδιοι, τόνιζε. Και εξαρτάται από μας, από τους σοσιαλιστές, σε ποια κατεύθυνση θα πάνε τα πράγματα. Αυτή η άποψη είχε μεγάλη σημασία στην ανάπτυξη του SDS.

Σήμερα υπάρχει μια επίθεση στο κίνημα του '68 από τη δεξιά. Το AfD, ένα ημιφασιστικό κόμμα, με 95 βουλευτές αυτή τη στιγμή στο γερμανικό κοινοβούλιο, έχει ξεκινήσει έναν ιδεολογικό πόλεμο απέναντι στο κίνημα του '68. Πιστεύει ότι το πνεύμα του κινήματος εξακολουθεί να είναι ζωντανό και υπεύθυνο για όλα τα κακά στη χώρα, το αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα, το κίνημα

των γυναικών και των ομοφυλόφιλων κλπ. Μια δεύτερη ερμηνεία, αυτή του φιλελεύθερου αστισμού λέει ότι οι άνθρωποι τότε είχαν τρελές σοσιαλιστικές ιδέες, αλλά τουλάχιστον οδήγησαν στον εκσυγχρονισμό του καπιταλισμού. Δυστυχώς πολλοί της γενιάς μου έχουν στο μεταξύ αποκτήσει την ίδια άποψη.

Το 1968 το φοιτητικό κίνημα έγινε η σπίθα για το εργατικό κίνημα στη Γερμανία, όπως και σε άλλες χώρες. Τρεις ήταν οι βασικοί παράγοντες για τους οποίους ο κόσμος ήθελε ρήξη και ανατροπή του καπιταλισμού: το παρελθόν και η απειλή του φασισμού, ο πόλεμος στο Βιετνάμ και οι εξοπλισμοί. Πετύχαμε πολλά αλλά τον

βασικό μας στόχο, την ανατροπή του καπιταλισμού, δεν τον πετύχαμε. Το βασικό σύνθημα ήταν ότι ο καπιταλισμός οδηγεί στο φασισμό και πρέπει να απαλλαγούμε από τον καπιταλισμό. Ένα δεύτερο σύνθημα έλεγε ότι ο καπιταλισμός κουβαλάει μέσα του την κρίση, όπως τα σύννεφα τη βροχή. Κι ότι καπιταλισμός και ο ιμπεριαλισμός οδηγούν σε ολοένα και πιο βάρβαρους πολέμους.

Τα ίδια ισχύουν και σήμερα, ενώ έχει προστεθεί και η καταστροφή του κλίματος. Η επόμενη εξέγερση έρχεται με βεβαιότητα. Αυτή τη φορά πρέπει να είμαστε καλύτερα προετοιμασμένοι. Το '68 ήμουν ο μόνος που αντιπροσώπευε μέσα στο κίνημα αυτό τις ιδέες του επαναστατικού σοσιαλισμού. Μπορεί να ακούγεται υπερφίλο, αλλά σκεφτείτε ότι 15.000 επαναστάτες κατέληξαν στους μαοϊκούς και τους πράσινους. Άλλοι τριάντα χιλιάδες εντάχθηκαν στο σταλινικό κομμουνιστικό κόμμα. Και 300.000 νέοι άνθρωποι, όχι επαναστάτες, αλλά με συμμετοχή στο κίνημα, κατέληξαν στο SPD και τη νεολαία του.

Δεν είμαι προφήτης αλλά είμαι βέβαιος ότι την επόμενη φορά θα τα καταφέρουμε πολύ καλύτερα. Βρισκόμαστε για άλλη μια φορά απέναντι στο δίλημμα σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα. Ο καθένας και η καθεμία έχει καθήκον απέναντι στην ιστορία.

Αργυρή Ερωτοκρίτου

Η έκβαση του Μάη κρίθηκε στο κατά πόσο η εργατική τάξη μπόρεσε να πάρει τον έλεγχο αυτής της φοβερής απεργίας και εξέγερσης από τα χέρια των γραφειοκρατών μέσα στα συνδικάτα και από την ηγεσία του ΚΚΓ. Ήταν εντυπωσιακό να περνάει η εξέγερση από τα χέρια των φοιτητών στα χέρια των εργατών.

Μια μαρτυρία ενός εργάτη της Ρενό

έλεγε ότι τις πρώτες μέρες του Μάη, μαζί με πέντε έξι συντρόφους του από το ΚΚΓ πήγαιναν στην κατάληψη της Σορβόνης. Και ότι την άλλη μέρα επέστρεφαν στη δουλειά τελείως διαφορετικοί. Ένωσαν ότι έπαιρναν τεράστια έμπνευση από αυτή τη διαδικασία, ένιωθαν ότι έκαναν μία εκπαίδευση που χρόνια ολόκληρα το ΚΚΓ δεν τους την έδινε. Τα πιο μαχητικά κομμάτια των εργατών,

τα πιο νέα και δραστήρια, επέλεγαν να συμμετέχουν στις μαχητικές διαδηλώσεις των φοιτητών και να μην είναι στα εργοστάσια που έκαναν κατάληψη γιατί εκεί ένιωθαν ότι ασφυκτούσαν. Το αν υπήρχε ένα δίκτυο που οργάνωνε το πώς οι εργάτες θα έπαιρναν τον έλεγχο από τη CGT και το ΚΚ ώστε να μην αφήσουν στην κρίση στιγμή αυτή η απεργία να κομματιαστεί και να κλείσει πάνω στους εκβιασμούς που έβαζε το καθεστώς του Ντε Γκωλ, είναι αυτό που έκρινε τα πράγματα.

Σήμερα χρειάζεται οργανωμένες και συστηματικά να παλέψουμε η έκβαση να είναι διαφορετική. Οι εμπειρίες που έχουμε το τελευταίο διάστημα είναι εντυπωσιακές, είναι εμπειρίες που χρειάζεται και να τις απλώσουμε, να τις δυναμώσουμε. Έχουμε μπροστά μας μια πανεργατική απεργία. Η αφίσσα μας, η σύνθημα «πανεργατική στα χέρια των εργατών», κάνει ακριβώς αυτό. Μία απεργία που οι γραφειοκράτες την κάνουν ενώ δεν τη θέλουν, με αιτήματα που δεν συγκινούν κανένα, να περάσει στα χέρια των εργατών.

Είναι μια παράδοση που προσπαθούμε να τη χτίσουμε πολύ συστηματικά όλο το τελευταίο διάστημα και κρίνεται σε πολύ συγκεκριμένες μάχες. Δεν ήταν καθόλου δεδομένο ότι θα γινόταν πρωτοβουλία των συνδικάτων για το ζήτημα των ελαστικών σχέσεων εργασίας. Από μικρές ομάδες, επιτρο-

πές, πρωτοβάθμια σωματεία κατέληξε μία στάση εργασίας τον περασμένο μήνα να συνδέεται με την απεργία στη ΔΕΗ ενάντια στην ιδιωτικοποίηση. Βάλαμε κι άλλα ζητήματα, των συνδικάτων. Στη σύσκεψη του Συντονιστικού των Νοσοκομείων πριν μερικές μέρες, σκημάθηκε συνάδελφος και ευχαρίστησε το Συντονιστικό γιατί με βάση τις συζητήσεις και τη δράση του, οι συνά-

δελφοί συμβασιούχοι του ΟΑΕΔ γράφτηκαν στο σωματείο. Κόσμος που νιώθει ότι δεν είναι παλιός συνδικαλιστής, ότι δεν είναι κοινοβουλευτικός αστέρας κλπ, μέσα από την οργάνωση έχει την αυτοπεποίθηση να πει στους γραφειοκράτες του σωματείου του ότι θα γράψουμε αυτούς τους εργαζόμενους.

Τέτοια παραδείγματα, από μια δεκάδα, από μια δεκάδα, δείχνουν τα βήματα που έχουμε να κάνουμε. Το ίδιο στα πολιτικά ζητήματα. Οι μετανάστες, οι γυναίκες καθαρίστριες εργαλαβικοί που δουλεύουν στα νοσοκομεία, αντιμετωπίζουν όλες τις ρατσιστικές και σεξιστικές επιθέσεις. Το ότι επιμένουμε να βάζουμε τα συνδικάτα μπροστά στη μάχη ενάντια στους φασίστες της ΧΑ, ενάντια στο ρατσισμό, είναι κρίσιμο.

Τα αιτήματα που συνδέουν τους χώρους και γενικεύουν τη μάχη, στη σύγκρουση με το χρέος, στην κρατικοποίηση, είναι η πολύτιμη συμβολή της επαναστατικής αριστεράς μέσα στο κίνημα σήμερα. Ανοίγει δρόμους και την προοπτική σε έναν κόσμο που καταλαβαίνει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δε μπορεί να είναι το τέλος του δρόμου αλλά δε θέλει και η εναλλακτική να είναι ο Μητσοτάκης. Το αίτημα για τη διαγραφή του χρέους κινητοποιεί εκατοντάδες χιλιάδες κόσμου μέσα στο δρόμο των απεργιών.

Τα διδάγματα του Μάη είναι τεράστια. Η επαναστατική παράδοση μελετά και βλέπει πάντα την προηγούμενη μεγάλη φάση της ιστορίας σαν οδηγό δράσης για το σήμερα. Η έξοδος από τα μνημόνια πρέπει να περάσει στα χέρια των εργατών. Η αντικαπιταλιστική αριστερά και το επαναστατικό κόμμα, το ΣΕΚ, παίζει ρόλο σε αυτή την πορεία. Όλοι και όλες να στρατευτούν σε αυτή την προσπάθεια.

Ελλάδα, Τουρκία, Κύπρος, Μακεδονία-

Ζούμε σε μια εποχή που οι ταξικές αντιθέσεις και ο βάρβαρος χαρακτήρας του συστήματος και των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, μικρότερων και μεγαλύτερων, αναδεικνύονται με κραυγαλέο τρόπο.

Στην Κύπρο, η ανεργία επίσημα είναι στο 10-11%, αλλά στην πραγματικότητα είναι μεγαλύτερη καθώς υπάρχει ένα μεγάλο ρεύμα μετανάστευσης προς τα έξω ενώ όσοι σταματάνε να παίρνουν επίδομα σταματάνε να γράφονται και στις λίστες των ανέργων. Υπάρχει μείωση των μισθών 30% ενώ υπάρχει αύξηση των κερδών των επιχειρήσεων στο 25% - με τον τουρισμό να κάνει ρεκόρ όλων των εποχών. Ένα ρεκόρ που στηρίζεται στην εκμετάλλευση και στην αύξηση των εργατικών ατυχημάτων στον τουρισμό-επισιτισμό της τάξης του 78% από το 2013 στο σήμερα. Πρόσφατα σκοτώθηκε την ώρα της δουλειάς 25 χρόνων σερβιτόρα με παιδί τριών χρονών. Εκεί

Ντίνος Αγιωματίτης

στηρίζεται η «ανάπτυξη» της Κύπρου. Από την άλλη, η «μείωση του δημόσιου χρέους» έχει σημάνει διάλυση της δημόσιας Παιδείας και της Υγείας. Έχουν κοπεί τα επιδόματα στους αναπήρους. Και ταυτόχρονα έχουν ξεκινήσει οι εκποιήσεις, πχ στην Συνεργατική Τράπεζα, θα αρχίσουν να πετάνε έξω κόσμο. Μας έχουν κηρύξει τον πόλεμο, όχι μόνο οικονομικά αλλά και πολιτικά.

Η νέα κυβέρνηση του Αναστασιάδη που εκλέχθηκε πέρσι το Γενάρη υποσχέθηκε μια Παιδεία της ειρήνης και της επανένωσης. Η πρώτη πράξη του νέου υπουργού Παιδείας ήταν να πάει να προσκυνήσει τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου. Η δεύτερη ήταν να πάει να προσκυνήσει τους φασίστες του ΕΛΑΜ δηλώνοντας ότι «μοιραζόμαστε τις ίδιες αρχές και

Μια συγκλονιστική διεθνιστική εκδήλωση έγινε το Σάββατο 19 Μάη στη Νομική στα πλαίσια του Μαρξισμού 2018 στη συζήτηση με θέμα «Ελλάδα, Τουρκία, Κύπρος Μακεδονία, οι εργάτες είναι αδελφία μας».

Στη συζήτηση, αγωνιστές της Αριστεράς από τις παραπάνω χώρες μετέφεραν πλούσιες εικόνες από τις μεγάλες κοινές μάχες που δίνει η εργατική τάξη σε όλες τις πλευρές των συνόρων:

Ενάντια στις πολιτικές λιτότητας των κυβερνήσεων που βάζουν στο στόχαστρο τις κατακτήσεις και τα δικαιώματα των εργαζομένων και της νεολαίας. Ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις που ξεδιπλώνονται σε ένα περιβάλλον όξυνσης των διεθνών ανταγωνισμών. Ενάντια στους εθνικισμούς και τα σύννεφα πολέμου που δημιουργούν οι πολιτικές των κυβερνήσεων. Η μόνη απάντηση στην καταστροφή που γεννάει η κρίση και οι ανταγωνισμοί του καπιταλισμού είναι η διεθνιστική αλληλεγγύη των εργατών.

Αυτό ήταν το κοινό μήνυμα που ήλθε από τη συγκεκριμένη συζήτηση αλλά και μια σειρά ακόμη σχετικές συζητήσεις του Μαρξισμού 2018. Σε αυτές τις δύο σελίδες καθώς και στη σελίδα 20, μπορείτε να διαβάσετε τα βασικά σημεία από τις παρεμβάσεις των ομιλητών.

αξίες», τις αρχές των ναζί!

Υποσχέθηκε λύση και διευθέτηση του κυπριακού και αντί γι' αυτό έχει φέρει ψυχροπολεμικό κλίμα και αντιπαράθεση που γίνεται όλο και χειρότερη.

Ταυτόχρονα, μας έχει βάλει στο κέντρο της πιο καυτής σύγκρουσης του πλανήτη. Η Κύπρος είναι σήμερα το ορμητήριο των Γάλλων, των Άγγλων, των Αμερικανών ιμπεριαλιστών για να βομβαρδίζουν στη Συρία. Έχουμε χάσει το λογαριασμό πόσα καράβια πιάνουν κάθε λίγο στη Λεμεσό, ξέρουμε ότι τα торνέντο που βομβάρδισαν την Συρία απογειώθηκαν από το Ακρωτήρι. Έχει εφαρμόσει αυτή η κυβέρνηση την πιο αντιδραστική πολιτική μέσα από τις συμμαχίες που έχει συνάψει με τον Νετανιάχου και το Ισραήλ, τον Σίσι και την Αίγυπτο. Έχει μονομερώς υπογράψει την ενεργειακή συμφωνία για την ΑΟΖ που αφενός μπορεί να οδηγήσει σε πόλεμο γιατί είναι casus belli για την Τουρκία και αφετέρου αναγνωρίζει, παραχωρεί και ξεπουλάει την ΑΟΖ των Παλαιστινίων στο Ισραήλ.

Αυτές οι εικόνες δεν έρχονται μόνο από τους Ελληνοκύπριους αλλά και από τους Τουρκοκύπριους. Και εκεί υπάρχει μια προσπάθεια του Ερντογάν να τους επιβάλει οικονομικές και κοινωνικές πολιτικές, πχ ότι τα παιδιά θα πηγαίνουν σε θρησκευτικά σχολεία για να μην χάσουν το θρησκευτικό τους αίσθημα.

Αλλά βρίσκει μεγάλες αντιστάσεις. Θα έχετε δει τις επιθέσεις στον τουρκοκύπριο δημοσιογράφο Σενέρ Λεβέντ που τόλμησε να γράψει ενάντια στην τουρκική εισβολή στο Αφρίν και έκαναν ντου οι Γκρίζοι Λύκοι μέσα στο γραφείο του και απειλούσαν να τον σκοτώσουν. Ε, την επόμενη μέρα έγινε όμως ένα από τα μεγαλύτερα συλλαλητήρια σε υπεράσπισή του και οι Γκρίζοι Λύκοι αποσύρθηκαν.

Οι αντιστάσεις δεν περιορίζονται στο βορρά. Στο νότο, είχαμε πρόσφατα μια σειρά από κινητοποιήσεις. Διαδήλωση χθες της ΠΕΟ και

του ΑΚΕΛ για τα εργατικά ατυχήματα, προχθές πορεία στην ισραηλινή πρεσβεία ενάντια στην επίθεση στη Γάζα. Την προηγούμενη βδομάδα είχαμε μια πορεία στην αμερικάνικη πρεσβεία. Στις 10 Ιούνη θα έχουμε αντιπολεμική διαδήλωση που αναμένουμε να είναι πολύ μεγάλη, με χιλιάδες κόσμο. Θα είναι για πρώτη φορά μαζί Ελληνοκύπριοι, Τουρκοκύπριοι και Παλαιστίνιοι και πολλοί άλλοι και θα διαδηλώσουμε στις βάσεις. Δεν έγινε ξαφνικά επαναστατικό κόμμα το ΑΚΕΛ- αντίθετα θα έλεγε κανείς και το μεγαλύτερο μέρος της αριστεράς έχει βουτηχτεί στην απογοήτευση για τις εξελίξεις- αλλά υπάρχει από τα κάτω μια πίεση, από τον κόσμο, και αναγκάζονται να κάνουν πράγματα.

Υπάρχει και ένα άλλο στοιχείο. Ερχόμενος εδώ, σε προηγούμενους «μαρξισμούς» έψαχνα για να σας παρουσιάσω παραδείγματα δικαιοδικής συνεργασίας. Αυτήν τη φορά δεν μπορώ να το κάνω όχι γιατί δεν υπάρχουν, αλλά γιατί είναι πάρα πολλά, θα πρέπει να σας μιλάω πολλές ώρες. Δεν υπάρχει τομέας της οικονομικής, κοινωνικής, πολιτικής, πολιτιστικής ζωής, που να μην γίνονται καθημερινά δικαιοδικές δράσεις, εκδηλώσεις, προβολές, ό, τι μπορείτε να φανταστείτε. Αυτό αφορά ένα σημαντικό κομμάτι στην κοινωνία, όχι τόσο μειοψηφικό όσο νόμιζαν οι υπόλοιποι.

Αυτή είναι η βάση πάνω στην οποία μπορούμε να πατήσουμε για να παλέψουμε και να αλλάξουμε τα πράγματα, αλλά με μια διαφορετική πολιτική. Με μια πολιτική ρήξης με τον εθνικισμό, ρήξης με τον ρατσισμό και την φασιστική απειλή, ρήξης με την λιτότητα - που πάνε όλα αυτά πάνω πακέτο και πάνε πακέτο και στις δύο πλευρές.

Για πολλά χρόνια στο παρελθόν ήμασταν μόνοι εναντίον όλων όταν προσπαθούσαμε να οριοθετήσουμε τι σημαίνει μια διεθνιστική πολιτική στην Κύπρο. Απέναντί μας δεν έχουμε κάποιους που είναι δύσπιστοι. Έχουμε ένα ακροατήριο με ανοιχτά

αυτιά, ιδιαίτερα στη νεολαία, ανοιχτό σε όλες τις ιδέες του μαρξισμού που θα τους δώσουν την προοπτική της αντίστασης και της νίκης απέναντι στην βαρβαρότητα που ζουν καθημερινά.

Αυτός που θα αλλάξει την κοινωνία είναι η εργατική τάξη, αλλά για να το κάνει πρέπει να σπάσει τα σύνορα στο μυαλό και στην καρδιά, που την χωρίζουν με τους εργάτες των άλλων χωρών. Αυτή είναι η πρόκληση που έχουμε μπροστά μας, και με τη συνεργασία και τον συντονισμό με όλους τους συντρόφους από όλες τις χώρες θα μπορέσουμε να κερδίσουμε αυτήν τη μάχη

Ντίνος Αγιωματίτης,
Εργατική Δημοκρατία, Κύπρος

Ευχαριστούμε για την πρόσκληση και είναι τιμή μας να βρισκόμαστε εδώ σήμερα. Είμαι εκλεγμένος δημοτικός σύμβουλος σε ένα δήμο των Σκοπίων με το Levica, ένα κόμμα που δημιουργήθηκε πριν από δύο χρόνια από πολλές αριστερές οργανώσεις και ακτιβιστές που βρεθήκαμε καθημερινά μαζί στο κίνημα της «πολύχρωμης επανάστασης», στις διαδηλώσεις και στις κινητοποιήσεις που συντάραξαν τότε τα Σκόπια.

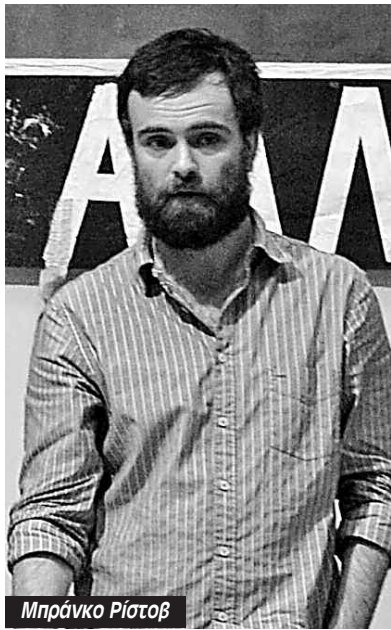
Κάνουμε συνεχώς την προσπάθεια να σταθούμε δίπλα στην εργατική τάξη, αγωνιζόμαστε για μια κοινωνία που βασίζεται στην ελευθερία, την κοινωνική δικαιοσύνη και τον δημοκρατικό έλεγχο των μέσων παραγωγής. Αγωνιζόμαστε για μια κοινωνία χωρίς εθνικισμό, милитарισμό, συντηρητισμό, διαφθορά, διακρίσεις.

Από την σύστασή μας μέχρι τώρα, αυτά τα δύο σύντομα χρόνια, περάσαμε δύο εκλογές. Οι πρώτες ήταν κοινοβουλευτικές εκλογές όπου δεν πήραμε αρκετές ψήφους για να κερδίσουμε έδρες στο κοινοβούλιο, αλλά πετύχαμε τον κύριο στόχο μας που ήταν να μας γνωρίσει ο κόσμος και αυτό μας έβαλε σε καλό δρόμο. Αυτό έπρεπε να γίνει με ένα μαλακό τρόπο γιατί έχουμε υποστεί τόνους νεοφιλελεύθερης προπαγάνδας από

την κατάρρευση της Γιουγκοσλαβίας και μετά.

Έτσι στις δημοτικές εκλογές που ακολούθησαν πετύχαμε να εκλέξουμε τρεις δημοτικούς συμβούλους σε διαφορετικούς δήμους και διαπιστώνουμε ήδη μια σταθερή αύξηση της δημοτικότητάς μας. Ένας από τους κύριους λόγους είναι ότι έχουμε περάσει ενάμισι χρόνο από την δημιουργία της νέας κυβέρνησης και ήδη αυτή έχει δείξει ότι δεν είναι κάτι καινούργιο σε σχέση με τις προηγούμενες κυβερνήσεις.

Παρόλο που είναι ένα σοσιαλδημοκρατικό κόμμα, και προβάλλονται σαν αριστερό κόμμα, στην πράξη δείχνουν ότι δεν είναι έτσι. Είναι ένα κόμμα που είναι για τους καπιταλιστές και δεν πρόκειται ποτέ να σταθεί στο πλευρό της εργατικής τάξης. Χρησιμοποιούν λέξεις, όπως η δημοκρατία, η ελευθερία, αλλά αυτά είναι κενές φράσεις. Αυτό που τους ενδιαφέρει είναι η εκπροσώπηση του κεφαλαίου.

Μπράνκο Ρίστοβ

Όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις και οι σοσιαλδημοκράτες έχουν στάση υπέρ του NATO και της ΕΕ, χωρίς να επεξεργάζονται μεταρρυθμίσεις για την βελτίωση της ζωής και των σοβαρών προβλημάτων που αφορούν τον λαό. Η Δημοκρατία της Μακεδονίας είναι μια από τις φτωχότερες χώρες της Ευρώπης. Έχει πάνω από 30% ανεργία και ένας στους τρεις ανθρώπους ζει κάτω από το όριο της φτώχειας.

Αλλά αυτό που ενδιαφέρει την κυβέρνηση δεν είναι ο λαός αλλά η ένταξη στο NATO, κάτι που ακούμε χρόνια, και παρουσιάζεται σαν κάτι το υποχρεωτικό. Η στάση του δικού μας κόμματος είναι ότι το NATO είναι ένα ιμπεριαλιστικό εργαλείο καταπίεσης και η εργατική τάξη της Δημοκρατίας της Μακεδονίας δεν έχει τίποτε να κερδίσει από το να

οι εργάτες είναι αδέρφια μας

βοηθήσει τον παγκόσμιο ιμπεριαλισμό. Μετά από περίπου τριάντα χρόνια, ο λαός αρχίζει να ακούει αυτήν την άποψη.

Μέσα από την εμπειρία μας έχουμε καταλάβει ότι για να έχουμε επιτυχία οι εργάτες στις χώρες των Βαλκανίων πρέπει να δουλεύουμε μαζί. Για την ενότητα της εργατικής τάξης είναι σημαντικό να δεχόμαστε το δικαίωμα μιας χώρας στην αυτοδιάθεση. Μπροστά σε μια νέα κρίση που έρχεται, μπορούμε να δούμε ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι λαοί σε όλες τις χώρες δεν είναι πολύ διαφορετικά, έχουμε ένα κοινό εχθρό και αυτός είναι ο καπιταλισμός.

Ένα πολύ καλό παράδειγμα είναι αυτό που αφορά τα σούπερ μάρκετ «Βέρο». Ένας σύντροφος στα Σκόπια επισκέφθηκε την αλυσίδα των σούπερ μάρκετ που είναι από τις μεγαλύτερες στη Δημοκρατία της Μακεδονίας και μάθαμε ότι στην Ελλάδα ο Βερόπουλος έχει κλείσει τα σουπερμάρκετ και οι εργαζόμενοι εδώ έμειναν χωρίς δουλειά. Αλλά στα Σκόπια εξακολουθούν να είναι ανοιχτά σαν να μην έχει γίνει τίποτα. Το ίδιο αντίστοιχα έγινε με δύο δικές μας μεγάλες εταιρίες που έδρευναν στα Σκόπια και έκλεισαν και εκεί οι εργαζόμενοι έμειναν άνεργοι αλλά ταυτόχρονα άνοιξαν παραρτήματα στη Σερβία.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι οι λαοί αντιμετωπίζουμε τα ίδια προβλήματα και δεν πρέπει να κάνουμε τα λάθη που έχουν γίνει στο παρελθόν. Σας χαιρετώ με το σύνθημα θάνατος στο φασισμό, ελευθερία στο λαό!

Μπράνκο Ρίστοβ,

K.E, LEVICA, Δημοκρατία της Μακεδονίας

Οι εργάτες και οι εργάτριες της Μακεδονίας, της Τουρκίας, της Κύπρου σε βορρά και νότο, είναι αδέρφια μας. Δεν είναι σύνθημα. Είναι η αλήθεια πίσω από τους τόνους προπαγάνδας και βρομιάς που σπέρνει ο εθνικισμός.

Χρειάζεται να δίνουμε ανοιχτή μάχη απέναντι στην αντίληψη του τι σημαίνει Τουρκία, Ελλάδα, Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Μίλησε ο Ντίνος για τα εργατικά «ατυχήματα» στην Κύπρο. Στην Τουρκία, το λεγόμενο «θαύμα» του Ερντογάν τα τελευταία χρόνια έχει σημάνει τα τελευταία 14 χρόνια, 17.000 νεκρούς εργάτες και εργάτριες. Πάνω από 2000 μέσα στο 2017. Εξι νεκροί τη μέρα.

Δεν υπάρχει λοιπόν μία Τουρκία αλλά δύο, όπως δεν υπάρχει μία Ελλάδα αλλά δύο. Ο κόσμος που ξυπνάει το πρωί και πηγαίνει στη δουλειά του στην Ιστανμπούλ, στα Σκό-

πια, στη Λευκωσία έχει τις ίδιες ανησυχίες και τις ίδιες αγωνίες με τον κόσμο που περιμένει το λεωφορείο στα Λιόσια, ή ψάχνει για δουλειά στην Πάτρα.

Αυτοί που για τα κέρδη στέλνουν τον κόσμο να πεθαίνει έτσι κάθε μέρα, κυβερνήσεις της ΕΕ και της Τουρκίας, που έχουν συμφωνήσει να στέλνουν τους πρόσφυγες στον πάτο της θαλάσσης όταν δεν μπορούν να τους κρατάνε στα στρατόπεδα, θέλουν τώρα να στείλουν τη νεολαία να σκοτωθεί και για τα φυσικά αέρια και για τις μοιρασιές της ευρύτερης περιοχής.

Θέλετε να μάθετε πόσος ήταν ο μισθός του διευθυντή της Noble της εταιρίας που έχει τα τρυπάνια που ετοιμάζονται να μπουν σε δράση στην Ανατολική Μεσόγειο; 20 χιλιάδες ευρώ τη μέρα! Αυτοί είναι που θα βγούνε κερδισμένοι από ένα τέτοιο πόλεμο. Αυτά είναι τα «εθνικά δίκαια».

Αυτή είναι η πολιτική που ακολουθεί στην Ελλάδα η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Τα λεγόμενα ζητήματα «Εθνικής πολιτικής» είναι το αποκρόφωμα της κατρακύλας που σήμανε η «συνέχεια του κράτους» όπως την όρισε ο ΣΥΡΙΖΑ. Είναι το πιο επικίνδυνο κομμάτι. Το σηματοδότησε από την πρώτη στιγμή το γεγονός

ότι έδωσε το υπουργείο Αμυνας στον Καμμένο.

Πρέπει να απαντάμε ξεκάθαρα. Ο ανταγωνισμός Ελλάδας Τουρκίας είναι αντιδραστικός και από τις δυο μεριές. Δεν υπάρχουν «εθνικά δίκαια».

Αυτό σημαίνει καμιά υποχώρηση και ξεσκέπασμα της εθνικιστικής προπαγάνδας που δεν έχει σταματήσει καθώς τα ΜΜΕ τρέχουν να διογκώσουν κάθε δήλωση του Ερντογάν αλλά αποκρύβουν τις κινήσεις της ελληνικής επιθετικότητας. Έτσι, οι συνεργασίες του ελληνικού κράτους με το δολοφονικό κράτος του Ισραήλ και την δικτατορία του Σίσι στην Αίγυπτο βαφτίζονται «μπαλκόνι στη Μεσόγειο» ενώ οι αντίστοιχες πρωτοβουλίες του Ερντογάν βαφτίζονται «τρίγωνο του διαβόλου» που απειλεί το «σύμμαχο» κράτος του Ισραήλ - όπως διαβάσαμε πρόσφατα σε ΜΜΕ του Μαρινάκη.

Κατηγορείται η Τουρκία ότι θέλει να φτιάξει «τουρκική λίμνη» στα νότιοανατολικά της παράλια με την ΑΟΖ. Αλλά δεν ακούγεται κουβέντα ότι η ελληνική πολιτική εδώ και 40 χρόνια είναι να φτιάξει ελληνική λίμνη το Αιγαίο επεκτείνοντας από τα 8 στα 12 μίλια - ενώ τα τελευταία χρόνια με τις ΑΟΖ, θεωρούν πλέον ότι τα σύνορα της Ελλάδας φτάνουν

πλέον στη μέση της Μεσογείου.

Το «εθνικό δίκαιο» πίσω από τις ΑΟΖ, ακόμη και με βάση τους κανόνες του διεθνούς δικαίου στους οποίους αναφέρονται, είναι καθαρή επιθετικότητα καθώς επιβάλλεται με μονομερείς ενέργειες που σε συνδυασμό με τις ΑΟΖ Κυπριακής δημοκρατίας, Αιγύπτου και Ισραήλ έχουν μοιράσει όλη τη Ανατολική Μεσόγειο, αποκλείοντας την Τουρκία.

Και γίνεται με τις πλάτες του Τραμπ καθώς η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ σπεύδει να αναβαθμίσει τον ρόλο της στην περιοχή με όλο και περισσότερα ανταλλάγματα, μετατρέποντας την βάση της Σούδας σε βάση όλων των ιμπεριαλιστικών και πολεμικών σχεδιασμών των ΗΠΑ στην περιοχή. Πόσο κοστίζουν όλα αυτά; Εισπράξαμε και το ευχαριστώ του Τραμπ χτες. Έκανε ονομαστική αναφορά στις 6-7 χώρες του ΝΑΤΟ που ξεπερνάνε το 2% του ΑΕΠ για εξοπλισμούς.

Στα Βαλκάνια, από τη στιγμή που το 1991 ανακοίνωσε την ανεξάρτητη ύπαρξή της, η γειτονική δημοκρατία, ήρθε αντιμέτωπη με την άμεση απειλή της εισβολής εκ μέρους της Σερβίας, «λύση» που ο Μιλόσεβιτς συζήτησε αρχικά με την κυβέρνηση Κωνσταντίνου Μητσότακη. Ακολούθησε η συμφωνία όλων των κομμάτων -πλην ΚΚΕ- για απόρριψη κάθε σύνθετης ονομασίας του γειτονικού κράτους που να περιέχει τον όρο Μακεδονία και αμέσως μετά η πολιτική σκληρού εμπάργκο που υιοθέτησε η κυβέρνηση Α. Παπανδρέου.

Το 1995 η πολιτική του ελληνικού κράτους εκσυγχρονίστηκε. Υπογράφεται η Ενδιάμεση Συμφωνία Ελλάδας-Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, όπου προβλέπεται και η έναρξη διαπραγματεύσεων για μια τελική συμφωνία. Το εμπάργκο, αφού έχει γονατίσει

Νίκος Λούντος

την οικονομία της, σταματάει και δίνει τη θέση του σε μια ταχύτατη οικονομική διεξόδου του ελληνικού καπιταλισμού ώστε πολύ γρήγορα να γίνεται -και ανεπίσημα παραμένει- πρώτος σε επενδύσεις μέσα στην ΠΓΔΜ. Ο ελληνικός καπιταλισμός διαπραγματεύεται από θέση αδιαμφισβήτητης ισχύος:

Το ελληνικό κράτος μπλοκάρει την ένταξη της Δημοκρατίας της Μακεδονίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2005 και την ένταξη στο ΝΑΤΟ το 2008 στο Βουκουρέστι. Τότε η δεξιά κυβέρνηση Καραμανλή θέτει όρο ότι για να άρει τα βέτο σε οποιαδήποτε ένταξη θα πρέπει να υπάρχει τελική συμφωνία (θέση που αποδέχεται το ΝΑΤΟ). Ο Καραμανλής και η Μπακογιάννη προτείνουν «σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό, για όλες τις χρήσεις».

Σήμερα, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ επιδιώκει μια τελική συμφωνία, πάνω σε αυτήν ακριβώς τη γραμμή. Αν τελικά αυτή επιτευχθεί, δεν θα είναι ένας «έντιμος συμβιβασμός» αλλά μια συνθηκολόγηση της γειτονικής δημοκρατίας κάτω από το βάρος όλων αυτών των πιέσεων.

Σε σχέση με όλα τα παραπάνω, το εργατικό κίνημα και η Αριστερά στην Ελλάδα χρειάζεται να απαντήσει. Καμιά συμμετοχή στις ιμπεριαλιστικές επιθέσεις. Κλείσιμο των βάσεων και αποχώρηση από το ΝΑΤΟ. Ανοιχτά σύνορα για τους πρόσφυγες. Κατάργηση της Συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας. Έξω η Φρόντεξ.

Όχι στον άξονα Ελλάδα-Κύπρος-Ισραήλ. Ναι στη φιλία Ελληνοκυπρίων-Τουρκοκυπρίων για να αποφασίσουν οι ίδιοι πως θα ζήσουν ειρηνικά στο νησί τους. Αλληλεγγύη στον αγώνα των Παλαιστίνιων και των Κούρδων ενάντια στην εθνική τους καταπίεση.

Ειρήνη και φιλία με τους γείτονες. Δικαίωμα των λαών της Δημοκρατίας της Μακεδονίας να διαλέξουν όποιο όνομα θέλουν για τον τόπο τους χωρίς νομούς.

Στοπ στον αγώνα δρόμου των εξοπλισμών. Λεφτά για τις εργατικές ανάγκες, για σχολεία, νοσοκομεία και εργατικές κατοικίες, όχι για φρεγάτες και μαχητικά αεροπλάνα.

Χρειαζόμαστε μια δύναμη που όχι μόνο θα απαντάει στην εθνικιστική προπαγάνδα, που είναι μονοπλόκ από την πλευρά των αφεντικών, αλλά που στην πράξη με το εργατικό κίνημα και τα συνδικάτα, μαζί με το νεολαιίστικο κίνημα θα οργανώσει την αντίσταση και θα κάνει πράξη αυτά τα αιτήματα. Και είναι δικιά μας δουλειά εδώ να ενώσουμε όλες αυτές τις δυνάμεις και να δώσουμε δύναμη και στους συντρόφους μας να κάνουν τα ίδια στις υπόλοιπες χώρες.

Νίκος Λούντος,

Συντακτική επιτροπή περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω

Είπαν όχι στους υπουργούς των περικοπών

ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ

Πόρτα φάγανε Πολάκης και Ξανθός στον Αγ. Σάββα την Πέμπτη 17/5. Η κινητοποίηση που ανακοίνωσε το σωματείο των εργαζόμενων ήταν αρκετή για να τους αποθαρρύνει να έρθουν στην προκλητική φιέστα που οργάνωνε η Διοίκηση του νοσοκομείου και το Υπουργείο Υγείας για να εγκαινιάσουν ένα ψηφιακό μαστογράφο - άλλη μια δωρεά που καλύπτει την πετσοκομμένη χρηματοδότηση της δημόσιας υγείας.

“ Το νοσοκομείο μας, όπως και όλα τα νοσοκομεία και κέντρα υγείας της χώρας, λειτουργεί στα όρια με τον εξαναγκασμό του προσωπικού να κάνει αιματηρή οικονομία χρησιμοποιώντας χειρίστης ποιότητας υλικά λόγω του μειωμένου κόστους- ταλαιπωρών-

τας φυσικά και τους ίδιους τους ασθενείς τους οποίους αναγκάζουν να τα αγοράζουν πληρώνοντας από την τσέπη τους.

Όλα αυτά μας οδήγησαν στην απόφαση να μετατρέψουμε τη φιέστα τους σε κινητοποίηση. Μετά την ανακοίνωση του Σωματείου και την θετική ανταπόκριση που είχε το κάλεσμα για συγκέντρωση στο προαύλιο του νοσοκομείου είναι προφανές πως Πολάκης και Ξανθός φοβήθηκαν να έρθουν και να κοιτάξουν στα μάτια τους εργαζόμενους”, ανέφερε στην ΕΑ η **Κατερίνα Πατρικίου**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου, τονίζοντας πως την Πέμπτη 24 Μάη από τη 1μμ έως τις 3μμ θα πραγματοποιηθεί νέα Γενική Συνέλευση των εργαζόμενων με βασικό θέμα την καλύτερη οργάνωση της Πανεργατικής Απεργίας στις 30 Μάη.

ΓΚΡΑΒΑ

Ούτε ο υπουργός Παιδείας Γαβρόγλου τόλμησε να εμφανιστεί στη Γκράβα στα Πατήσια στις 16/5 όπου ήταν ομιλητής σε εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ υπέρ των «μεταρρυθμίσεων». Συγκέντρωση κάλεσαν οι Σύλλογοι Δασκάλων «Αθηνά» και «Σεφέρης», το Συντονιστικό των Αναπληρώτων και των Αδιόριστων και η “Αντίσταση” στην Γ’ ΕΛΜΕ Αθήνας, η παράταξη των Παρεμβάσεων στους καθηγητές της περιοχής.

«Ο Γαβρόγλου τελικά αποφάσισε να αναβάλει την παρουσία του στην περιοχή. Αυτή η ακύρωση δείχνει πως μας φοβούνται. Φοβούνται τη δύναμη του εκπαιδευτικού κινήματος που έχει σηκώσει κεφάλι απέναντι στις επιθέσεις στη δημόσια παιδεία που κάνει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ” μας είπε η **Αγγελική Φάρκωνα** εκπαιδευτικός από την Αντίσταση στη Γ’ ΕΛΜΕ Αθήνας.

ΔΕΗ Συγκέντρωση 23/5

Νέες κινητοποιήσεις σε Μεγαλόπολη και Αθήνα οργανώνει η Συντονιστική Αγωνιστική Επιτροπή Μεγαλόπολης ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των λιγνιτικών μονάδων της ΔΕΗ την Τρίτη 22/5 και την Τετάρτη 23/5.

Πιο συγκεκριμένα, την Τρίτη 2/5 την ώρα που η ΕΑ πήγαινε στο τυπογραφείο στην περιοχή της Μεγαλόπολης, πραγματοποιήθηκε στάση εργασίας και πορεία των εργαζομένων στην πόλη, ενώ την Τετάρτη 23 Μάη εργαζόμενοι και μέλη της Συντονιστικής Επιτροπής θα ανέβουν στην Αθήνα για να πραγματοποιήσουν συγκέντρωση μπροστά στα γραφεία της ΔΕΗ. Εκείνη την ώρα θα συνεδριάζει το διοικητικό συμβούλιο της εταιρίας με σκοπό τη διευκρίνιση των διαδικασιών της πώλησης.

Στην κινητοποίηση έξω από τη ΔΕΗ καλεί και ο **Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια**.

Να μην κλείσουν οι παιδικοί σταθμοί

Το Δημοτικό Βρεφοκομείο Αθηνών και η δημαρχία Καμίνη βάζουν λουκέτο σε τρεις παιδικούς σταθμούς, με αποτέλεσμα να χάνονται 110 θέσεις για νήπια και προνήπια.

Ο παιδικός σταθμός της οδού Τρώων στα Α.Πετράλωνα με 24 θέσεις, της οδού Χαλεπά στα Α. Πατήσια με 47 θέσεις και της οδού Μετρών στα Σεπόλια με 39 θέσεις δεν θα λειτουργήσουν από Σεπτέμβρη, μετά την άρνηση των ιδιοκτητών των κτηρίων

να προβούν σε βελτιώσεις.

Η μάχη για να μην κλείσει κανένας παιδικός σταθμός και να μπορούν να φιλοξενούν όλα τα παιδιά με ασφάλεια, είναι μάχη για όλους. Είναι μάχη άμεσα συνδεδεμένη με τον αγώνα ενάντια στα μνημόνια και τις περικοπές τους, με τον αγώνα για μαζικές προσλήψεις και χρηματοδότηση στην Παιδεία, την Υγεία και όλες τις κοινωνικές υπηρεσίες.

Γιάννης Μαραβελάκης

Καλέσματα για 30/5

ΥΠΠΟ

Ανακοίνωση συμμετοχής στην Πανεργατική Απεργία στις 30 Μάη εξέδωσε το Πανελλήνιο Σωματείο Εκτάκτου Προσωπικού του ΥΠΠΟ καλώντας τα μέλη του να πάρουν μαζικά μέρος στην 24ωρη απεργία και στις διαδηλώσεις σε όλες τις πόλεις.

“Η απεργία μας στις 30 Μάη θα είναι ταυτόχρονα και μια απάντηση στις συνδικαλιστικές ηγεσίες που, αντί να οργανώσουν και να κλιμακώσουν τους αγώνες, αντί να συντονίσουν τις μάχες ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, αντί να οργανώσουν απερ-

γίες για αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, μιλάνε για ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας, για «ανταγωνιστικότητα της οικονομίας» και δε λένε κουβέντα για το ξεπούλημα των κοινωνικών αγαθών” αναφέρεται ανάμεσα σε άλλα στην ανακοίνωση που εξέδωσε το Σωματείο.

“Η επιτυχία της απεργίας στις 30 Μάη θα στείλει και το μήνυμα στις συνδικαλιστικές ηγεσίες ότι οι εργαζόμενοι δε συμβιβάζονται όπως αυτοί με τα αφεντικά, την κυβέρνηση και τους δανειστές, αλλά συνεχίζουν τον απεργιακό αγώνα για να ξηλώσουμε όλα τα μνημόνια”.

ΟΣΥΟ

Σε μαζική συμμετοχή στην 24ωρη Πανεργατική απεργία στις 30 Μάη, με συγκέντρωση στις 10πμ μπροστά στην είσοδο του υπουργείου στην οδό Νίκης 5-7, καλεί σε ανακοίνωσή της η Ομοσπονδία Συλλόγων Υπουργείου Οικονομικών (ΟΣΥΟ).

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ

Ολοκληρώθηκαν οι εκλογές στο Συνδικάτο Τουρισμού Επισιτισμού Αθήνας. Η συμμετοχή κινήθηκε στα ίδια επίπεδα με τις προηγούμενες εκλογές πάρα το γεγονός ότι αυτήν τη φορά οι δυνάμεις της ΠΑΣΚΕ επέλεξαν να συμμετέχουν στην εκλογική διαδικασία του Συνδικάτου. Αυτό σημαίνει ότι η προσπάθεια να δυναμώσει το Συνδικάτο στο κρίσιμο κλάδο του Τουρισμού Επισιτισμού είναι μπροστά μας και θα χρειαστεί να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις την επόμενη περίοδο.

Η “**Καμαριέρα**” στην δεύτερη συμμετοχή της αύξησε οριακά τις δυνάμεις της αλλά αυτή τη φορά κατάφερε να κερδίσει κάποιους συναδέλφους από μεγάλους εργατικούς χώρους (ξενοδοχεία) αλλά και να ανοιχτεί σε νέους στην πλειοψηφία τους εργαζόμενους στον επισιτισμό. Επόμενο ραντεβού για τις δυνάμεις της καμαριέρας είναι η κινητοποίηση που οργανώνει την Παρασκευή 25 Μάη έξω από την επιθεώρηση εργασίας στην Αghισιάου, ενάντια στην εργοδοτική αυθαιρεσία στο εστιατόριο **Aleria**. Και βέβαια την πανεργατική απεργία στις 30 Μάη και τη συμμετοχή όλων στην συγκέντρωση στα Προπύλαια.

Βασίλης Μυρσινιάς

ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΙ

Σε πανελλαδική κλιμάκωση των κινητοποιήσεών τους προχωράνε οι απολυμένοι συμβασιούχοι των ΟΤΑ που ζήτηνε την επιστροφή τους στην εργασία και τη μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου.

Από την Τρίτη 22/5 στήθηκαν σκηνές έξω από δημαρχεία σε μια σειρά πόλεις, όπως στην **Κέρκυρα** (φωτό).

Εξορμήσεις Πανεργατική Απεργία 30/5

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5

Εθνική Τράπεζα πλ. Εθν. Αντίστασης
Περιφέρεια Αττικής (Ομόνοια)
Ραδιόφωνο 9,84
ΙΚΑ Ταύρου
Δήμος Καλλιθέας
ΔΟΥ Καλλιθέας
Αγλαΐα Κυριακού
Λαϊκό Νοσοκομείο
Δήμος Ζωγράφου
Δήμος Κερατσινίου
ΕΛΠΕ
Αττικό Νοσοκομείο
Πολοδομία Α. Λιοσίων
ΚΑΤ
Σισμανόγλειο
ΕΡΤ
Νοσοκομείο Αγιος Σάββας
Νοσοκομείο Γεννηματάς
Αγία Ολγα
Δήμος Ηρακλείου Κρ
Νομαρχία Ηρακλείου
Νοσοκομείο Χανίων
Νοσοκομείο Βόλου
ΟΛΒ Βόλου
ΕΥΑΘ

ΠΕΜΠΤΗ 24/5

Νοσοκομείο Ευαγγελισμός
Γκαράζ Δήμου Αθήνας
Ιπποκράτειο Αθήνας
Ασκληπιείο Βούλας
Τζάνειο Νοσοκομείο
Μετάξα
Θριάσειο
Δημαρχείο Περιστερίου
ΔΟΥ Αγ. Αναργύρων
Δημαρχείο Αθήνας Λιοσίων
ΔΟΥ Κυψέλης
ΙΚΑ Κυψέλης
Νοσοκομείο Ελπίς
Δικαστήρια Ευελπίδων
ΥΠΑΝ Πλ. Κάνιγγος
Δήμος Αγ. Παρασκευής
ΙΝΤΡΑΚΟΜ Κτίριο Α
ΕΥΔΑΠ Γαλάτσι
ΠΑΓΝΗ
ΙΚΑ Χανίων
Νοσοκομείο ΡΙΟ
Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης
ΕΤ3
ΔΕΗ Αγ. Δημητρίου
Δήμος Αμπελοκήπων
Νομαρχία Ξάνθης

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25/5

Γκαράζ Δήμου Καλλιθέας
ΔΕΗ Ρουφ
ΥΠΕΧΩΔΕ Ιπποκράτους
Κρατικό Νίκαιας
Ξυλοτεχνία Περιστερίου
Δήμος Α. Λιοσίων
Δήμος Αγ. Αναργύρων
Ογκολογικό Νοσοκομείο
Παιδων Πεντέλης
Γκαράζ δήμου Νέας Ιωνίας
ΤΡΑΜ Ελληνικό
Φαρμακοποθήκη ΑΛΦΑ ΦΑΡΜ
Νοσοκομείο Σωτηρία
Νοσοκομείο Γεννηματά
Νοσοκομείο Ερυθρός
ΕΡΑ Ηρακλείου Κρήτης
ΕΦΕΤ
ΔΕΗ Ηρακλείου Κρήτης
Δήμος Χανίων
Νοσοκομείο ΔΟΥΡΟΥΤΗ
Δήμος Πατρών
ΕΛΤΑ
Δικαστήρια Θεσσαλονίκης
ΟΛΘ
Νοσοκομείο Ξάνθης

Πιο δυνατά μετά τις φοιτητικές εκλογές

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΑΘΗΝΑΣ

Στις 16/5/2018 πραγματοποιήθηκαν οι φοιτητικές εκλογές στη Φιλοσοφική Σχολή του ΕΚΠΑ, που κατέληξαν με ένα πολύ αισιόδοξο μήνυμα. Αρχικά βλέπουμε αύξηση των φοιτητών και φοιτητριών που έρχονται να ψηφίσουν (1140 πέρυσι, 1170 φέτος). Δεύτερο, παρατηρείται στη ΦΣ μια άνοδος ψήφων στην Αριστερά και μια στασιμότητα στη Δεξιά.

Πιο συγκεκριμένα, η ενωτική πρωτοβουλία ΕΑΑΚ- APEN ανέβηκε στο 18.13% (191 ψήφους πέρυσι έναντι 207 φέτος) βγαίνοντας τρίτη στις εκλογές και κερδίζοντας 2/11 έδρες στο ΔΣ. Δυνατή παρουσία έχει η ΕΑΑΚ στο τμήμα των Θεατρικών Σπουδών, όπου βγήκε πρώτη δύναμη, αλλά και στο τμήμα της Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας, όπου βγήκε δεύτερη. Το αποτέλεσμα αυτό βασίζεται βεβαία στους αγώνες που δώσαμε μαζί όλοι οι φοιτητές ενάντια στην προσπάθεια εξίσωσης των πτυχίων των Θεατρικών Σπουδών με το πτυχίο των ιδιωτικών σχολών και ενάντια στην προσπάθεια απόσπασης της διδακτικής επαρκείας από τις σχολές για μελλοντικούς καθηγητές, (πχ από τη Γερμανική Γλώσσα και Φιλολογία).

Καθημερινά ακούμε ότι οι φοιτητές δεν ενδιαφέρονται και δε δρουν απέναντι στα νέα αντιεκπαιδευτικά μέτρα που θέλει να περάσει η κυβέρνηση. Οι αγώνες που έχουμε δώσει όπως και οι εκλογές δείχνουν το αντίθετο. Η ομάδα του ΣΕΚ πρωτοστάτησε να ανοίξει όλες τις μάχες στο σύλλογο, μαζί με τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες.

Φαίδωνας Κορατιανίτης

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ

Οι φοιτητικές εκλογές στο Παιδαγωγικό ήταν μια απόδειξη ότι οι φοιτητές δεν είναι αδιάφορο και καθυστερημένο κομμάτι της κοινωνίας. Φέτος ήταν η 1η χρονιά που κατέβηκε στις εκλογές το σχήμα της ΕΑΑΚ στο Παιδαγωγικό.

Η συμμετοχή των φοιτητών ανέβηκε (πέρυσι 80, φέτος 133) και καταφέραμε να έχουμε τις 34 από αυτές τις ψήφους, ενώ πήραμε 2 έδρες. Αυτό το καταφέραμε επειδή βρισκόμασταν στην σχολή σχεδόν καθημερινά και οργανώναμε τις μάχες με την εφημερίδα που έχει κάθε βδομάδα την άποψή μας και συνθήματα αντιρατσιστικά, αντιφασιστικά, αντιπολεμικά και αντικαπιταλιστικά. Η διαφορά που κάνει η πολιτική μέσα στο πανεπιστήμιο φάνηκε. Είναι σημαντικό να υπάρχει ομάδα του ΣΕΚ, της ΚΕΕΡΦΑ και της Εργατικής Αλληλεγγύης μέσα σε κάθε Πανεπιστήμιο, για να μπορούμε να έχουμε δυνατούς και αγωνιστικούς φοιτητικούς συλλόγους.

Σοφία Σισμάνη

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Στο Ηράκλειο οι δυνάμεις τις αριστεράς κατάφεραν όχι μόνο να κερδίσουν τη δεξιά παράταξη της ΔΑΠ σε διάφορες σχολές -όπως παράδειγμα το Βιολογικό (πρώτη δύναμη τα ΕΑΑΚ) και το τμήμα Επιστήμης Υπολογιστών (πρώτη δύναμη η ΠΚΣ)- αλλά και να αυξήσουν τις ψήφους τους, ιδιαίτερα η Αντικαπιταλιστική Αριστερά, όπως στο Φυσικό.

Πρόκειται ουσιαστικά για το αποτέλεσμα μιας δουλειάς του προηγούμενου διαστήματος που κάναμε σαν ΕΑΑΚ με παραδείγματα τις κινητοποιήσεις για τη σίτιση και την εμβόλιμη εξεταστική στο βιολογικό. Η νίκη στη δίκη των 12 φοιτητών στο Φυσικό, η αντιφασιστική κινητοποίηση της 17 Μάρτη, οι καταλήψεις ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και τις περικοπές, είναι μερικές ακόμα μάχες στις οποίες η Αντικαπιταλιστική Αριστερά μέσα από τα σχήματα των ΕΑΑΚ έπαιξε καθοριστικό ρόλο.

Οι φοιτητές συζητούν πάνω στην επικαιρότητα, αναζητούν λύσεις και απαντήσεις απέναντι στην υποχρηματοδότηση των σχολών, την ιδιωτικοποίηση που προωθείται μέσα από το νόμο Γαβρόγλου, αλλά και σχετικά με το ζήτημα του Μακεδονικού, του πολέμου, της ανόδου της ακροδεξιάς στην Ευρώπη. Η αντικαπιταλιστική αριστερά μπορεί να δώσει τις απαντήσεις: διεθνιστική αλληλεγγύη, καταδίκη των νεοναζι, διεκδίκηση χρηματοδότησης για την Παιδεία και συνολικά τις ανάγκες μας, αντί για το στρατό και τους εξοπλισμούς. Μετά από τις εκλογές και ένα τετραήμερο φεστιβάλ για τον Μάη του '68 και τα 200 χρόνια Μαρξ, πάμε να ανοίξουμε τη συζήτηση για την επικαιρότητα του Μαρξισμού και την αναγκαιότητα οι φοιτητές να οργανώσουμε τις μάχες μας μαζί με τους εργάτες.

Λεωνίδας Μαρουλάσοβ

Την Τετάρτη 16 Μάη έγιναν οι φοιτητικές και σπουδαστικές εκλογές στα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Συνολικά ψήφισαν 46.000 φοιτητές στα ΑΕΙ και 15.000 στα ΤΕΙ. Η ΔΑΠ βγήκε πρώτη με ποσοστό 41%, δεύτερη η ΠΚΣ (ΚΝΕ) με 21%, η ΕΑΑΚ αμέσως μετά με 13% και ακολουθούν η ΠΑΣΠ και τελευταίο το Bloco (ΣΥΡΙΖΑ) με 1%. Στα ΤΕΙ η ΔΑΠ πρώτη, δεύτερη η ΠΑΣΠ, τρίτη η ΠΚΣ, στην τέταρτη θέση η ΕΑΑΚ και τελευταίο το Bloco.

Η αριστερά στις σχολές συνεχίζει να είναι δυνατή και οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς βρίσκονται στο κέντρο. Η ΕΑΑΚ συνεχίζει να είναι η τρίτη δύναμη μέσα στις σχολές, ένα μεγάλο πανελλαδικό δίκτυο που μπορεί να παίξει καθοριστικό ρόλο στο ξεδίπλωμα των αγώνων. Η αυξανόμενη αποχή δεν μπορεί να μεταφράζεται σε αδιαφορία και απάθεια. Χιλιάδες νέοι και νέες που μπορεί να μην έφτασαν στις κάλπες. Έφτασαν όμως στους αγώνες για δημόσια δωρεάν Παιδεία κόντρα στις επιθέσεις της κυβέρνησης, συμμετείχαν στα αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά συλλαλητήρια, δίνουν καθημερινές μάχες ενάντια στο σεξισμό και την καταπίεση. Η επανεμφάνιση του φοιτητικού κινήματος είναι η βάση στην οποία οι δυνάμεις της ΕΑΑΚ έχουν να στηριχθούν και να προσπαθήσουν να γενικεύσουν.

Οι φοιτητές-τριες του ΣΕΚ στις σχολές όλη την χρονιά έδωσαν όλες τους τις δυνάμεις για να ξεδιπλωθούν οι αγώνες, για να αναδείξουν τα παραδείγματα ότι οι φοιτητές μπορούν να σταθούν στο πλευρό της εργατικής αντίστασης και έτσι θα συνεχίσουν. “Πρώτος σταθμός η οργάνωση της νεολαίας για μαζική συμμετοχή στην πανεργατική απεργία στις 30 Μάη, συνεχίζουμε τον αγώνα ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες και την ίδια στιγμή δίνουμε παντού την μάχη των ιδεών”, σχολιάζουν σύντροφοι και συντρόφισσες, μέλη του ΣΕΚ στις σχολές.

Π.Π.

ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Στα ΤΕΙ Αθήνας δώσαμε τη μάχη των εκλογών φέτος ανοίγοντας τη δυνατότητα για την εκλογική καταγραφή της ΕΑΑΚ και στους 5 συλλόγους του ιδρύματος. Το αποτέλεσμα ήταν να πάρουμε έδρες σε τρεις σχολές, 2 στη ΣΓΤΚΣ, 1 στη ΣΕΥΠ και 1 στη ΣΤΕΤΡΟΔ. Αυτό σημαίνει δυνατότητες για την αντικαπιταλιστική αριστερά να οργανώσει το κίνημα σύγκρουσης με τις πολιτικές των μνημονίων που διαλύουν τις σχολές μας, που προσπαθούν να διαγράψουν το δικαίωμα στην εργασία και τη δημόσια δωρεάν παιδεία.

Δεν είναι εύκολη η υλοποίηση των μέτρων για τις συγχωνεύσεις και καταργήσεις που φέρνει το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής. Από τη μια, συμβασιούχοι προσπαθούν να κερδίσουν τους μισθούς που τους χρωστάνε για ένα ολόκληρο ακαδημαϊκό έτος, κι αυτό σημαίνει πως μαζί τους μπορούμε να έρθουμε σε κόντρα με τις απολύσεις που έρχονται από Σεπτέμβρη χέρι-χέρι με το νέο 'πανεπιστήμιο'. Από την άλλη, βλέπουμε φοιτητές να εγκαταλείπουν εξαιτίας των αλλαγών στις σπουδές τους, εργαζόμενοι να μεταφέρονται σε γραμματείες και χώρους που συγχωνεύονται, ακούγεται πως δρομολογούνται περαιτέρω κλεισίματα στη σαρωτική διαδρομή που χαράζουν οι συγχωνεύσεις, και βλέπουμε ήδη την προσπάθεια ιδιωτικοποίησης με πρώτο παράδειγμα το παράρτημα Αρχιτεκτονικής Πάτρας που θέλουν να ανοίξουν στην Αθήνα με λεφτά από τις τσέπες των φοιτητών.

Οι συνθήκες στις οποίες παλεύουμε είναι δύσκολες, δεδομένου πως μπαίνει συνεχώς το ερώτημα για το αν οι αγώνες έχουν αποτέλεσμα ή όχι, αμφιβολίες που διέπουν μέχρι και κομμάτια της αριστεράς. Γνωρίζουμε, όμως, πως όσες κι όσοι πάλεψαν το προηγούμενο εξάμηνο για γενικές συνελεύσεις, καταλήψεις και διαδηλώσεις, όλες κι όλοι που καταδικάζουν τις ρατσιστικές πολιτικές, τους φασίστες και το σεξισμό, είναι μαζί μας στην προοπτική της ανατροπής των αντιδραστικών νόμων και της επαναστατικής αλλαγής αυτής της κοινωνίας, ακόμα κι αν δεν ήρθαν να ψηφίσουν στις 16 Μάη.

Συνεχίζουμε λοιπόν στο ΤΕΙ για την οργάνωση της συμμετοχής μας στην Πανεργατική Απεργία 30 Μάη, με προσυγκέντρωση στα Προπύλαια με το Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια. Απέναντι στις ραγδαίες εξελίξεις, προχωράμε στην οργάνωση εκδήλωσης στο ΤΕΙ για το Επαναστατικό Κόμμα σήμερα, την Παρασκευή 1/6. Με αυτοπεποίθηση στις ιδέες της επαναστατικής αριστεράς που μπορεί να κάνει τη διαφορά στις σχολές, οργανώνουμε την απάντηση σε αυτό το σάπιο σύστημα.

Βασίλεια Χαρλαύτη

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Στις φετινές φοιτητικές εκλογές στα Γιάννενα η ΕΑΑΚ κατέβασε ψηφοδέλτιο στο Μαθηματικό, μια σχολή που για πάνω από δέκα χρόνια η ΔΑΠ είχε αυτοδυναμία και κατέστειλε τις φοιτητικές κινητοποιήσεις. Κόντρα στις απόψεις των από πάνω πως η νεολαία δεν έχει διάθεση να αγωνιστεί, τα αποτελέσματα των εκλογών στη σχολή μου, ένα παλιότερο «κάστρο» της δεξιάς, έδειξαν το αντίθετο.

Από τη μια η ΔΑΠ έπεσε εκλογικά και από την άλλη το ενωτικό μας κατέβασμα με την APEN έδωσε τη δυνατότητα ένα κομμάτι των φοιτητών να εκφραστεί με τις απόψεις μας για δυνατούς φοιτητικούς συλλόγους, συνελεύσεις, καταλήψεις και σύνδεση των φοιτητών με τους εργαζόμενους. Έτσι πήραμε μια έδρα στο ΔΣ και σπάσαμε την αυτοδυναμία της ΔΑΠ που πλέον είναι μειοψηφία στο σύλλογο. Τα αποτελέσματα αυτά μας φέρνουν σε καλύτερη θέση να οργανώσουμε τους αγώνες μας, ενώ ως ΕΑΑΚ διεκδικούμε να κερδηθούν ακόμα περισσότεροι φοιτητές στην αντικαπιταλιστική προοπτική.

Γιώργος Τσίγγος
ΑΡ.ΠΙ.ΤΟ. ΕΑΑΚ

Μαρξιστικά Φόρουμ		Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία στις 30/5	
ΙΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης	ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ) ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 γραφ. Δημοτικού σχήματος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ 8μμ Ομιλητής: Χρήστος Κιούπης	ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 καφέ 1968 (στοά Βενιζέ-λου και Αγ.Πάντων) 7μμ Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης	ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 καφέ Ποэта 8μμ Ομιλητής: Νίκος Παπαθανασίου
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ Ομιλητής: Κώστας Πολυδωρος	ΗΡΑΚΛΕΟ (ΒΟΡΕΟ) ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής	ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 πλατεία Αυδή 7.30μμ Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 καφέ Ζωή 7.30μμ Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου
ΑΙΓΑΛΕΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ 18 γραμμάρια 8μμ Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη	ΠΕΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ Ντι Καπιτάνο 6.30μμ Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου	ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 καφέ Λούπα (Ερεχθείου 12) 8μμ Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου	ΚΑΜΑΡΑ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 καφέ Μπαράγκα 7μμ Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου	ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ Σαρδανάπαλος 7μμ Ομιλητής: Μωυσής Αλοντάτ	ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 καφέ Ρυγε 8μμ Ομιλητής: Παναγιώτης Ζουγανέλης	
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ Κρίκος 7μμ Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης	ΙΛΙΣΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 εστίες ΦΕΠΑ 8μμ Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος	ΝΙΚΑΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 δημαρχείο 7μμ Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου	
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ Πικαπ 7μμ Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη	ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 8μμ Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς	
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ Τζέγκα (Κεiriaδών 38) 6.30μμ Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης	ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ Η Μικρή Πλατεία 7.30μμ Ομιλητής: Χρίστος Αργύρης	ΠΑΤΗΣΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 καφέ Λα Ροζέ (Πλ.Αγ.Νικο-λάου) 6μμ Ομιλητής: Σανφό Μοχαμαντί	
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 Πολύκεντρο 8μμ Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος	ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης	ΠΑΤΡΑ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 Εργατικό Κέντρο 7μμ Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ	
ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 Goody’s 8μμ Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη	ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ Wake & Bake (Μετρό Ελληνικό) 7μμ Ομιλητής: Μάνος Νικολάου	ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ) ΠΕΜΠΤΗ 24/5 Σύλλογος Δασκάλων 6μμ Ομιλήτρια: Σεραφείμ Ρίζος	
ΚΥΨΕΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ Κοσμικών 7.30μμ Ομιλητής: Νίκος Αλεξανδράτος	ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ – ΜΕΝΙΔΙ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 καφέ Θεοσίτης (πλ. Αγ.Νι-κολάου) 7.30μμ Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος	ΗΡΑΚΛΕΟ (ΝΟΤΙΟ) ΠΕΜΠΤΗ 24/5 καφέ Πολύκεντρο 7.30μμ Ομιλητής: Λεωνίδα Μαρουλάσοβ	
ΓΑΛΑΤΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ Περιμπανού 7.30μμ Ομιλητής: Γιώργος Πίττας	ΜΑΡΟΥΣΙ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 καφέ Βαβέλ 7.30μμ Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 καφέ Κύτταρο 7.30μμ Ομιλητής: Γιώργος Μποτσιδής	
ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ Αλντεμπαράν 8μμ Ομιλητής: Σωκράτης Ταγγόπουλος	ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης	ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 καφέ Γιώτης 8.30μμ Ομιλητής: Σάββας Κκονέ	
ΒΟΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 Θόλος 8μμ Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Χήρα	ΒΡΗΛΗΣΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 Goody’s 7μμ Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας	ΤΟΥΜΠΑ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 καφέ Άνεμος 7μμ Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού	
ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 στοά Σαρκά, Α’ κτίριο, Β’ ορ., 7.30μμ Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα	Ο Λένιν και το επαναστατικό κόμμα Ομιλητής: Θοδωρής Λυκογιαννάκης	ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 24/5 καφέ Καμπός 7.30μμ Ομιλήτρια: Μανώλης Μανουσarıδης	

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός

δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού,

της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί. Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκα-

πηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ
ΔΑΦΝΗ Μετρό 4μμ

ΠΕΜΠΤΗ 24/5

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25/5

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Μνημείο Παύλου Φύσσα 6.30μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό ΦΙΞ 6.30μμ
ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάσση 6.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Ιν 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 6.30μμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Πλατεία Πατριάρχου 6.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος “Κελάρι” 7μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος κ Καραϊσκού 6.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Μετρό Αγ. Αντώνης 7.30 πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Μετρό Σεπόλια 7μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Καλαμαριά πεζόδρομος Κομνηνών 6.30μμ
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 26/5

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 12μεσ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Πανόρμου Λαϊκή Λαρίσης 12μεσ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 11.30πμ
ΚΥΨΕΛΗ Κυψέλης και πλατεία Κανάρη 11πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Κάτω Πατήσια 12μεσ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλατεία Ελευθερίας (Public) 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11.30πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Έβερεστ, κεντρική πλατεία 11.30πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ πλατεία Βαρνάβα 11.30πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ “Τζάντε” Πετρουπόλεως 11.30πμ
ΒΡΗΛΗΣΙΑ πλατεία Ανάληψης 12μεσ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μεσ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ κεντρική πλατεία 12μεσ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 11πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12 μεσ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό Αιγάλεω 11.30πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Άγαλμα Λαμπράκη 12 μεσ
ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 12μεσ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Αμπελοκήπων 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου και Μαρτίου 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ Κολοκοτρώνη και Ρήγα Φεραίου 11πμ
ΒΟΛΟΣ πλατεία Αγ. Νικολάου 11.30πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγελού 12μεσ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 11πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώος 11πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ

ΤΡΙΤΗ 29/5

Μετρό Σύνταγμα 7.30πμ
Μετρό Πανεπιστήμιο 7.30πμ
Μετρό Μοναστηράκι 7.30πμ
Μετρό Ευαγγελισμός 7.30πμ
Μετρό Αττική 7.30πμ
Μετρό Αγ. Αντώνης 7.30πμ
Μετρό Δουκίσσης Πλακεντίας 7.30πμ
ΗΣΑΠ Ν. Ιωνία 7.30πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδιού 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναεγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Κατερίνα Θωίδου,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος,
Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας,
Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναεγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatik@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,

Διεύθυνση Αλληλεγγύης:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Ο Μαρξ δεν ξεκίνησε τη ζωή του σαν κομμουνιστής. Μέχρι το 1848, τη χρονιά που έγραψε μαζί με τον Ένγκελς το Κομμουνιστικό Μανιφέστο, ήταν ένας φιλελεύθερος ριζοσπάστης. Ο Ένγκελς ήταν αυτός που τον προέτρεψε να ασχοληθεί με την πολιτική οικονομία -να διαβάσει τον Άνταμ Σμιθ, τον Ρικάρντο και τους άλλους μεγάλους αστούς οικονομολόγους της εποχής. Στο Μανιφέστο βρίσκουμε τελικά, σε μια πρώτη βασική μορφή, όλες τις ιδέες που ανέπτυξε διεξοδικά στη συνέχεια στο Κεφάλαιο.

Μετά την ήττα των επαναστάσεων του 1848 ο Μαρξ κατέφυγε στη Γαλλία, ύστερα στο Βέλγιο και τέλος στην Αγγλία, το κέντρο τότε του καπιταλισμού και τη μόνη χώρα που δεχόταν ακόμα εξόριστους. Η σοσιαλιστική επανάσταση έμοιαζε να έχει αναβληθεί για πολλά-πολλά χρόνια καθώς ο καπιταλισμός έμπαινε σε μια περίοδο μακροχρόνιας άνθησης που θα κρατούσε, με κάποια σύντομα διαλείμματα, πάνω από 20 χρόνια. Ο Μαρξ αφιέρωσε σε αυτό το διάστημα το μεγαλύτερο κομμάτι του χρόνου του στη μελέτη της οικονομίας και των οικονομικών θεωριών.

Αυτή είναι η περίοδος του "ώριμου" Μαρξ. Ο πρώτος τόμος του Κεφαλαίου εκδόθηκε, ύστερα από πολλές δυσκολίες, καθυστερήσεις και δικαιολογίες, τελικά το 1867 στα γερμανικά.

Στο Κεφάλαιο -που πέρασε στην αρχή σχεδόν απαρατήρητο- υπήρχε μια θεμελιώδης ανακάλυψη για την καπιταλιστική εκμετάλλευση. Η δουλοκτητική κοινωνία, η φεουδαρχία, ο ασιατικός δεσποτισμός, τα παλαιότερα συστήματα, ήταν εκμεταλλευτικές κοινωνίες. Η μορφή και το περιεχόμενο της εκμετάλλευσης, όμως, είναι πολύ διαφορετικά στον καπιταλισμό από τις παλαιότερες εκμεταλλευτικές κοινωνίες.

Με τα λόγια του Ένγκελς, "Στον Μαρξ οφείλουμε την ανακάλυψη του βασικού νόμου κίνησης της καπιταλιστικής οικονομίας, του Νόμου της Υπεραξίας". Τι εννοούμε, όμως, με αυτό;

Όταν αγοράζουμε έναν καφέ από μια καφετέρια πληρώνουμε ένα ποσό, ένα αντίτιμο για αυτόν. Είναι μια "τίμια ανταλλαγή". Ο ιδιοκτήτης της καφετέριας καταβάλλει στον εργαζόμενο που παρασκευάζει τους καφέδες τον μισθό του, ανάλογο με τις ώρες που έχει δουλέψει. Και αυτή είναι μια "τίμια ανταλλαγή". Ο μισθός είναι το αντίτιμο για τις ώρες που έχει δουλέψει. Φαινομενικά δεν υπάρχει εκμετάλλευση.

Στην πραγματικότητα, όμως, λέει ο Μαρξ υπάρχει εκμετάλλευση -κρυμμένη εκμετάλλευση. Οι εργάτες παράγουν μέσα στις ώρες που δουλεύουν προϊόντα αξίας μεγαλύτερης από τον μισθό που παίρνουν. Αν δεν υπήρχε αυτή η διαφορά δεν θα υπήρχε και κέρδος.

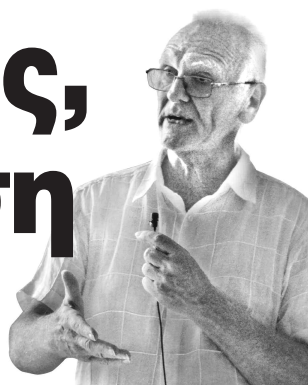
Η παραγωγή δεν γίνεται για να καλύψει τις ανάγκες. Γίνεται για το κέρδος. Και αυτό είναι κομβικό για το καπιταλιστικό σύστημα. Και μια μεγάλη αντίφαση του επίσης.

Ο Μαρξ αναφέρεται στο Κεφάλαιο σε τρεις νόμους κίνησης του καπιταλισμού -το νόμο της αξίας, το νόμο της ανταγωνιστικής συσσώρευσης και το νόμο της κερδοφορίας ή νόμο της πτωτικής τάσης του μέσου ποσοστού κέρδους όπως τον αποκαλούσε ο ίδιος.

Ο νόμος της αξίας εξηγεί την παραγωγή της υπεραξίας. Αυτός είναι ένας θεμελιακός νόμος που συνδέει την παραγωγή ανταλλακτικών αξιών και αξιών χρήσης, εμπορευμάτων που παράγονται για να πουληθούν στην αγορά και αντικειμένων που χρειαζόμαστε στη ζωή μας. Ο ιδιοκτήτης της καφετέριας δεν ενδιαφέρεται να σας δώσει καφέ επειδή τον χρειαζόσαστε. Σας

Καπιταλισμός, εκμετάλλευση και κρίσεις

δίνει τον καφέ με στόχο να αποκομίσει κέρδος.

Για να μεγαλώσει το κέρδος του μπορεί να μειώσει το μισθό των εργαζομένων ή να αυξήσει τις ώρες εργασίας - από τις 8 στις 12 ή ακόμα και τις 16 ώρες την ημέρα. Ή να αυξήσει τις εργάσιμες ημέρες του χρόνου, από τις 200 στις 300, κόβοντας όχι μόνο τις διακοπές αλλά ακόμα και τις άδειες ασθενοείας, χωρίς να αυξήσει το μισθό.

Όριο

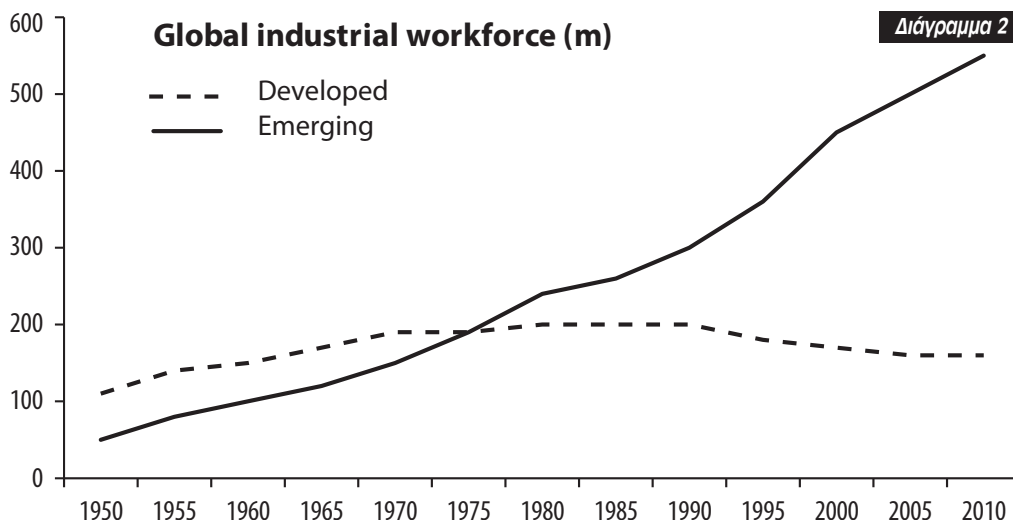
Όμως υπάρχει ένα φυσικό όριο στις ημέρες και τις ώρες που μπορεί ένας εργαζόμενος να δουλεύει. Οι εργάσιμες ώρες δεν μπορούν πχ να φτάσουν στις 20, ο εργαζόμενος πρέπει να κοιμηθεί, χρειάζεται χρόνο για να αναθρέψει τα παιδιά του κλπ. Ταυτόχρονα, όμως, οι καπιταλιστές ανακάλυψαν ότι οι εργαζόμενοι αντιδρούν όταν τους πιέζουν να δουλεύουν σκληρότερα και οργανώνονται για να διεκδικήσουν αυξήσεις του μισθού τους.

Έτσι οι καπιταλιστές ανακάλυψαν ότι ο καλύτερος τρόπος για να αυξήσουν τα κέρδη τους είναι να αυξήσουν την παραγωγικότητα -

να επιταχύνουν τον αριθμό των προϊόντων που παράγει ο κάθε εργάτης σε μια ώρα. Και το μέσο για να το πετύχουν αυτό είναι οι μηχανές. Για να επικρατήσουν πάνω στους ανταγωνιστές τους οι καπιταλιστές είναι αναγκασμένοι βάζουν ολοένα και περισσότερες μηχανές στην παραγωγή, να επενδύουν ολοένα και περισσότερα κεφάλαια για μηχανές ανά εργάτη. Αυτό κάνουν οι καπιταλιστές συνεχώς -από τη δεκαετία του 1850 μέχρι σήμερα.

Ο Μαρξ ονόμαζε την αναλογία του κεφαλαίου που χρησιμοποιείται για μηχανές σε σχέση με το κεφάλαιο που χρησιμοποιείται για τους μισθούς των εργατών "οργανική σύνθεση του κεφαλαίου". Η "οργανική σύνθεση" του κεφαλαίου, έλεγε, έχει την τάση να μεγαλώνει συνεχώς όσο ωριμάζει και γερνάει το σύστημα. Τα εμπειρικά δεδομένα δείχνουν ότι είχε δίκιο.

Με την επένδυση σε μηχανές, την συγκράτηση των μισθών σε χαμηλά επίπεδα, την αύξηση της ανεργίας κλπ η παραγωγικότητα αυξάνεται. Όμως το κέρδος προέρχεται αποκλειστικά από την εκμετάλλευση των εργατών, από την απόσπαση της υπεραξίας. Η συνεχής

αύξηση των επενδύσεων σε μηχανές έχει σαν αποτέλεσμα το ποσοστό του κερδοφόρου κεφαλαίου μειώνεται με το χρόνο. Η κερδοφορία του κεφαλαίου, με άλλα λόγια, έχει την τάση να πέφτει. Αυτός, έλεγε ο Μαρξ, είναι ο πιο σημαντικός νόμος της πολιτικής οικονομίας.

Ο πιο σημαντικός νόμος από ιστορική άποψη. Είναι ένας νόμος που παρά την απλότητά του δεν είχε ποτέ μέχρι τότε κατανοηθεί.

Στην ιστορία υπάρχουν περίοδοι όπου η οργανική σύνθεση του κεφαλαίου αυξάνεται με ταχύτερους ρυθμούς από ότι η εκμετάλλευση των εργατών. Αλλά υπάρχουν και περίοδοι όπου επικρατούν αντίρροπες τάσεις, όπου η εκμετάλλευση αυξάνεται ταχύτερα. Τα δεδομένα φαίνονται στο διάγραμμα (1). Τι βλέπουμε; πτώση. Αλλά όχι ευθύγραμμη. Σε κάποιες "χρυσές εποχές" μπορεί να ανεβαίνει λίγο, για να ξαναπέσει ακόμα πιο κάτω στη συνέχεια. Σήμερα βρισκόμαστε στη δεξιά κάτω γωνία.

Από το νόμο της πτωτικής τάσης του ποσοστού κέρδους ο Μαρξ εξηγεί γιατί ο καπιταλισμός είναι καταδικασμένος να πέφτει συνεχώς σε κρίσεις, πάνω κάτω κάθε οκτώ με δέκα χρόνια, σε κρίσεις που μερικές φορές είναι πολύ άγριες και μπορεί να κρατήσουν ακόμα και 20 χρόνια -όπως αυτή που ζούμε σήμερα.

Είναι ένα κύκλος. Στην αρχή όλα πάνε καλά, ύστερα η κερδοφορία πέφτει, ο όγκος των κερδών πέφτει, το σύστημα βυθίζεται σε ύφεση, τα χρηματιστήρια χτυπιούνται από κραχ κλπ. Τα πιο αδύναμα κεφάλαια χρεοκοπούν και εξαγοράζονται από τους ανταγωνιστές τους, οι εργάτες χάνουν τις δουλειές τους, οι μισθοί πέφτουν, ο κοινωνικός μισθός -το κράτος πρόνοιας- περικόπτεται και έτσι η κερδοφορία καταφέρνει και ανορθώνεται και πάλι. Και όπως έλεγε ο Μαρξ, η όλη σκατοϊστορία ξαναρχίζει από την αρχή.

Οι αστοί οικονομολόγοι έχουν προσπαθήσει πολλές φορές να απαξιώσουν τον Μαρξ. Όμως οι προβλέψεις του έχουν αποδειχτεί εξαιρετικά ακριβείς. Ο Μαρξ προέβλεψε ότι η ανισότητα θα αυξάνεται στον καπιταλισμό. Προέβλεψε ότι οι μηχανές θα συνεχίσουν να κυριαρχούν πάνω στις ζωές μας. Προειδοποίησε ότι το κυνήγι του κέρδους θα απειλούσε να καταστρέψει ολόκληρο τον πλανήτη. Η κοινωνία, έλεγε, θα συνταρασσόταν συνεχώς από κρίσεις - εκτός αν ο καπιταλισμός ανατραπεί, κάτι που μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσα από την ταξική πάλη.

Σήμερα το μεγαλύτερο κομμάτι του πλούτου παγκόσμια ελέγχεται από λίγες πολυεθνικές. Το 40% του πλούτου ελέγχεται από όλες και όλες 147 εταιρείες. Το 2035 σύμφωνα με τις τελευταίες προβλέψεις θα δουλεύουν στην παραγωγή περισσότερα ρομπότ από ότι άνθρωποι. Τα ρομπότ "ζούνε" βέβαια κατά μέσο όρο εφτά χρόνια. Εμείς εβδομήντα. Αλλά αυτά δουλεύουν 24 ώρες την ημέρα, εφτά μέρες την εβδομάδα, 365 μέρες το χρόνο.

Πολλοί πανεπιστημιακοί λένε ότι δεν υπάρχει πια εργατική τάξη. Πρόκειται για μύθο. Ακόμα και αν περιοριστεί κανείς στους βιομηχανικούς εργάτες -που είναι ένα τμήμα μόνο της εργατικής τάξης- τα εμπειρικά δεδομένα δείχνουν ότι αυξάνεται, όχι ότι συρρικνώνεται (διάγραμμα 2). Ποτέ στην ιστορία δεν ήταν η εργατική τάξη μεγαλύτερη.

Ο Μαρξ εξακολουθεί να είναι επίκαιρος.

• Το κείμενο αυτό στηρίζεται στην εισήγηση του Μάικλ Ρόμπερτς, μαρξιστή οικονομολόγου από τη Βρετανία, στον Μαρξισμό 2018

Το σινεμά του Μάη

Αν κανείς αναζητήσει σήμερα μια ταινία που να μιλάει για τον Μάη του '68, οι αναφορές και επιρροές είναι πολυάριθμες, θα δυσκολευτεί ωστόσο να βρει μια αντιπροσωπευτική. Είναι δυνατό να χωρέσει ο Μάης σε μια ταινία; Η επίδραση των εξεγέρσεων του '68 στην κινηματογραφική κουλτούρα δεν μπορεί να απομειωθεί στο χρονικό διάστημα που διήρκεσαν τα γεγονότα του Γαλλικού Μάη, παρόλο που αυτά υπήρξαν η απόλυτη κορύφωση, το σύμβολο μιας διαδικασίας αμφισβήτησης που σάρωνε όλη την υφήλιο στη δεκαετία του '60. Κομμάτι αυτής της παράδοσης αποτελούν κινήματα και γεγονότα φαινομενικά ασύνδετα μεταξύ τους, όπως το διεθνές κίνημα κατά του πολέμου στο Βιετνάμ, οι αγώνες για τα πολιτικά δικαιώματα των μαύρων στις ΗΠΑ που σφραγίστηκαν από τις δολοφονίες του Μάλκολμ Χ και του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, τη γέννηση των «Μαύρων Πανθήρων», η «Άνοιξη της Πράγας», οι εξελίξεις στην Κίνα, οι αγώνες στη Λατινική Αμερική, τα φοιτητικά κινήματα σε όλη την Ευρώπη. Τα γεγονότα αυτά δεν έληξαν στα οδοφράγματα του Παρισιού. Τα θραύσματά τους καταδίδωκαν το κατεστημένο για χρόνια, στο συνέδριο των Δημοκρατικών στο Σικάγο, στις εξεγέρσεις του Ουάτς στο Λος Άντζελες, στο θερμό Ιταλικό φθινόπωρο του '69 κ.ο.κ.

Η Σύλβια Χάρβει στο βιβλίο «Ο Μάης του '68 και η κουλτούρα του κινηματογράφου» έγραψε: «Παρά την τελική υποχώρηση ... θα πρέπει να κρατήσουμε τα θετικά στοιχεία του φοιτητικού κινήματος του Μάη –τη μνημειώδη εφευρετικότητα που το χαρακτήριζε. Η αμφισβήτηση των πάντων γέννησε πελώριο ενθουσιασμό, επανεξέτασε όλες τις πτυχές της δημόσιας και ιδιωτικής ζωής».

Διαμορφώθηκε επομένως ένα αίτημα για ριζική αλλαγή, για επανάσταση απέναντι στο σύστημα που αρνιόταν την ειρήνη, τα εργασιακά και δημοκρατικά δικαιώματα, τη σεξουαλική απελευθέρωση. Τροφοδότησε τη νέα ριζοσπαστικοποίηση και ανυπακοή, τη ζύμωση των ιδεών, την αλλαγή των κοινωνικών αξιών, την ιδεολογική διαμάχη μέσα στην Αριστερά. Διαπέρασε τις κυβερνήσεις, τους θεσμούς, την εκπαίδευση, την τέχνη, τον κινηματογράφο.

Η αποτύπωση του Μάη του '68 στο φιλμ ξεκίνησε από την πρώτη μέρα της εξέγερσης, όταν πολυάριθμοι ανώνυμοι κινηματογραφιστές με τη φόρτιση και τον ενθουσιασμό της στιγμής και με μια κάμερα 16 mm στο χέρι, έτρεξαν να καταγράψουν τα γεγονότα συμμετέχοντας σε αυτά. Ωστόσο η ιστορική εξέταση και αποτίμηση αυτού του κολοσσαίου πολιτικού συμβάντος συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Το πρωτογενές αρχειακό υλικό χαρακτηρίζεται από την αμεσότητα του cinema direct και σ' αυτό χρωστάμε τον πλούτο των εικόνων από την καθημερινότητα της εξέγερσης: τα οδοφράγματα στο Καρτιέ Λατέν, το ξήλωμα των πλακόστρωτων, τις μαζικές συνελεύσεις μέσα στα πανεπιστήμια και εργοστάσια, τη γενική απεργία, την καταστολή από την αστυνομία. Αυτό το εκρηκτικό μείγμα αποτέλεσε τη βάση για μια πλειάδα από ταινίες τεκμηρίωσης, τα περίφημα Cin-Tracts, ολιγόλεπτες ταινίες όπου οι ασπρόμαυρες εικόνες μοντάρονται hand-made με στόχο όχι μόνο την καταγραφή αλλά και την επαναστατικοποίηση της κινηματογραφικής γλώσσας.

Μπλοκ της συνέλευσης κινηματογραφιστών σε διαδήλωση του Μάη

Μαρκέρ

Η πιο αντιπροσωπευτική από τις ταινίες τεκμηρίωσης παραμένει μέχρι σήμερα το μνημειώδες έργο του Κρις Μαρκέρ «**Το βάθος του ουρανού είναι κόκκινο**». Πρόκειται για ένα τρίωρο έπος που πέρα από τα κινηματογραφημένα πλάνα και τα επίκαιρα, περιλαμβάνει αποσπάσματα τηλεοπτικών εκπομπών, στατικές φωτογραφίες και συνεντεύξεις με έντονο πολιτικό πρόσημο. Είναι ένα κολάζ των γεγονότων της δεκαετίας του '60 από το Βιετνάμ μέχρι την Κούβα και τη Λατινική Αμερική. Το πρώτο μέρος με τίτλο «Τα εύθραυστα χέρια» (των φοιτητών που απευθύνονται στην εργατική τάξη) προσπαθεί να θέσει το πλαίσιο που οδήγησε στον Μάη και την ίδια την εξέγερση. Το δεύτερο μέρος «Τα κομμένα χέρια» αναλογίζεται για ποιο λόγο τελικά η επανάσταση δε νίκησε. Ο Μαρκέρ ολοκλήρωσε το έργο αυτό το 1978, του πήρε δηλαδή 10 χρόνια για έναν πολιτικό απολογισμό. Ο ίδιος ανήκε στην επαναστατική αριστερά, στους κινηματογραφιστές της «Αριστερής όχθης» που τάχθηκαν από την πρώτη στιγμή με την πλευρά του κινήματος.

Η γενιά αυτή δεν ερχόταν από το πουθενά. Έχοντας δουλέψει τη θεωρία του σινεμά γύρω από το περιοδικό «Κινηματογραφικά Τετράδια» (Cahiers du cinema), ο Ζαν-Λυκ Γκοντάρ, ο Φρανσουά Τριφώ, ο Αλέν Ρενέ, ο Κλοντ Σαμπρόλ, η Ανιές Βαρντά και άλλοι πέρασαν στην σκηνοθεσία ως το «Νέο Κύμα» του σινεμά και προσπαθώντας να μετατρέψουν την τέχνη σε φορέα για την αλλαγή. Το κομμάτι αυτό πρωταγωνίστησε στην εξέγερση του Μάη, όχι απλά σαν κινηματογραφιστές αλλά και σαν ακτιβιστές της επαναστατικής αριστεράς που τότε γεννιόταν. Με τη δική τους ενεργητική παρέμβαση το φεστι-

Γκοντάρ, Τριφώ, Πολάνσκι

βάλ Καννών που εξελισσόταν τις μέρες του Μάη διακόπηκε σε συμπαραύσταση με τους εξεγερμένους του Παρισιού. Λίγες μέρες μετά, η γενική συνέλευση (Estat General) των αριστερών ανθρώπων του σινεμά συνεδρίασε και κατέληξε σε ένα πολιτικό μανιφέστο για έναν κινηματογράφο στην υπηρεσία της κοινωνίας και της επανάστασης! Φοβερή διακήρυξη, αλλά η πραγματοποιήσή της είχε να αντιμετωπίσει πολλά πρακτικά και πολιτικά εμπόδια. Σύντομα, η συνέλευση διασπάστηκε σε 19 (!) διαφορετικές ομάδες, η καθεμία με τη δική της αντίληψη για το πώς συνεχίζει το κίνημα. Παρολαυτά, οι κολεκτίβες που συγκροτήθηκαν αποτελέσαν ένα πρωτότυπο πείραμα για ένα σινεμά που δεν θα καθορίζεται από τις κυρίαρχες ιδέες και τις πιέσεις της αγοράς, αλλά από τη δημιουργικότητα των ανθρώπων του και τις ανάγκες του κινήματος.

Γκοντάρ

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Γκοντάρ ονόμασε την κολλεκτίβα που έφτιαξε «**Τζίγκα Βέρτοφ**», φόρο τιμής και αναφορά στη Ρώσικη Επανάσταση του '17. Ο ίδιος αποκήρυξε ότι είχε γυρίσει μέχρι τότε ως «καπιταλιστικό» και δήλωσε ότι θα κάνει «ταινίες με πολιτικό τρόπο». Υπήρχε ωστόσο μια θεμελιώδης διαφορά με το '17. Οι Ρώσοι πρωτοπόροι της τέχνης δρούσαν στο πλαίσιο μιας νικηφόρας

επανάστασης. Η ομάδα του Γκοντάρ είχε να αντιμετωπίσει την υποχώρηση του κινήματος του Μάη και την επιστροφή στην «κανονικότητα». Οι σκληρές Μασοϊκές αναφορές τους όχι μόνο δεν βοήθησαν, αλλά έκαναν τα εγχειρήματά τους να μοιάζουν όλο και πιο δογματικά και αποκομμένα, με αποτέλεσμα το 1972 η ομάδα να διαλυθεί και ο Γκοντάρ να αποκηρύξει για άλλη μια φορά τα έργα του.

Στην πραγματικότητα το πνεύμα και η κληρονομιά του Μάη αδικούνται αν μετρηθούν με το μπόι των δημιουργών της επαναστατικής αριστεράς, όχι γιατί οι ίδιοι δεν άξιζουν, αλλά γιατί ο Μάης σαν επαναστατικό κίνημα δεν δικαιώθηκε άμεσα. Ταινίες που επιχειρήσαν τον απολογισμό δεν απέφυγαν την πικρία και την απαισιόδοξη ματιά. Το «**Να πεθαίνεις στα '30**» του Ρομέν Γκουπίλ αναλογίζεται τι οδήγησε τον Μισέλ Ρεκανατί, Τροτσκιστή ηγέτη του Μάη στην αυτοκτονία 10 χρόνια μετά. Ο «**Μιλού το Μάη**» του Λουί Μαλ, οι «**Ονειροπόλοι**» του Μπερτολούτσι, οι «**Συνήθεις εραστές**» χρησιμοποιούν τον Μάη σαν φόντο για τις προσωπικές ανησυχίες των ηρώων τους, ενώ το «**Μετά το Μάη**» (2012) του Ολιβιέ Ασαγιάς βάζει θετικό πρόσημο στο τι άφησε ο Μάης στον πρωταγωνιστή του.

Κατά τη γνώμη μας το πνεύμα του Μάη έχει περάσει στο σινεμά βασικά όχι μέσα από τις ταινίες που αναφέρονται ανοιχτά στον Μάη, αλλά από εκείνες που κατάφεραν να αφομοιώσουν και να εκφράσουν τις αλλαγές στις συνειδήσεις των ανθρώπων και στην κοινωνία μέσα στη διαδικασία των εξεγέρσεων. Τον Μάη προανήγγειλαν ταινίες του Φρι Σίνεμα όπως «**Σάββατο βράδυ Κυριακή πρωί**» (1960) και «**Μόργκαν ο τρελλός εραστής**» (1966) του Κάρελ Ράις, η «**Μάχη του Αλγερίου**» του Τζίλο Ποντεκόρβο, το «**Γουικ εντ**» του Γκοντάρ (1967). Τον Μάη κουβάλησε στις αποσκευές της όλη η επόμενη φουρνιά, με καλύτερα παραδείγματα το «**Εάν**» του Λίντσεϊ Άντερσον (1971), το «**Συμπάθεια για το διάβολο**» και «**Όλα πάνε καλά**» του Γκοντάρ.

Τέλος, χρειάζεται να σταθούμε στην «καρδιά του κτήνους», στην Αμερική, όπου συνέβη ένα διπλό φαινόμενο: Ανεξάρτητες παραγωγές που κατέγραψαν τις μάχες του κινήματος, με προεξέχουσα το «**Medium Cool**» του Χάσκελ Ουέξλερ και το ψυχεδελικό «**Ζαμπρίσκι Πόιντ**» που γύρισε ο Αντονιόνι στις ΗΠΑ. Ταυτόχρονα στα μεγάλα στούντιο εμφανίστηκαν παραγωγές που έφεραν το πνεύμα του '68 με αλληγορικό τρόπο, δηλαδή χρησιμοποιούσαν μια φαινομενικά άσχετη ιστορία για να κριτικάρουν το αμερικανικό κράτος. Η «**Άγρια Συμμορία**», το «**Μπόνι και Κλάιντ**», ο «**Ξένοιαστος καβαλάρης**» έγιναν σημαίες του κινήματος στις ΗΠΑ, ανοίγοντας το δρόμο για μια νέα γενιά δημιουργών.

Πενήντα χρόνια μετά, όλη αυτή η πλούσια παραγωγή μεταφέρει τα μηνύματα και τις παρακαταθήκες του Μάη θυμίζοντας ότι τα ζητήματα που άνοιξαν δεν έχουν εκπληρωθεί, αλλά είναι ανοιχτά παίζονται, στις οθόνες και τα μυαλά μας.

Δήμητρα Κυρίλλου

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Λευτεριά στον σ. Χαϊθάμ

Η αιγυπτιακή αστυνομία και χωροφυλακή μπήκαν τα ξημερώματα της Παρασκευής στο σπίτι του Χαϊθάμ Μοχαμεντάν και τον απήγαγε χωρίς να ενημερώσουν κανέναν πού και γιατί τον μεταφέρουν. Ο Χαϊθάμ είναι γνωστός για τη δράση του ως μέλος των Επαναστατών Σοσιαλιστών, αλλά ακόμη πιο γνωστός σε εθνικό επίπεδο ως δικηγόρος. Υπερασπίζεται σταθερά εργατικούς αγώνες και συνδικαλιστές, αλλά και οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων που παλεύουν ενάντια σε συλλήψεις όπως είναι η δική του.

Ο Χαϊθάμ έχει συλληφθεί άλλες δύο φορές μετά την επανάσταση του 2011. Πρώτη φορά το 2013 και ξανά το 2016 για τη συμμετοχή του σε διαδηλώσεις ενάντια στις σχέσεις της Αιγύπτου με τη Σαουδική Αραβία και τις ιδιωτικοποιήσεις. Η **Διεθνής Αμνηστία** καταγγέλλει την καινούργια σύλληψη και απαιτεί άμεση απελευθέρωση: “Οι αιγυπτιακές αρχές είναι γνωστές για τη χρήση της αυθαίρετης κράτησης και της αναγκαστικής εξαφάνισης για να τιμωρήσουν δικηγόρους ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μέλη της αντιπολίτευσης. Υπάρχει μεγάλη πιθανότητα ο Χαϊθάμ να υφίσταται κακομεταχείριση από τις αρχές αυτή τη στιγμή”. Θυμίζει επίσης ότι “ο Χαϊθάμ έχει υπερασπίσει εκατοντάδες εργάτες από τις διώξεις που υπέστησαν λόγω ίδρυσης ανεξάρτητων συνδικάτων και επειδή ζητούσαν καλύτερες εργασιακές συνθήκες”.

Ο Χαϊθάμ Μοχαμεντάν

Τελικά, από τις αρχές, χωρίς πολλές λεπτομέρειες έχει διαρρεύσει ότι ο Χαϊθάμ κρατείται για συμμετοχή σε παράνομη οργάνωση και για κοινοποίηση “ψεμάτων” στο διαδίκτυο. “Ψέματα” η αιγυπτιακή δικτατορία ονομάζει οτιδήποτε γράφεται εναντίον της.

Το καθεστώς **Σίσι** από τη στιγμή της εγκαθίδρυσής του εξαπέλυσε ένα κύμα άγριας καταστολής με χιλιάδες νεκρούς και δεκάδες χιλιάδες πολιτικούς κρατούμενους. Μετά τις πρόσφατες προεδρικές “εκλογές” φαίνεται πως το

καθεστώς κλιμακώνει την προσπάθεια να επιβάλει σφιχτό έλεγχο στα πάντα.

Τις τελευταίες βδομάδες συνελήφθη ο **Σάντ Γαζάλι Χαρμπ**, από τις γνωστότερες φυσιογνομίες της αιγυπτιακής άνοιξης του 2011, αλλά και η ακτιβίστρια **Αμάλ Φάτχι**. Η Φάτχι κρατείται γιατί ποστάρισε ένα βίντεο καταγγέλλοντας την κυβέρνηση ότι δεν προστατεύει τις γυναίκες από τη σεξουαλική κακοποίηση. Ο σύζυγος της Φάτχι, που τον έσυραν κι αυτόν μαζί με το παιδί τους, 3 χρονών, στο τμήμα εί-

ναι αγωνιστής για τα ανθρώπινα δικαιώματα, και νομικός σύμβουλος της οικογένειας Ρετζένι. Ο **Ρετζένι** είναι ο Ιταλός φοιτητής που δολοφονήθηκε στην Αίγυπτο ενώ μελετούσε τη δράση των εργατικών συνδικάτων.

Παράλληλα, το καθεστώς Σίσι βρίσκεται στο μέσο μιας εκστρατείας κατεδάφισης εκατοντάδων σπιτιών, πετώντας χιλιάδες κόσμο από τα σπίτια του στο Σινά. Στόχος της είναι να ελεγχθεί η απειθαρχη περιοχή κοντά στα σύνορα με τη Γάζα, την ώρα που βρίσκεται σε εξέλιξη όλο και μεγαλύτερη προσέγγιση με το Ισραήλ, αλλά και τη Σαουδική Αραβία. Κουμπάροι σε αυτή την προσέγγιση είναι και η Ελλάδα και η Κυπριακή Δημοκρατία που πλάσσουν την Αίγυπτο και το Ισραήλ σαν εταίρους για τις γεωτρήσεις στη Μεσόγειο. Όμως το καθεστώς Σίσι δεν σταματάει να δείχνει και τον φόβο του. Πριν από δυο βδομάδες ξέσπασαν αυθόρμητες διαδηλώσεις στους σταθμούς του μετρό ενάντια στην αύξηση των εισιτηρίων. Η συμφωνία με το ΔΝΤ από την οποία κρατιέται όρθια η αιγυπτιακή οικονομία δέχεται αφόρητες πιέσεις, ειδικά με την τρέχουσα έκρηξη των διεθνών τιμών. Ο Σίσι έστειλε όλα τα ΜΑΤ της χώρας να περικυκλώσουν τους σταθμούς και να τρομοκρατήσουν. Τον ίδιο φόβο δηλώνει και η σύλληψη των αγωνιστών που μπορούν να μπουν επικεφαλής ενός νέου κύκλου αγώνων.

Ν.Λ.

Μ. ΑΝΑΤΟΛΗ

Αντίσταση στην κλιμάκωση της ιμπεριαλιστικής επέμβασης

Γιατί αποσταθεροποιεί τη Μέση Ανατολή ο Ντόναλντ Τραμπ; Μιας και ακριβώς αυτό κάνει, μετακινώντας στην Ιερουσαλήμ την αμερικανική πρεσβεία στο Ισραήλ και αποσυρόμενος από την πυρηνική συμφωνία με το Ιράν. Η κυρίαρχη εξήγηση της άρχουσας τάξης συμπυκνώνεται στον τίτλο ενός άρθρου του Έντουαρντ Λους στους Φαίνάνσιαλ Τάιμς: “Ο Ντόναλντ Τραμπ παίζει με σπέρτα στη Μέση Ανατολή”. Με άλλα λόγια, ο Τραμπ κινείται με βάση την ματαιοδοξία και την ηλιθιότητα.

Είμαι σίγουρος ότι υπάρχει ένα μέρος αλήθειας σε αυτό, αλλά δεν φτάνει στην καρδιά του προβλήματος. Το καλύτερο σημείο για να αρχίσουμε είναι να κάνουμε την ερώτηση: ποιος κέρδισε τον πόλεμο του Ιράκ. Ξέρουμε ποιος τον έχασε: οι ΗΠΑ και η Βρετανία. Αλλά ποιος τον κέρδισε; Φυσικά όχι ο ιρακινός λαός, του οποίου η εξαθλίωση συνεχίστηκε χωρίς σχεδόν καμιά διακοπή.

Η απάντηση είναι το Ιράν. Η αμερικανοβρετανική εισβολή στο Ιράκ απομάκρυνε τον πιο επικίνδυνο αντίπαλο της Ισλαμικής Δημοκρατίας, τον **Σαντάμ Χουσεϊν**, ο οποίος είχε εξαπολύσει έναν αιματηρό οχταετή πόλεμο εναντίον της τη δεκαετία του '80.

Επιπλέον, το καθεστώς του Σαντάμ αντιπροσώπευε την κυριαρχία μιας σουνιτικής μειοψηφίας πάνω στην σιιτική πλειοψηφία του Ιράκ. Η πτώση του επέτρεψε σε αυτή την καταπιεσμένη πλειοψηφία να υψώσει το πολιτικό της ανάστημα. Το ιρανικό καθεστώς, το οποίο βασίζεται στο σιιτικό ισλάμ, ασκεί μεγάλη επιρροή σε διαδοχικές ιρακινές κυβερνήσεις εδώ και πάνω από μια δεκαετία.

*Γράφει ο
Αλέξ Καλλινίκος*

Μπόρεσε επίσης να εκμεταλλευτεί την μερική διάλυση των δύο βασικών κρατών της Αραβικής Ανατολής, του Ιράκ και της Συρίας. Οι Ιρανοί **Φρουροί της Επανάστασης** και ο στενός σύμμαχος της Τεχεράνης, το λιβανέζικο σιιτικό κίνημα **Χεζμπολάχ**, έχουν παίξει κρίσιμο ρόλο στη στήριξη του καθεστώτος του **Μπασάρ αλ-Άσαντ** στη Συρία. Σιιτικές πολιτοφυλακές με τη στήριξη του Ιράν είχαν ιδιαίτερη συμβολή στην ήττα του Ισλαμικού Κρά-

τους στο Ιράκ.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, οι πόλεμοι στη Συρία και το Ιράκ άφησαν το Ιράν σε πολύ άνετη θέση. Επιπλέον, η Χεζμπολάχ βγήκε πρώτη στις πρόσφατες εκλογές στο Λίβανο. Αυτές οι εξελίξεις αποτελούν ανάθεμα για δύο άλλα καθεστώτα στη Μέση Ανατολή: για το Ισραήλ, το οποίο φοβάται ένα ισχυρό και εχθρικό Ιράν, και τη Σαουδική Αραβία της οποίας η κυβερνώσα δυναστεία αντλεί τη νομιμοποίησή της από μια καθαρολογική εκδοχή του σουνιτικού Ισλάμ.

Η αμερικάνικη απάντηση σε αυτές τις εξελίξεις, από την τελευταία περίοδο της δεύτερης κυβέρνησης του **Τζορτζ Μπους**, ήταν να κατευνάζεται το Ιράν. Η πυρηνική συμφωνία που κατάφερε ο **Ομπάμα** το 2015, με την υποστήριξη πέντε ακόμη “παγκόσμιων δυνάμεων” ήταν συνέχεια εκείνης της πολιτικής. Όμως η Σαουδική Αραβία και το Ισραήλ αντιτέθηκαν στη συμφωνία. Το πιο ισχυρό τους επιχείρημα είναι ότι το Ιράν παραβίασε τη συμφωνία (δεν υπάρχουν ενδείξεις για κάτι τέτοιο) αλλά ότι το Ιράν δυναμώνει.

Τώρα με τον Τραμπ, το Ιράν και η Σαουδική Αραβία έχουν βρει έναν πρόεδρο που είναι διατεθειμένος να τους ακούσει. Όμως, ποια είναι η εναλλακτική; Ο πόλεμος; Το Πεντάγωνο σταμάτησε τα σχέδια της κυβέρνησης Μπους να επιτεθεί στην Τεχεράνη στα μέσα της δεκαετίας του 2000 και δεν υπάρχει η παραμικρή ένδειξη ότι ο Τραμπ θα άντεχε έναν ακόμη πόλεμο στη Μέση Ανατολή. Ίσως θα στήριζε μια ισραηλινο-σαουδική συμμαχία εναντίον του Ιράν, έναν αλλόκοτο συνασπισμό μεταξύ του σιωνιστικού κράτους και των αντισιμιτών σαλαφитών στο Ριάντ.

Όμως το Ιράν είναι σκληρό καρύδι. Χρειάστηκε να παρέμβει το αμερικάνικο ναυτικό και αεροπορία για να γυρίσει η πλάστιγγα υπέρ του Σαντάμ Χουσεϊν το 1987-8. Ενώ οι περιφερειακές συμμαχίες της Τεχεράνης σημαίνουν πως μπορεί πραγματικά να φέρει “φωτιά και οργή” στη Μέση Ανατολή. Έτσι ο Τραμπ επικεντρώνεται στις οικονομικές κυρώσεις, και χρησιμοποιεί ιδιαίτερα την απειλή της απώλειας πρόσβασης στην αμερικάνικη αγορά και το χρηματοπιστωτικό σύστημα ώστε

να πειθαρχήσει την Ευρώπη και την Ιαπωνία.

Αλλά η Μέση Ανατολή παραμένει απρόβλεπτη περιοχή. Μια συμμαχία υπό τον **Μούκντα αλ-Σαντρ** μόλις βγήκε πρώτη στις ιρακινές εκλογές. Ο Σαντρ ήταν ένας από τους πιο γνωστούς αντιπάλους της κατοχής του Ιράκ. Ηγήθηκε ενός κινήματος των φτωχών Σιιτών με κέντρο την “πόλη Σαντρ” (που φέρει το όνομα της οικογένειάς του) στη Βαγδάτη, που στην κορύφωσή του το 2004 απειλούσε να γίνει μέρος ενός γενικευμένου εθνικού ξεσηκωμού ενάντια στις ΗΠΑ και τη Βρετανία.

Η τραγική συνέχεια ήταν ότι οι κατακτητές και οι προκάτοχοι του Ισλαμικού Κράτους διέσπασαν την αντίσταση πάνω σε θρησκευτικές διαχωριστικές γραμμές. Το ένοπλο τμήμα του κινήματος του Σαντρ, ο στρατός του Μάχντι, ενεπλάκη σε ομάδες θανάτου που δολοφονούσαν Σουνίτες, παρόλο που ποτέ δεν ξεκαθαρίστηκε αν ο Σαντρ είχε δώσει την έγκρισή του. Σε κάθε περίπτωση, τώρα επιστρέφει, επικεφαλής μιας συμμαχίας που περιλαμβάνει κοσμικές και αριστερές δυνάμεις και αντιτίθεται στην υποταγή του Ιράκ είτε στην Ουάσινγκτον, είτε στην Τεχεράνη. Το γεγονός υπογραμμίζει ότι ο αραβικός κόσμος δεν είναι απλώς κάποιο παιχνιδάκι στα χέρια των διεφθαρμένων ηγετών του και των ξένων δυνάμεων.

«Να μην βάλουν τον ένα λαό απέναντι στον άλλο»

Η Τουρκία μετά από πάρα πολλά χρόνια πηγαίνει σε πρόωρες εκλογές και αυτό οφείλεται στην αστάθεια στην οποία βρίσκεται. Είναι η απόδειξη ότι το κυβερνών κόμμα ΑΚΡ βρίσκεται σε μια πολύ δύσκολη κατάσταση. Δεν βρισκόμαστε απέναντι σε ένα «σουλτάνο» που είναι ακλόνητος. Αντίθετα, έχουμε μια άρχουσα τάξη και μια κυβέρνηση που είναι αντιμέτωπη με μια πολιτική κρίση εξωτερική και εσωτερική, καθώς και μια οικονομική κρίση που αναμένεται.

Η πολιτική κρίση αφορά στον πόλεμο στην Συρία και το κουρδικό ζήτημα. Τους φοβίζει ότι η πιθανότητα αναγνώρισης ενός κουρδικού κράτους από τις διεθνείς δυνάμεις στη Συρία και η πιθανότητα μια περιοχή που θα εκτείνεται από τη Μεσόγειο ως το Ιράν να βρεθεί κάτω από τον έλεγχο των Κούρδων. Και η απειλή γίνεται ακόμη μεγαλύτερη για το τουρκικό κράτος από το γεγονός ότι το κούρδικο κίνημα στη Συρία ενισχύεται από τις ΗΠΑ και έχει σχέσεις με τη Ρωσία.

Ταυτόχρονα η ύπαρξη ενός κουρδικού κράτους στη Συρία στο οποίο θα ηγούνται οι Κούρδοι του ΡΚΚ, είναι σίγουρο ότι θα επηρεάσει τα εκατομμύρια των Κούρδων που ζουν στην Τουρκία. Γι' αυτό η κυβέρνηση Ερντογάν εφαρμόζει πλέον στο εσωτερικό μια πολύ σκληρή πολιτική ενάντια στους Κούρδους, την Αριστερά και όλους εκείνους που επιδιώκουν συνεννόηση και ειρήνη στην περιοχή. Και όχι μόνο αυτό. Το ΑΚΡ πήγε ακόμη πιο δεξιά και έκανε συνασπισμό με το φασιστικό ΜΗΡ.

Ο τουρκικός στρατός κατέλαβε το Αφρίν, μια εισβολή πάνω στην οποία προσπάθησαν να κερδίσουν πολιτικά παίζοντας το χαρτί της «εθνικής ενότητας». Αλλά η επιλογή της εισβολής και η πολιτική γραμμή του «εθνικού κινδύνου», ότι υπάρχει άμεση πιθανότητα διάλυσης του τουρκικού κράτους από τις εξελίξεις στο κουρδικό και άρα πρέπει να υπάρξει άμεση στρατιωτική επέμβαση και πόλεμος, δεν έχει βγάλει την κυβέρνηση από το αδιέξοδο.

Η Τουρκία θέλει να μπει πιο δυναμικά μέσα στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς αλλά σε αυτή τη δυνατότητά της υπάρχει ένα όριο. Η εισβολή στο Αφρίν έγινε ουσιαστικά με τη συγκατάθεση των ΗΠΑ και της Ρωσίας και το πόσο θα μείνει στο Αφρίν εξαρτάται από το πόσο θα της επιτρέψουν οι ΗΠΑ και η Ρωσία. Ο Ερντογάν έλεγε πολλά, ότι δεν θα σταματήσουμε στο Αφρίν, ότι θα πάμε και στις υπόλοιπες κουρδικές περιοχές. Αλλά σταμάτησε γιατί αν ο τουρκικός στρατός προχωρούσε πιο

Σύντροφοι και συντρόφισσες από τον Μαρξισμό 2018 στην Αθήνα, στέλνουν μήνυμα αλληλεγγύης στον σύντροφο Εμίν Σακίρ που βρίσκεται κλεισμένος στις φυλακές της Τουρκίας εδώ και έξι μήνες χωρίς να του έχουν απαγγελθεί κατηγορίες

βαθιά αυτό θα σήμανε άμεση σύγκρουση με την Αμερική. Αυτά τα ζητήματα παραμένουν. Τι θα κάνουν στη Συρία, θα πολεμήσουν με τις ΗΠΑ; Θα συνεχίζουν να «εξηγούν» στα εκατομμύρια των Κούρδων ότι ...δεν είναι Κούρδοι;

Σε αυτό το πλαίσιο, οι ανταγωνισμοί που υπάρχουν μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας στο Αιγαίο και στην Κύπρο γίνονται εργαλείο για να ανεβάσουν τους εθνικιστικούς τόνους χρησιμοποιώντας τις αντιπαραθέσεις πάνω στο ότι η Ελλάδα δεν δίνει τους 7 πραξικοπηματίες και η Τουρκία κρατάει τους δύο Έλληνες στρατιωτικούς. Όλα αυτά είναι χρήσιμα για την άρχουσα τάξη και την κυβέρνηση προκειμένου να κρατάνε ζωντανό τον εθνικισμό. Όλα αυτά καταλήγουν στην προπαγάνδα ότι η Τουρκία περιτριγυρίζεται από εχθρούς και εκείνος που θα τους σώσει από αυτούς τους εχθρούς είναι ο Ερντογάν. Και βέβαια χρησιμοποιούνται σαν επιχειρήματα για να αγοράζει περισσότερα όπλα.

Η οικονομία της Τουρκίας που από το 2000 ήταν σε ανάπτυξη, από το 2016 και μετά βρίσκεται σε ύφεση. Η τούρκικη λίρα βρίσκεται στο πιο χαμηλό σημείο και καταρρακδίζει ασταμάτητα, τα επιτόκια ανεβαίνουν και ανεβαίνει

και ο αριθμός των ανέργων. Πλέον υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μια οικονομική κρίση. Έτσι το ΔΝΤ γυρίζει ξανά στην Τουρκία. Το ότι πάνε σε εκλογές έχει να κάνει και με αυτό το θέμα, να προλάβουν δηλαδή να κάνουν κυβέρνηση πριν προλάβει να ξεσπάσει η οικονομική κρίση.

Οργή

Από την άλλη πλευρά η συνέχιση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης μετά την απόπειρα πραξικοπήματος της 15 Ιούλη έχει συσσωρεύσει οργή στον κόσμο. Δεν είναι μόνο το ότι πάρα πολλοί άνθρωποι όπως ο **Εμίν Σακίρ**, ο σύντροφός μας, είναι μέσα στην φυλακή. Η έκτακτη ανάγκη χρησιμοποιείται εναντίον των διεκδικήσεων των ίδιων των εργαζομένων και αυτό προκαλεί οργή στην εργατική τάξη. Πριν από δύο βδομάδες ο Ερντογάν είχε μια συνάντηση με τα αφεντικά της Τουρκίας και εκεί καμάρωνε ότι μέσω της έκτακτης ανάγκης κατάφερε να σταματήσει τις απεργίες των εργαζομένων.

Αλλά δεν κατάφεραν να κατεβάσουν το ΗΔΡ (το μαζικό κόμμα που υποστηρίζεται από τους Κούρδους και την Αριστερά στην Τουρκία) κάτω από το 15%. Και το ΗΔΡ εξακολου-

θεί να είναι ο λόγος που το ΑΚΡ πιθανά θα χάσει την αυτοδυναμία στις επόμενες εκλογές και έτσι μπορεί μετά τις εκλογές η κρίση να βαθύνει περισσότερο στην Τουρκία.

Γι' αυτό ο Ερντογάν υπόσχεται στην προεκλογική του καμπάνια να σταματήσει το καθεστώς έκτακτης ανάγκης. Καταλαβαίνουν ότι για να κερδίσουν τις εκλογές χρειάζεται να υποχωρήσουν στα αιτήματα του κινήματος. Επίσης ο **Ντεμιρτάς**, ηγέτης του ΗΔΡ, θα είναι υποψήφιος πρόεδρος και αυτό είναι πολύ σημαντικό για το κίνημα, έστω και αν είναι στη φυλακή. Μέχρι τις τελευταίες μέρες συζητάγαν ακόμη και να τον αφήσουν. Ένα όνομα που πριν από μερικούς μήνες ήταν απαγορευμένο, ακόμη και να αναφέρεται, βρέθηκε ξανά στο επίκεντρο της συζήτησης και των μίντια.

Το ΗΔΡ υποστηρίζει την ενότητα της εργατικής τάξης ανεξάρτητα από το αν είναι Τούρκοι και Κούρδοι, θρήσκοι ή κοσμικοί και απέναντι στην πολιτική της τουρκικής άρχουσας τάξης και της κυβέρνησης λέει ότι δεν πρέπει να πληρώσει η εργατική τάξη την οικονομική τους κρίση.

Κάθε ψήφος στο ΗΔΡ είναι ψήφος υπέρ της ειρήνης. Σε ένα κόσμο που οξύνονται οι πολεμικές κραυγές είναι σημαντικό να υπάρχει αυτή τη φωνή. Συνεχίζουμε την παράδοση της **Ρόζας Λούξεμπουργκ** και του **Καρλ Λίμπκνεχτ**, στην παράδοση του αντιπολεμικού κινήματος που πενήντα χρόνια πριν οδήγησε στην ήττα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στο Βιετνάμ, στην παράδοση του αντιπολεμικού κινήματος του 2003 ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ.

Και στις δύο πλευρές του Αιγαίου και σε όλο τον κόσμο να σηκώσουμε τα μανίκια και να δουλέψουμε για ένα τέτοιο κίνημα, ενάντια στα ιμπεριαλιστικά σχέδια, ενάντια στις δικές μας άρχουσες τάξεις και τα πολεμικά τους σχέδια να βάλουν τον ένα λαό απέναντι στον άλλο. Οι εκλογές στις 24 Ιούνη θα είναι ένα βήμα σε αυτήν την κατεύθυνση.

Το παραπάνω κείμενο βασίζεται στην παρέμβαση συντρόφου από την αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ, DSiP, στην Τουρκία στη διεθνιστική εκδήλωση με θέμα «Ελλάδα, Τουρκία, Μακεδονία, οι εργάτες είναι αδέρφια μας» που έγινε την περασμένη Παρασκευή στο πλαίσιο του φεστιβάλ Μαρξισμός 2018 στη Νομική. Τις υπόλοιπες παρεμβάσεις μπορείτε να διαβάσετε στις σελίδες 12-13.

Μήνυμα ειρήνης, φιλίας και συναδέλφωσης των λαών έστειλαν την Κυριακή 20/5 από το κατάμεστο Δημοτικό Θέατρο Μυτιλήνης οι πολίτες της Λέσβου, που συμμετείχαν στην εκδήλωση που συνδιοργάνωσαν η Κίνηση πολιτών «Συνύπαρξη και Επικοινωνία στο Αιγαίο», σε συνεργασία με μέλη της αντίστοιχης τούρκικης κίνησης «EGE BARIS

ΜΥΤΙΛΗΝΗ Εκδήλωση ειρήνης και συναδέλφωσης

ILETISIM DERNEGI».

Όπως αναφέρει σε ανταπόκρισή του από τη Λέσβο ο **Θράσος Αβραάμ** εργαζόμενος σε ΜΜΕ, «στην εκδήλωση βραβεύτηκε για την πολυετή δράση του στην ανάπτυξη της ελληνοτουρκικής φιλίας των λαών ο πρώην δήμαρχος του Δικελί Οσμάν Οζγκιουβέν. Την παρου-

σίαση της δράσης του έκανε εκ μέρους της Συνύπαρξης ο πρώην δήμαρχος Μυτιλήνης Στρατής Πάλλης. Στη συνέχεια η χορωδία του ιδρύματος Lozan Vakfi έδωσε μια καταπληκτική συναυλία που ξεσήκωσε το κοινό με τα τραγούδια που μας ενώνουν. Η χορωδία αυτή απαρτίζεται από απογόνους της

υποχρεωτικής ανταλλαγής των πληθυσμών που έγινε με την συνθήκη της Λωζάνης το 1924. Πρόσφυγες και αυτοί, έχουν βιώσει μέσα στα σπίτια τους ένα ιδιαίτερο πολιτισμό, τα ήθη και έθιμα που έφεραν οι οικογένειες τους από διάφορες περιοχές της Ελλάδας όπως η Κρήτη, η Μακεδονία, τα νη-

σιά.

Η εκδήλωση αυτή απέδειξε, ότι παρά τα όσα υπαρκτά προβλήματα υπάρχουν στις σχέσεις των δυο κρατών, οι λαοί δεν έχουν να χωρίσουν τίποτα μεταξύ τους και επιθυμούν να ζήσουν αρμονικά μέσα σ' ένα περιβάλλον ειρήνης σ' όλη την περιοχή», αναφέρει ο Θ. Αβραάμ.